

153.9465

๒๒๖๖๑

๗.๓

๗

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

วรรณะ แก้วมณีเอี่ยม

๑๑ ก.ค. ๒๕๓๖

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

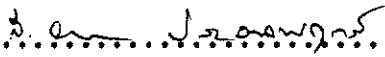
มกราคม ๒๕๓๖

๗๗๐๖๓๗

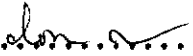
184697

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

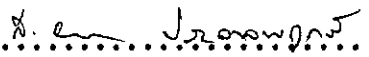
..........ประธาน

(รศ. ดร. ส.วาสนา ประवालพกษ์)

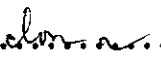
.... กรรมการ

(ศ.ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ. ดร. ส.วาสนา ประवालพกษ์)

.... กรรมการ

(ศ.ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. อาวุธ วัฒนเส็น)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่..25.. เดือน มกราคม พ.ศ. 2536

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก **"ทุนคุณชัช"** ประจำปีการศึกษา 2535
ซึ่งมอบให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนในการทำวิจัย
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ส.วาสนา ประवालพุกษ์ และศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาวุธ วัฒนสิน ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ล้วน สายยศ รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลำอานงค์ งามวิชา ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ความช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ และนักเรียนของวิทยาเขตต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณจันทนา เลือดกรงศรี และคุณสมกิจ กิจพูนวงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

ขอขอบคุณนักวัดผลรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ไม่อาจกล่าวนามได้หมด ตลอดจนอาจารย์ใหญ่ และคณะครูโรงเรียนแคทรายวิทยา ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มาตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอเฝ้าระลึกถึงพระคุณของบิดา-มารดา ครู-อาจารย์ และญาติพี่น้อง ที่ให้การอบรมสั่งสอน ให้ความช่วยเหลือทั้งกำลังกาย และกำลังใจจนสำเร็จการศึกษา

วรรณะ แก้วมณีเอี่ยม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	10
ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	14
เอกสารที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพทางด้านธุรกิจ.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักธุรกิจ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	36
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
ประชากร.....	37
กลุ่มตัวอย่าง.....	37
วิธีดำเนินการสร้างแบบวัด.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	47
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	101
กลุ่มตัวอย่าง.....	101
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	101
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	102
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
การอภิปรายผล.....	106
ข้อเสนอแนะ.....	110
บรรณานุกรม.....	111
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก	119
ภาคผนวก ข	137
ภาคผนวก ค	153
ภาคผนวก ง	163
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	172
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	173

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) พุทธศักราช 2524 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2531 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	12
2	โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	13
3	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	39
4	จำนวนองค์ประกอบ ค่าความร่วมมือกัน ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ	57
5	น้ำหนักองค์ประกอบหมุนแกนแบบอโรทอนอล	61
6	องค์ประกอบ 1 ความกระตือรือร้น	64
7	องค์ประกอบ 2 การมองโลกในแง่ดี	65
8	องค์ประกอบ 3 ความคิดริเริ่ม	66
9	องค์ประกอบ 4 ความกล้าเสี่ยง	67
10	องค์ประกอบ 5 การชอบกีฬา	68
11	องค์ประกอบ 6 การเข้าสังคม	69
12	องค์ประกอบ 7 ความเชื่อมั่นในตนเอง	70
13	องค์ประกอบ 8 ความสนุกสนาน	71
14	องค์ประกอบ 9 ความพยายาม	72
15	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ	73
16	ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ	74
17	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ	76

18	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพ ด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	78
19	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชีเป็นตัวเกณฑ์	81
20	การค้นหาคคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี	83
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณสาขาวิชาการบัญชี	84
22	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชีเป็นตัวเกณฑ์ (เฉพาะตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ)	85
23	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา การขายเป็นตัวเกณฑ์	86
24	การค้นหาคคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย	88

25	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณสาขาวิชาการขาย	89
26	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา การขายเป็นตัวเกณฑ์ (เฉพาะตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ)	90
27	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการเลขานการเป็นตัวเกณฑ์	91
28	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ การพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศเป็นตัวเกณฑ์	93
29	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกวิชา เป็นตัวเกณฑ์	95

30	การค้นหาคู่ลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสายวิชาบริหารธุรกิจ	97
31	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณสายวิชาบริหารธุรกิจ	98
32	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา เป็นตัวเกณฑ์ (เฉพาะตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ)	99
33	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ	154

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	โครงสร้างของบุคลิกภาพซึ่งแสดงระดับชั้นของลักษณะในระดับที่แตกต่างกัน.....	15
2	ตัวอย่างแสดงการจัดระบบระดับชั้นบุคลิกภาพ.....	17
3	แสดงลำดับขั้นของการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ.....	41

ภูมิหลัง

การพัฒนาทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปด้วย หากมองถึงภาพรวมแล้ว เมื่อประเทศมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมอยู่ในระดับที่จะพ้นจากสภาพการเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอุตสาหกรรม จำเป็นจะต้องนำภาคอุตสาหกรรมมาทดแทนภาคเกษตรกรรม (โสมสกว สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. 2533 : 36) สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยตั้งแต่ 2503 เป็นต้นมา มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีนโยบายเปลี่ยนแปลงโครงสร้างไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Country : NIC) คือมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออก ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์เป็นสินค้าและบริการ (โกศล เพ็ชรสุวรรณ. 2527 : 67) ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมในระบบนี้ เน้นใจเลาหวนิช (2529 : 39) กล่าวว่าต้องเป็นการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบพึ่งตนเอง, คือ ต้องพัฒนาทั้งการผลิตทางอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้า และกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ มุ่งเน้นทางด้านธุรกิจการค้าเป็นสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศและคนไทยยังมีลักษณะไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจ ทำให้สังคมไทยมีความต้องการบุคคลที่มีลักษณะเป็นนักธุรกิจที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของชาติอย่างเร่งด่วน ประกอบกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาตามหลักสูตรขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง. 2533) ได้กล่าวถึงการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ในข้อ 6 และข้อ 7 ว่าต้องปลูกฝังนิสัยการทำงานให้แก่นักเรียน ให้นักเรียนมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตน มีความสามารถในการจัดการและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (กรมวิชาการ. 2533 : 18) ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งรีบที่จะต้องพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

สภาพความเป็นจริงในปัจจุบันของประเทศไทยยังขาดบุคคลที่เป็นนักธุรกิจอยู่มากโดยเฉพาะที่เป็นคนไทย ซึ่งจะเห็นได้จากการรายงานของ โยชิฮาระ (สวีย์ ภรณาลัย. 2532 : 99 ; อ้างอิงมาจาก Yoshihara. 1988) กล่าวไว้ว่ากลุ่มนักธุรกิจในประเทศไทยที่ขยายธุรกิจและเติบโตอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2503 เป็นต้นามี 24 กลุ่ม ในบรรดา 24 กลุ่มนี้มีถึง 23 กลุ่มที่เป็นชาวไทยเชื้อสายจีนหรือชาวต่างประเทศ โดยมีกลุ่มบุตรอศบริวเวอรี่ (อุตสาหกรรมเบียร์) กลุ่มเดียวเท่านั้นที่เป็นทุนของคนไทย ในเรื่องนี้ ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ (วารินทร์ สีนสูงสด. 2525 : คำนิยม ; อ้างอิงมาจาก ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. 2525) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นความจริงมาตั้งแต่สมัยบรรพกาลแล้วว่า ประเทศไทย คนไทย ลูกหลานไทย ส่วนใหญ่ไม่นิยมการขายแต่นิยมการซื้อ การอบรมเลี้ยงดูเยาวชนของคนไทยไม่นิยมสอนให้รู้จักพึ่งตนเอง สร้างฐานะด้วยตนเอง ซึ่งทำให้คนไทยมีลักษณะที่เป็นจุดอ่อนคือ ขาดวินัย ไม่ชอบทำงานที่ต้องอาศัยความอดทน ไม่ขยันหมั่นเพียร (เย็นใจ เลาหวนิช. 2529 : 38) จึงเป็นสาเหตุทำให้คนไทยไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทางด้านธุรกิจ เพราะบุคคลที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจนั้น จรูญ สืบญะเรือง (2511) กล่าวว่าต้องมีลักษณะเป็นคนขยันหมั่นเพียร กล้าเสี่ยงพอสมควร มีความมั่นคง ไม่จับจด อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ซื่อสัตย์ และมีอัธยาศัย ฯลฯ เพื่อที่จะออกไปรับใช้สังคมได้อย่างทันที่ซึ่งจะช่วยพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและมั่นคง

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ
บุคลิกภาพของบุคคลเป็นสำคัญ (วัชร ฐะคำ. 2524 : 137) ทั้งนี้เพราะคุณสมบัติส่วนตัวของบุคคลมีส่วนช่วยสนับสนุนให้คนเราประสบความสำเร็จเป็นอันมาก และคุณสมบัติส่วนตัวที่นับว่าสำคัญอย่างยิ่งก็ได้แก่ บุคลิกภาพ (อุทัย หิรัญโต. 2523 : 54) บุคลิกภาพจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต ดังคำกล่าวของ เดโซ สวานานท์ (2523 : 22) ที่ว่า บุคลิกภาพมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคม ความสำเร็จและความล้มเหลวในการประกอบอาชีพของบุคคลย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ หม่อมหลวงคึก ทุมสาย (2508 : 348-349) ที่เห็นว่า นอกจากความรู้ ความชำนาญ และความขยันขันแข็งแล้ว บุคลิกภาพก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่งที่ทำให้คนบรรลุผลสำเร็จในอาชีพการงานด้านต่าง ๆ เพราะบุคลิกภาพก็คือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้อื่น และทำให้มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับ

เรื่องนี้ได้ผลปรากฏดังนี้ รัสเซล (Russell. 1971 : 137) พบว่าองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการชอบเข้าสังคม อารมณ์มั่นคง การถือตนเองเป็นใหญ่ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และซาเวก (Savage. 1968 : 543) พบว่านักเรียนยิ่งมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากก็ยิ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงซึ่งสอดคล้องกับริดดิ้ง (Ridding. 1967 : 397-398) ที่พบว่าบุคลิกภาพการแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ วิตลา (Whitla. 1969 : 92-93) ได้สรุปผลงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง ได้มีความวิตกกังวลน้อย มีความเป็นอิสระ ชอบเข้าสังคม และอารมณ์มั่นคง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสำหรับงานวิจัยในประเทศไทยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น อุไร สิงห์โต (2521 : 85) พบว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วิทยาศาสตร์ (2522 : 95) พบว่าบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนคลา ยตรงไปตรงมา ชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง ถ่อมตน ชื่อตรงต่อหน้าที่ กล้าเข้าสังคม นักทดลอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอรพิน พงวนศิริ (2533 : 87-91) พบว่า บุคลิกภาพ นักวิทยาศาสตร์ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ความรับผิดชอบ ความอยากรู้อยากเห็น ความมีวินัย ในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความเชื่อมั่นในตนเอง และความใจกว้าง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพลักษณะต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ยังไม่มียุติศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจด้านใดที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อันเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนที่ เกี่ยวข้องด้านการศึกษาตลอดจนผู้ปกครองในการส่งเสริม และสนับสนุนคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านนี้ ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากน้อยเพียงใด
2. ทำให้ทราบว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจใดที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ อันจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม
3. เป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อหาคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ มี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535 สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 4 วิทยาเขต มีห้องเรียน 60 ห้อง และมีนักเรียนทั้งสิ้น 2,231 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ มี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535 สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 380 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังนี้คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลิกภาพ ด้านธุรกิจ 9 ด้าน (ที่ได้จากการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ)

3.1.1 ความกระตือรือร้น

3.1.2 การมองโลกในแง่ดี

3.1.3 ความคิดริเริ่ม

3.1.4 ความกล้าเสี่ยง

3.1.5 การชอบกีฬา

3.1.6 การเข้าสังคม

3.1.7 ความเชื่อมั่นในตนเอง

3.1.8 ความสนุกสนาน

3.1.9 ความพยายาม

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ

3.2.1 เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา

3.2.2 เกรดเฉลี่ยสะสมรวมเฉพาะสาขาวิชาเอก มี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลิกภาพด้านธุรกิจ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีลักษณะนิสัยกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี มีความคิดริเริ่ม กล้าเสี่ยง ชอบกีฬา เข้าสังคม มีความเชื่อมั่นในตนเอง สนุกสนาน และมีความพยายาม ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะสามารถประกอบอาชีพหรือศึกษาในด้านธุรกิจการค้าได้อย่างประสบความสำเร็จ (บุคลิกภาพนี้เป็นผลจากการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ)

2. แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ หมายถึง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะ 9 ประการ ดังนี้

2.1 ความกระตือรือร้น หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่สนใจ เอาใจใส่ กระวีกระวาดในการทำงาน ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีความขยันหมั่นเพียร ต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน ซื่อสัตย์สุจริต และไม่หาความรู้อยู่เสมอ มีลักษณะนิสัยดังนี้

- 2.1.1 ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย
- 2.1.2 ไม่ชอบผัดวันประกันพรุ่ง
- 2.1.3 มีความขยันหมั่นเพียร
- 2.1.4 ต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน
- 2.1.5 มีความซื่อสัตย์สุจริต
- 2.1.6 ไม่หาความรู้อยู่เสมอ
- 2.1.7 ใช้ความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่
- 2.1.8 ทำงานสำเร็จด้วยตนเอง

2.2 การมองโลกในแง่ดี หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่เอาใจใส่ และตั้งใจในการทำงาน ไม่เชื่อใครง่าย ๆ เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลอธิบายได้ ชอบฟัง อ่าน หรือพูดคุยเกี่ยวกับ ตลก ขำขัน ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะแสดงท่าทางสีหน้าในลักษณะที่พอใจ หรือหัวเราะ มีลักษณะนิสัยดังนี้

- 2.2.1 เอาใจใส่และตั้งใจในการทำงาน
- 2.2.2 ไม่เชื่อใครง่าย ๆ
- 2.2.3 เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้น ต้องมีเหตุผลอธิบายได้
- 2.2.4 ชอบฟัง อ่าน หรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องตลก ขำขัน
- 2.2.5 ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วจะแสดงท่าทางสีหน้าในลักษณะที่พอใจ หรือหัวเราะ

2.3 ความคิดริเริ่ม หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่ชอบคาดการณ์ล่วงหน้า กล้าริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ให้คนอื่นรู้จักตนด้วยผลงาน และต้องการให้ผลงานของตนสำเร็จในระดับสูง มีลักษณะนิสัยดังนี้

- 2.3.1 ชอบคาดการณ์ล่วงหน้า

2.3.2 กลั้วริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ

2.3.3 ให้อื่นรู้จักตนด้วยผลงาน

2.3.4 ต้องการให้ผลงานของตนสำเร็จในระดับสูง

2.4 ความกล้าเสี่ยง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่ชอบการผจญภัย มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว พร้อมทั้งจะกระทำสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้อง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ มีลักษณะนิสัยดังนี้

2.4.1 ชอบการผจญภัยเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

2.4.2 พร้อมทั้งจะกระทำสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้อง

2.4.3 กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ

2.5 ด้านการชอบกีฬา หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่สนใจชมหรือเชียร์กีฬา ชอบติดตามข่าวกีฬา และชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง มีลักษณะนิสัยดังนี้

2.5.1 สนใจชม หรือเชียร์กีฬา

2.5.2 ชอบติดตามข่าวกีฬา

2.5.3 ชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง

2.6 ด้านการเข้าสังคม หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่ชอบพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น ชอบการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ มีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริง มีลักษณะนิสัยดังนี้

2.6.1 ชอบพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น

2.6.2 ชอบการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ

2.6.3 มีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง

2.7 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่มีความมั่นใจ แน่วใจ และกล้าที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ นำชีวิตด้วยตัวของตัวเอง มีจิตใจมั่นคง กล้าพูด กล้าซักถาม มีลักษณะนิสัยดังนี้

2.7.1 นำชีวิตด้วยตัวของตัวเอง

2.7.2 มีจิตใจมั่นคง

2.7.3 กล้าพูด กล้าซักถาม

2.8 ด้านความสนุกสนาน หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่กล้าเข้า

ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ชอบการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา ชอบเข้าร่วมกิจกรรมหรือเกมส์ที่สนุก มีลักษณะนิสัยดังนี้

2.8.1 กล้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

2.8.2 ชอบการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา

2.8.3 ชอบเข้าร่วมกิจกรรม หรือเกมส์ที่สนุก

2.9 ความพยายาม หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่ชอบทำสิ่งที่ยาก และท้าทายความสามารถ ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น และมีความอดทน มีลักษณะนิสัยดังนี้

2.9.1 ชอบทำสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ

2.9.2 ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น

2.9.3 มีความอดทน

3. แบบวัดคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ หมายถึง แบบสอบถามที่เป็นแบบประเมินตนเองวัดความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำบางอย่างของผู้ตอบในคุณลักษณะ (Trait) ของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแบบของลิเคิร์ท โดยมีข้อความอยู่ในรูปข้อความ และตัวเลือกอยู่ในรูปคำตอบ 5 คำตอบ โดยมีคำตอบ "จริงมากที่สุด" กับ "จริงน้อยที่สุด" เป็นคำตอบเริ่มต้นและคำตอบสิ้นสุด

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม ได้แก่

4.1 เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา หมายถึง ระดับคะแนนที่นักเรียนเรียนทุกวิชาในชั้นปีที่ 1 และ 2 นำมาคิดค่าเฉลี่ย โดยเอาระดับคะแนนที่นักเรียนได้ในแต่ละวิชาคูณกับหน่วยกิตในวิชานั้น นำมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด ระดับคะแนนที่ได้อยู่ในระบบห้าอันดับ คือ 4, 3, 2, 1 และ 0

4.2 เกรดเฉลี่ยสะสมรวมเฉพาะวิชาเอก หมายถึง ระดับคะแนนที่นักเรียนเรียนเฉพาะวิชาเอกทุกวิชาในชั้นปีที่ 1 และ 2 มี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ นำมาคิดค่าเฉลี่ย โดยเอาระดับคะแนนที่นักเรียนได้ในแต่ละวิชาคูณกับหน่วยกิตในวิชานั้น นำมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด ระดับคะแนนที่ได้อยู่ในระบบห้าอันดับ คือ 4, 3, 2, 1 และ 0

5. คุณภาพของแบบวัด หมายถึง คุณภาพของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัด หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบวัดที่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะหาความเที่ยงตรง 2 ประเภท ดังนี้คือ

5.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตามลักษณะของโครงสร้างนั้น หาได้โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

5.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงในแต่ละด้าน หาได้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาประเมินและตรวจสอบ

5.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจของนักเรียนได้คงที่แน่นอน ซึ่งคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

5.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัด หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถจำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ตามบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ซึ่งอาศัยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t - test

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีคุณวุฒิปรียญาไทขึ้นไปทางด้านการวัดผลการศึกษา จิตวิทยา หรือบริหารธุรกิจ และมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. ทฤษฎีบุคลิกภาพ
3. เอกสารที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพทางด้านธุรกิจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพนักธุรกิจ
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

นักจิตวิทยาการศึกษาได้พยายามค้นหาวิธีในการจำแนกจุดมุ่งหมายของการศึกษาเชิงพฤติกรรมมาเป็นเวลานาน จนได้แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกโดยอาศัยหลักของ การจัดหมวดหมู่ ซึ่งช่วยให้เข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมต่าง ๆ และใช้เป็นสื่อสำหรับการอ้างอิง และเข้าใจระหว่างนักการศึกษาได้สะดวกยิ่งขึ้น การจำแนกตามหลักของการจัดหมวดหมู่นี้ได้จำแนกจุดมุ่งหมายของการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความคิด, ด้านความรู้สึก และ ด้านทักษะ ในด้านความคิด ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ทางสมอง แบ่งออกเป็น 6 ชั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยากตามลำดับ ด้านความรู้สึก เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางคุณธรรมและคุณค่า ตลอดจนการพัฒนาความซาบซึ้ง และการปรับตัว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ส่วนด้านทักษะ เกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย เป็นต้น ในด้านนี้แบ่งออกเป็น 5 ชั้น เช่นเดียวกัน โดยเรียงจากง่ายไปหายาก (อนันต์ ศรีโสภณ. 2520 : 12-16)

ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2531 สายวิชาบริหารธุรกิจ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม เป็นหลักสูตรวิชาชีพที่รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เข้าศึกษาต่อโดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพดังกล่าว สามารถออกไปประกอบอาชีพอิสระหรือธุรกิจได้ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และเศรษฐกิจ หลักสูตรทั้งสองฉบับต่างก็คาดหวังว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับนี้แล้ว จะเป็นผู้มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และสติปัญญาที่จะสามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และเชิงเทคโนโลยีได้ (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, ม.ป.ป. : 2 ; กระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 1-2) และเพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการจัดการทางธุรกิจได้จริง หลักสูตรทั้งสองฉบับจึงกำหนดโครงสร้างดังต่อไปนี้

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) พุทธศักราช 2524 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
ครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2531 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิชา	การบัญชี หน่วยกิต	การเลขานุการ หน่วยกิต	การขาย หน่วยกิต	ภาษาต่างประเทศ หน่วยกิต
วิชาพื้นฐานทั่วไป	38	38	38	38
วิชาแกนธุรกิจ	26	32	32	22
วิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์	24	20	24	24
วิชาชีพเฉพาะสาขา	24	24	24	30
วิชาชีพเลือก	20	18	20	20-22
วิชาเลือกเสรี	8	8	8	8
รวม	140	140	146	142-144

(วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. : 9)

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หมวดวิชา/กิจกรรม	จำนวนคาบเรียน			หน่วยกิต	ร้อยละ (คาบเรียน)
	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	รวม		
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	1,100	220	1,320	64	28.82
2. หมวดวิชาชีพ	660	700	1,360	52	29.69
3. หมวดวิชาเลือก	720-1,100	920-1,480	1,900	53-64	41.49
3.1 วิชาชีพเลือก	280-700	520-920	1,100	35-40	
3.2 วิชาเลือกเสรี	240-400	0-160	400	14-20	
3.3 การฝึกงาน	-	400	400	4	
4. กิจกรรม		220	220		
รวมทั้งสิ้น	2,280 - 2,860	2,060 - 2,620	4,800		100.00

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 10)

โครงสร้างของหลักสูตรทั้งสองฉบับกำหนดให้ผู้เรียนต้องศึกษาหมวดวิชาพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาไทยธุรกิจ สังคมศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์พาณิชยกรรม คณิตศาสตร์พาณิชยกรรม ภาษาอังกฤษธุรกิจ มนุษยสัมพันธ์ และองค์การนักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย ส่วนหมวดวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมกำหนดให้ผู้เรียนศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ภาษีเงินได้ กฎหมาย ธุรกิจ เอกสารธุรกิจ

การจัดตั้งสถานประกอบการ การบัญชี การขาย พิมพ์ดีด ซึ่งตรงกับวิชาแกนธุรกิจ และวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2531 สายวิชาบริหารธุรกิจ นอกจากนี้ หลักสูตรทั้งสองฉบับยังกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาวิชาเลือก ซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเช่นเดียวกัน ได้แก่ วิชาบัญชีประเภทต่าง ๆ การดำเนินงานด้านขายปลีก การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ธุรกิจ การหาข้อมูลทางตลาด การจัดแสดงสินค้า การเลขานุการ ธุรกิจโรงแรม ฯลฯ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 11-19 ; วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. : 10-23)

จากการวิเคราะห์หลักสูตรทั้งสองฉบับ จะเห็นได้ว่า เป็นหลักสูตรที่มุ่งหวังฝึกอบรมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถจนเกิดทักษะในวิชาชีพทางด้านธุรกิจ และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระหรือดำเนินงานทางธุรกิจ ได้จริง

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

การสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีโครงสร้างบุคลิกภาพของ กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 99-103) และ ทฤษฎีการจัดระบบของ ไอแซกส์ (Eysenck. 1970 : 13-14) เป็นหลักในการจำลองเชิงทฤษฎี (Theoretical Model) ของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. ทฤษฎีโครงสร้างของบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 99-103) มีความคิดเห็นว่าบุคลิกภาพมีโครงสร้างตามระดับชั้น และเขาเชื่อว่าแบบจำลองของโครงสร้างของบุคลิกภาพสามารถนำแบบจำลองขององค์ประกอบ (Factor Model) มาใช้อธิบายได้ ทฤษฎีของกิลฟอร์ดสรุปได้ดังภาพประกอบ 1

ระดับรูปแบบ

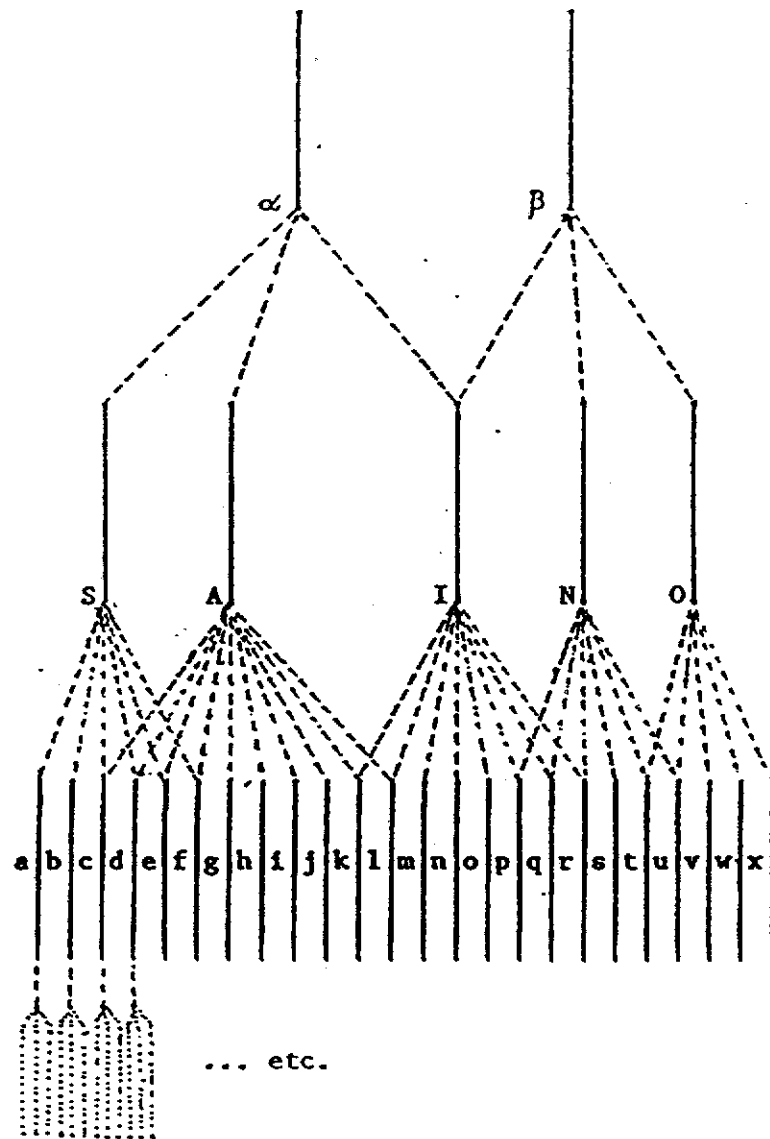
ระดับลักษณะ

นิสัยเบื้องต้น

ระดับเอกลักษณ์

ระดับการแสดง

ออกเฉพาะอย่าง

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของบุคลิกภาพซึ่งแสดงระดับขั้นของลักษณะในระดับที่แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพมีโครงสร้างตามระดับขั้นประกอบด้วยลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่แตกต่างกัน 4 อย่างคือ การแสดงออกเฉพาะอย่าง (Specification)

เฮกซิส (Hexis) ลักษณะนิสัยเบื้องต้น (Primary-Trait) และรูปแบบบุคลิกภาพ (Type)

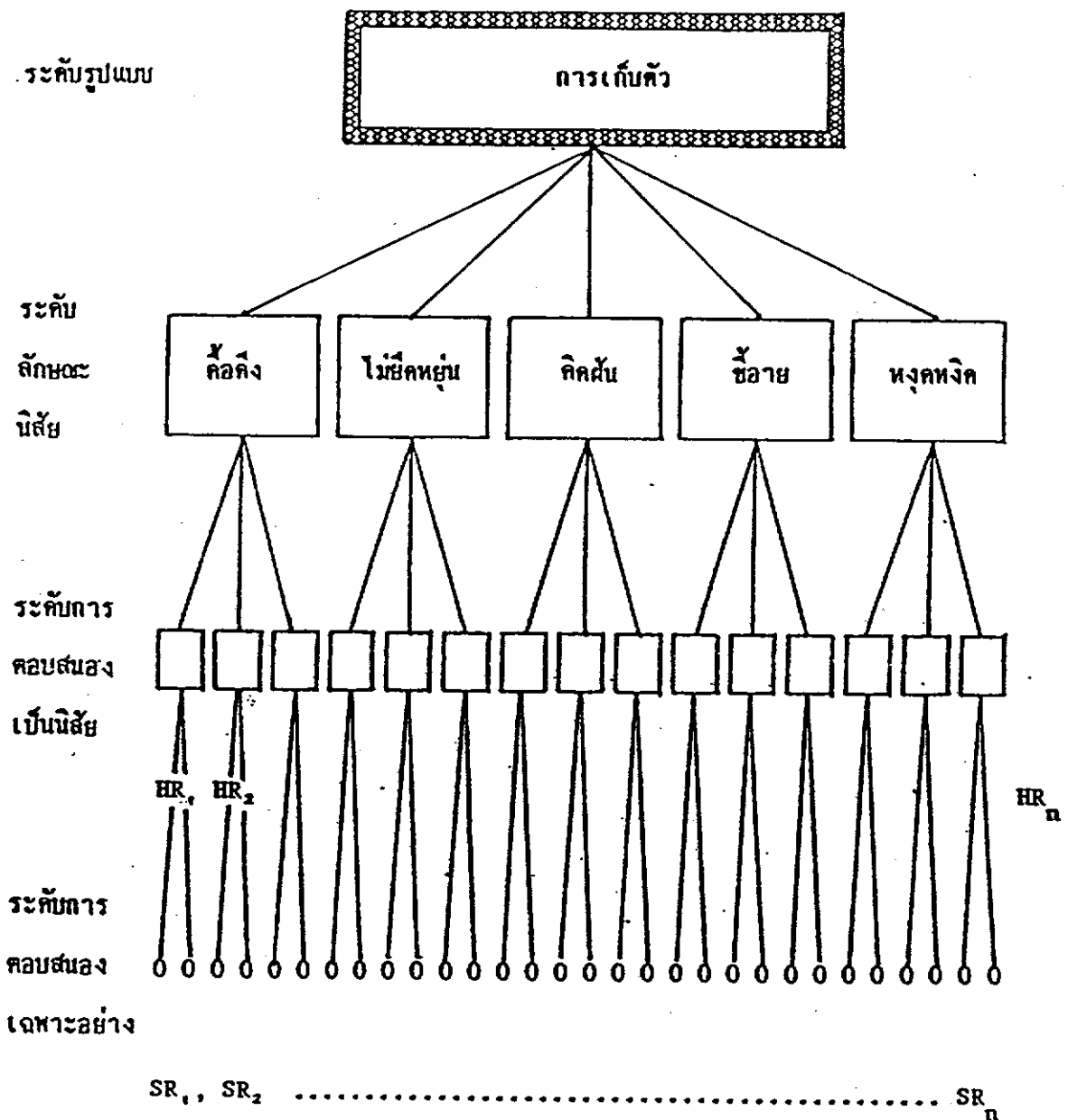
ระดับการแสดงออกเฉพาะอย่าง กิลฟอร์ด มิได้อธิบายรายละเอียดของลักษณะนิสัย อันนี้ เขาเพียงแต่อธิบายว่าเป็นระดับที่ต่ำกว่าระดับเฮกซิส และเป็นครรชนชี้บ่ง (Trait Indicator) ของเฮกซิส

ระดับเฮกซิส เฮกซิสเป็นลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่ต่ำที่สุด กิลฟอร์ดอธิบายว่า การใช้คำว่าเฮกซิส แทนคำว่านิสัย เพราะคำว่านิสัยหมายถึงสิ่งเรียนรู้ แต่เฮกซิสมีความหมาย กว้างกว่า เฮกซิสคือความโน้มเอียงที่จะประพฤติอย่างคงเส้นคงวาในสถานการณ์ที่มีขอบเขตจำกัด เฮกซิสได้มาจากการสังเกตพฤติกรรม โดยมีการแสดงออกเฉพาะอย่างเป็นครรชนชี้บ่ง

ระดับลักษณะนิสัยเบื้องต้น ลักษณะนิสัยเบื้องต้นเป็นตัวกำหนดเฮกซิส ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน และในขณะเดียวกันก็เป็นตัวการกำหนดการแสดงออกเฉพาะอย่างด้วย กิลฟอร์ด มีความคิดว่า องค์ประกอบในความหมายของนักวิเคราะห์องค์ประกอบควรจะอยู่ในระดับนี้

ระดับรูปแบบบุคลิกภาพ รูปแบบบุคลิกภาพเป็นลักษณะนิสัยที่อยู่ในระดับของการสรุปที่สูงกว่า ระดับลักษณะนิสัยเบื้องต้น

2. ทฤษฎีการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซคส์ (Eysenck. 1970 : 13-15) อธิบาย ว่าบุคลิกภาพประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ระดับ พฤติกรรมดังกล่าวจัดระบบขึ้นตามขั้น จากระดับต่ำสุด ถึงระดับสูงสุด ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างแสดงการจัดระบบระดับชั้นบุคลิกภาพ

ระดับต่ำสุด คือ ระดับการตอบสนองเฉพาะอย่าง (Specific Responses) ใช้สัญลักษณ์ $SR_1, SR_2 \dots SR_n$ พฤติกรรมในระดับนี้คือ การแสดงออก (Acts) ต่าง ๆ เช่น การตอบสนองต่อการทดสอบในการทดลองต่าง ๆ การตอบสนองต่อประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ

ในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมนี้สามารถสังเกตเห็นได้อาจเป็นลักษณะ (Characteristic) ของบุคคลหรือไม่ก็ได้

ระดับที่สอง คือระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (Habitual Responses) ใช้สัญลักษณ์ $HR_1, HR_2 \dots HR_n$ พฤติกรรมในระดับนี้คือ การตอบสนองเฉพาะอย่าง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดซ้ำภายใต้เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เมื่อทำการทดสอบซ้ำ การตอบสนองของบุคคลจะคล้ายคลึงกับปฏิกิริยาเดิม HR เป็นการจากระบบขั้นต่ำสุด ปริมาณของการจากระบบสามารถวัดได้ในรูปของสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น เช่น วัดออกมาในรูปของโอกาสที่จะเป็นไปได้ (Probability) ที่พฤติกรรมจะคงเส้นคงวาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ

ระดับที่สาม คือระดับนิสัย (Trait) ใช้สัญลักษณ์ $T_1, T_2 \dots T_n$ พฤติกรรมในระดับนี้จากระบบขึ้นจาก HR ตัวอย่างของลักษณะนิสัยคือ ลักษณะคือคิด ลักษณะความหงุดหงิด และลักษณะความไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น ลักษณะนิสัยเป็นตัวแปร (Theoretical Constructs) ที่ขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สามารถสังเกตได้ของ HR ที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ในทัศนะของนักวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะนิสัยคือองค์ประกอบกลุ่ม (Group Factors)

ระดับสุดท้าย คือระดับรูปแบบของบุคลิกภาพ (Types) ตามตัวอย่างในภาพประกอบ 2 รูปแบบของบุคลิกภาพคือการเก็บตัว พฤติกรรมในระดับนี้จากระบบมาจากลักษณะนิสัย การจากระบบขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สังเกตได้ของลักษณะนิสัยที่แตกต่างกับกลุ่มหนึ่ง รูปแบบของบุคลิกภาพว่าเป็นตัวแปรในระดับสูง (Higher-Order Constructs)

ที่กล่าวมาทั้งหมดเมื่อเทียบกับระดับทฤษฎีของกิลฟอร์ด และทฤษฎีของไอแซกส์ สรุปได้ว่าการแสดงออกเฉพาะอย่างอยู่ในระดับเดียวกับ SR เฮกซิสอยู่ในระดับเดียวกับระดับการตอบสนองเป็นนิสัย และระดับรูปแบบบุคลิกภาพอยู่ระดับเดียวกับรูปแบบบุคลิกภาพ

สำหรับข้อสังเกตเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างทฤษฎีของกิลฟอร์ด และไอแซกส์ มีดังนี้

1. ระดับบุคลิกภาพทั้ง 4 ระดับของไอแซกส์ เป็นระดับของพฤติกรรม ส่วนระดับบุคลิกภาพทั้ง 4 ระดับของกิลฟอร์ด เป็นลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่แตกต่างกัน
2. HR ชุดหนึ่งสำหรับลักษณะนิสัยหนึ่ง แยกขาดจากชุดของอีกลักษณะหนึ่ง ส่วนเฮกซิสชุดหนึ่งซึ่งขึ้นกับลักษณะนิสัยเบื้องต้นหนึ่ง ไม่แยกขาดจากชุดของเฮกซิสซึ่งขึ้นกับอีกลักษณะนิสัยเบื้องต้นหนึ่ง นั่นคือในเฮกซิสชุดหนึ่งอาจมีเฮกซิสที่ขึ้นกับลักษณะเบื้องต้นหลาย ๆ ลักษณะได้

3. กิลฟอร์ดยอมรับว่า α และ β ของเขาอยู่ในระดับของการสรุปที่ต่ำกว่ารูปแบบ
บุคลิกภาพของ ไอแซคส์

จากทฤษฎีของกิลฟอร์ดและ ไอแซคส์จะเห็นว่าบุคลิกภาพ สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ
โดยยึดคุณลักษณะเป็นด้าน ๆ ในแต่ละด้านนั้นจะมีขั้นตอนเป็นระดับของการตอบสนองจากขั้นต่ำ ถึง
ขั้นสูงเป็นในลักษณะรวม ผู้วิจัยจึงยึดแนวทฤษฎีทั้ง 2 เป็นแนวในการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้าน
ธุรกิจ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพทางด้านธุรกิจ

สิริ เปรมจิต (2505 : 20 - 455) ได้กล่าวถึงประวัติชีวิตและผลงานนักธุรกิจ
เมืองไทยและนักธุรกิจนานาชาติที่ประสบความสำเร็จทางด้านธุรกิจ โดยสรุปบุคลิกภาพของ
แต่ละคนได้ดังนี้

✓ พระภิรมย์ภักดี (บุษรอด เศรษฐบุตร) เจ้าของบริษัทบุษรอดบริเวอรี่ จำกัด เมืองไทย
มีลักษณะนิสัยดังนี้ กล้าเสี่ยงอันตราย กล้าแสดงออก แคล่วคล่องว่องไว รักความก้าวหน้า ชอบ
สนุกสนาน กล้าซักถามเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ยอมแพ้ ไม่ถือตัว ชอบสังสรรค์ ฟังตนเอง

✓ สหัท มหาคุณ เจ้าของบริษัทมหาคุณ จำกัด มีลักษณะนิสัยดังนี้ โอบอ้อมอารี ซื่อสัตย์สุจริต
มานะพยายาม บากบั่นในการทำงาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่ทอดทิ้ง ขยันหมั่นเพียร ไม่อยู่นิ่งเฉย มี
นิสัยเป็นนักกีฬา ไม่เห็นแก่ตัว สังคมกับบุคคลทุกชั้น กล้าได้กล้าเสีย

พระยาภักดี นรเศรษฐ์ (เลิศ เศรษฐบุตร) เจ้าของบริษัทนายเลิศ จำกัด มีลักษณะนิสัย
ดังนี้ ชอบค้าขาย ซื่อสัตย์สุจริต ไม่ยอมแพ้ ข่างพูด ข่างคุย (นักพูด) ชอบสนุกสนาน กล้าแสดง
ออก อดทน คล่องแคล่วว่องไว กล้าได้กล้าเสีย พูดแล้วต้องทำ รู้จักแบ่งเวลา ชอบท่องเที่ยว
พักผ่อน นิยมกีฬา

รอกกีเฟลเลอร์ เศรษฐีชาวอเมริกา มีลักษณะนิสัยดังนี้ ไม่ทอดทิ้ง ขยัน ประหยัดอย่าง
เยี่ยม กล้าเสี่ยง สุขุมรอบคอบ ใจเย็น

✓ โกกิชิ มิกิโมโตะ ชาวญี่ปุ่น เป็นผู้ผลิตไข่มุกเลี้ยงคนแรกของโลก มีลักษณะนิสัยดังนี้
ทะเยอทะยาน รักความก้าวหน้า ไม่ยอมแพ้ กล้าแสดงออก มานะพยายาม

✓ เจมพรีย์ เฮร์ เวอร์ธ ชาวอังกฤษ เจ้าของบริษัทฮีเวอร์บราเธอร์ จำกัด มีลักษณะนิสัยดังนี้ กล้าคิดกล้าทำ ไม่ยอมแพ้

✓ ชิน โสภณพานิช (2531 : 67-70) ก็มีลักษณะนิสัยคล้ายกับบุคคลที่กล่าวมาแล้วคือ กล้าเสี่ยง วิริยะอุตสาหะ ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร ทำงานด้วยความรัก และเอาใจใส่ ตั้งใจสร้างสิ่งใหม่ ๆ ไม่ท้อถอย กตัญญู

ฮอลแลนด์ (Holland. 1966 : 32-33) ได้กล่าวถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจโดยการประกอบอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย (Enterprising) ไว้ว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะดังนี้ ชอบการผจญภัย ชอบเป็นจุดเด่น มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จ ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ชักชวนเก่ง พูดเก่ง ชอบแสดงตัว มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ก้าวร้าว ชอบเล่นกีฬา ชอบพูดในที่สาธารณะ เข้าสังคมได้ดี อารมณ์แจ่มใส อารมณ์มั่นคง กล้าซักถาม กระปรี้กระเปร่า คล่องแคล่วว่องไว

นอกจากนี้ยังมีผู้ที่กล่าวถึงบุคลิกภาพของบุคคลที่มีอาชีพเกี่ยวกับการจัดการและค้าขายอันเป็นบุคลิกภาพลักษณะเดียวกันกับนักธุรกิจ สามารถแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

บุคลิกภาพของพนักงานขาย มีผู้กล่าวไว้หลายท่าน เช่น แลง (Lang. 1988 : 9) กล่าวว่าบุคลิกภาพของพนักงานขายที่ประสบความสำเร็จมีลักษณะดังนี้ มองโลกในแง่ดี มีทัศนคติที่จะทำงานอย่างจริงจัง เป็นนักจูงใจที่เชี่ยวชาญ ไว้วางใจได้และน่าสนใจ กระตือรือร้น

เวลเลอร์ (Vellor. 1983 : 19) กล่าวถึงบุคลิกภาพของพนักงานขายที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้ แสดงความเป็นมิตรอย่างจริงใจ ซื่อสัตย์ อดทนและมานะบากบั่น ไม่ท้อถอยหรือย่อท้อต่ออุปสรรค

✓ ลำอานค์ งามวิชา (2525 : 110-114) กล่าวถึงบุคลิกภาพของพนักงานขายว่าต้องประกอบด้วย มองโลกในแง่ดี ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความจริงใจ ความตั้งใจจริง เป็นผู้เชื่อถือและพึ่งพาได้ มีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการสูง ความปรารถนาปรารถนาความสำเร็จ การรู้จักการควบคุมตนเอง ความกล้า

สุปรัดดา ประศาสน์วินิจัย (ม.ป.ป. : 125-126) กล่าวถึงบุคลิกภาพของพนักงานขายว่าต้องมีลักษณะดังนี้ ความทะเยอทะยาน ความสามารถในการติดต่อกับคน ความพึงพอใจที่จะติดต่อกับคน ความเชื่อมั่นในตนเอง กิริยามารยาทดี

ไพบูลย์ สำนวนภูติ (2529 : 10-14) กล่าวถึงพนักงานขายที่จะประสบความสำเร็จมี
คุณลักษณะดังนี้ กระตือรือร้น ขยันขันแข็ง มีวิธีการ รายงานละเอียด ไม่รังเกียจคำร้อง เพื่อนพ้อง
รักใคร่ ใฝ่ใจทำงาน ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาบุคลิกภาพของพนักงานขาย พอสรุปได้ว่าบุคคลที่จะประสบความสำเร็จใน
การเป็นพนักงานขายควรจะมีบุคลิกภาพดังนี้ กระตือรือร้น มองโลกในแง่ดี เชื่อมั่นในตนเอง
มุ่งมั่นต่อผลสำเร็จ พึ่งตนเอง เป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ เจลียวฉลาด ขอบคิดต่อสังสรรค์กับผู้อื่น

บุคลิกภาพของผู้จัดการ เวียร์า (Vaera. 1988 : 30) กล่าวถึงผู้จัดการที่ประสบ
ความสำเร็จควรมีลักษณะดังนี้ สุขภาพดี มีคุณงามความดี มีความซื่อสัตย์สูง เจลียวฉลาด มานะ
อดสาอย่างแรงกล้า ประสบการณ์กว้างไกล จิตใจไม่หาความรู้ พึ่งตนเอง ปรับตัวได้ง่าย
มีขันติ มีอารมณ์ขัน

✓ บุคลิกภาพนักบริหารธุรกิจ อาร์ริตัน อุตสาหวิริยกิจ (2526 : 2) กล่าวว่าบุคลิกภาพที่ดี
ของนักบริหารธุรกิจต้องประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความขยัน ไหวพริบ
มนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่ม ความอดทน รู้จักไตร่ตรอง ให้ความร่วมมือหรือ
ทำงานเป็นหมู่คณะ ได้ดี

ส่วนบุคลิกภาพของบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจ มัลลิกา บุณนาค และคนอื่น ๆ (2528 :
2-3) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินความคิดเห็นของวงการธุรกิจเกี่ยวกับความสามารถและ
คุณลักษณะของบัณฑิตระดับอุดมศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ โดยประเมินความสามารถและคุณลักษณะ
ของบัณฑิตที่ต้องการ 22 ประการ ได้แก่ ความรู้ทางด้านวิชาการ กระตือรือร้นพร้อมที่จะทำงาน
ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความใฝ่รู้และศึกษาเพิ่มเติม ความกล้า
ในการแสดงความคิดเห็น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ รู้จัก
เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความมีมนุษยสัมพันธ์ ปฏิภาณไหวพริบ ความอดทนและสู้งาน มี
เหตุผล มีบุคลิกภาพ การตรงต่อเวลา ความคล่องแคล่วในการทำงาน ความขยัน การรู้จัก
กาลเทศะ การมีคุณธรรม การมีสัมมาคารวะ

✓ ไพบูลย์ ดำรงชัยธรรม (2532 : 161-169) มีทัศนะว่า ผู้จัดการทางธุรกิจที่ประสบ
ความสำเร็จควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. จะต้องมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะกับลูกค้าต้องรู้ว่า พูดยาอย่างไรจึง

จะทำให้เขาพอใจเพื่อจะได้มาเป็นเจ้าจำนำของเรา

2. จะต้องมีความสามารถในการวางแผน

3. มีความซื่อสัตย์ เพื่อให้ลูกค้าไว้วางใจ ไม่ค้ากำไรเกินควร เพราะถ้าเราตรงไปตรงมา ไม่คดโกง ก็จะได้ลูกค้ามากขึ้น

4. ต้องใจกว้าง มีความรักและไว้วางใจลูกน้อง เพราะถ้าเราไว้วางใจเขา เขาจะทำงานให้มากกว่าที่ได้รับมอบหมาย ต้องหมั่นชมเชยเสมอ ๆ นอกจากผิดมาก ๆ ค่อยตักเตือน นอกจากนี้ถ้าธุรกิจได้รับผลประโยชน์มาก เราต้องแบ่งปันคนอื่นมากด้วย เขาจะได้ทำงานให้เราเต็มที่แล้ว เราจะได้ผลคืนมามากขึ้นไปอีก

5. ต้องสร้างทีมงาน เพราะถ้ามีทีมงานดี จะช่วยผลักดันให้ธุรกิจบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น

6. ต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหา

สโลวี เอกะพิตานนท์ (ไฟล์น ผ่องใส. 2531 : 125; อ้างอิงมาจาก สโลวี เอกะพิตานนท์. 2525) กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีทักษะหรือความรู้ความสามารถ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความสามารถในเรื่องทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของธุรกิจที่ตนดำเนินการอยู่ เพื่อจะช่วยให้ผู้บริหารมองเห็นภาพรวมขององค์การว่าแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และช่วยให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การด้วย

2. ความรู้ความสามารถในเรื่องคน เป็นความสามารถที่จะชักจูงให้คนทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ และความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ซึ่งความสามารถเหล่านี้จะทำให้บุคคลอื่นยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์การ

3. ความรู้ความสามารถในด้านรายละเอียดของงานและเทคนิคต่าง ๆ ผู้บริหารควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการ วิธีการ เทคนิคและรายละเอียด เกี่ยวกับงานที่ต้องกระทำ

สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ (2523 : 39-40) มีทัศนะว่า ผู้บริหารที่สมบูรณ์แบบนั้นคงหาไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารที่จะนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จได้ จะต้องมีความสมบัติ 3 ประการ คือ

1. มีความรู้ในการวางแผน การปฏิบัติงานและติดตามผล เพราะจะมีผลให้สามารถกระตุ้นสมาชิกให้ร่วมกันคิดวางแผนได้อย่างถูกแนวทางและสามารถปฏิบัติได้จริง

2. มีเทคนิคการจูงใจและการเสริมแรง ผู้บริหารจะต้องให้ความสามารถจูงใจให้สมาชิกอาสาทำงานด้วยความเต็มใจ และใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานด้วยวิธีการต่าง ๆ

อย่างจริงจัง และจะต้องกระตุ้นให้สมาชิกเกิดความรู้สึกแข่งขัน เพื่อความสำเร็จของส่วนรวม

3. มีเทคนิคในการเผชิญปัญหาและแก้ปัญหา ผู้บริหารจะต้องมีไหวพริบที่จะทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ทำเรื่องตึงเครียดให้เป็นเรื่องสนุกสนาน มีความสามารถที่จะจับประเด็นความขัดแย้ง คลี่คลายสถานการณ์และความขัดแย้งได้

เกษม จาติกวณิช (คณัย เทียนพพ. 2530 : 9; อ้างอิงมาจาก เกษม จาติกวณิช. ม.ป.ป.) มีทัศนะว่า ผู้ที่มีความสามารถในการจัดการควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องตั้งเป้าหมายให้ถูกต้อง
2. จะต้องรู้จักวางแผนดำเนินงานในระยะยาว แต่ก็พร้อมที่จะปรับปรุงแผนระยะยาวนั้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

3. ทำให้ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยดูลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของงาน และทั้งนี้ต้องไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงกระทั่งเกิดความวิตกกังวล

4. ต้องดูแลกิจการอย่างทั่วถึง

5. ต้องใกล้ชิดลูกน้อง

ศุภชัย สวัสดิ์-ชูโต (คณัย เทียนพพ. 2530 : 11; อ้างอิงมาจาก ศุภชัย สวัสดิ์-ชูโต. ม.ป.ป.) ให้ความเห็นว่าผู้จัดการควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีการริเริ่ม
2. ทำงานด้วยความตั้งใจอย่างดีที่สุด
3. ต้องเข้าถึงพนักงานเพื่อรู้และแก้ไขปัญหาค้าง ๆ ได้อย่างทันที่
4. เป็นผู้ที่สนุกสนานกับการทำงาน

บัญชา ลำช้า (คณัย เทียนพพ. 2530 : 12-13; อ้างอิงมาจาก บัญชา ลำช้า. ม.ป.ป.) กล่าวว่า นักบริหารมืออาชีพควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความตั้งใจเด็ดเดี่ยว ถือว่าอุปสรรคเป็นตัวท้าทายให้มุมานะทำงาน และไม่ยอมวางมือเป็นอันขาดจนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย

2. มีทีมงานที่ดี จะต้องฝึกให้ทุกคนมี "การตลาดอยู่ในจิตใจ" ธุรกิจจึงจะอยู่รอด

3. มีความซื่อสัตย์และจริงจัง

4. ให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น แต่เมื่อรับมติแล้ว จะต้องทำตามมติไปในทิศทางเดียวกัน

5. มีความคิดก้าวหน้าอยู่เสมอในการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ

บุญชู โรจนเสถียร (คณีย เทียนพุด. 2530 : 14-15; อ้างอิงมาจาก บุญชู โรจนเสถียร. ม.ป.ป.) เสนอความเห็นว่าคุณลักษณะผู้จัดการธุรกิจควรมีลักษณะดังนี้ ✓

1. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
2. รู้จักวิธีการถ่ายทอด มอบหมายงาน การสื่อข้อความ การมอบอำนาจและติดตามผลของการทำงาน
3. รู้จักกระตุ้นให้คนมีความกระตือรือร้นที่จะให้ความรู้ความสามารถ โดยการแข่งขันกัน สร้างความก้าวหน้าให้กับงาน

4. ต้องรู้จักใช้คนให้ทำงานแทนตนได้
5. ต้องฝ่าฟันอุปสรรคให้เกิดผลสำเร็จ

อำนาจ วีรวรรณ (คณีย เทียนพุด. 2530 : 17; อ้างอิงมาจาก อำนาจ วีรวรรณ. ม.ป.ป.) กล่าวว่า ผู้จัดการควรมีลักษณะ ดังนี้

1. กล้าตัดสินใจ
2. เป็นคนที่ทำงานจริง
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. เป็นผู้สื่อข้อความได้ดี
5. ยอมรับความสามารถของผู้ร่วมงานด้วยการรับฟังและสนับสนุน
6. ต้องวางคนให้เหมาะกับตำแหน่งหน้าที่การงาน

มีชัย วีระไวทยะ (คณีย เทียนพุด. 2530 : 16; อ้างอิงมาจาก มีชัย วีระไวทยะ. ม.ป.ป.) กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องรู้จักสร้างทีมงาน
2. ต้องรับบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเอง
3. ต้องรู้จักกระจายอำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสม
4. มีความแม่นยำในการคิด
5. รู้จักใช้โอกาสและศักยภาพของตนให้เป็นประโยชน์

นาบีนิมะ (2534 : 100) ให้ทัศนะว่า ผู้จัดการควรมีความสามารถในการจัดการธุรกิจดังต่อไปนี้

1. การวางแผนงานล่วงหน้า โดยตัวเขาเองเป็นผู้วางแผนงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการตามแผนงานที่กำหนด เขากล่าวว่า ธุรกิจที่ไม่มีระยะเวลาจะไม่ใช้ธุรกิจ และธุรกิจที่ไม่มีแผนงานก็ไม่ใช้ธุรกิจ ระยะเวลาเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะบอกว่า คุณจะอยู่บนหรือล่างในระบบธุรกิจ

2. การทำงานเป็นทีม เขามีความคิดว่า มนุษย์ไม่ว่าจะเก่งแค่ไหนย่อมมีข้อจำกัด ระบบวันแชนโซว์ควรหมดไปได้แล้ว เพราะไม่ว่าคุณจะทำแค่ไหน ก็ไม่สามารถให้อंकการก้าวไปข้างหน้าได้ ดังนั้นสิ่งสำคัญก็คือ ทำอย่างไรที่จะทำให้ลูกน้องมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน และสิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารจะเลยไม่ได้เลย คือ ทำอย่างไรจึงจะใช้คนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532 : 93-101) ได้ศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนให้ผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในงานอาชีพ ได้แก่ ความขยันอดทน ประหยัด จิตดีมีไหวพริบ ซื่อสัตย์และมีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีสุขภาพดี มีความสามารถและความถนัดในงานอาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่ทำอยู่ การตรงต่อเวลาในการนัดหมาย ใฝ่หาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคัดเลือกคุณลักษณะที่มีผู้กล่าวถึงมากและควรเป็นลักษณะสำหรับบุคลิกภาพด้านธุรกิจของเยาวชนไทยไว้ 9 ประการ คือ ความกล้าเสี่ยง ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าแสดงตัว ความมุ่งมั่น การพึ่งตนเอง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการชอบกีฬา ด้านสนุกสนานอารมณ์ขัน ซึ่งสามารถแสดงตามหลักทฤษฎีการจัดบุคลิกภาพของกิลฟอร์ดและไอแซกส์ ได้ดังนี้

T1 ลักษณะนิสัย 1 : ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)

- HR1 ชอบการผจญภัยเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ
- HR2 กล้าตัดสินใจในสิ่งที่คิดว่าดี
- HR3 ชอบคาดการณ์ล่วงหน้า
- HR4 กล้าริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ

HR5 ชอบทำสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ

HR6 กล้าลงทุนเพื่อหวังผลกำไร

T2 ลักษณะนิสัย 2 : ความกระตือรือร้น (Enthusiasm)

HR7 เอาใจใส่และตั้งใจในการทำงาน

HR8 ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย

HR9 ไม่ชอบผัดวันประกันพรุ่ง

HR10 เมื่อมีโอกาสจะทำตามแผนที่วางไว้ทันที

HR11 มีพฤติกรรม กิริยาท่าทาง คล่องแคล่วว่องไว

T3 ลักษณะนิสัย 3 : ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence)

HR12 พร้อมที่จะกระทำสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้อง

HR13 นำชีวิตด้วยตัวของตัวเอง

HR14 กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ

HR15 ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น

HR16 มีจิตใจมั่นคง

HR17 ไม่ยอมแพ้หรือท้อถอยต่ออุปสรรคหรือปัญหาใด ๆ

HR18 ไม่เชื่อใครง่าย ๆ

T4 ลักษณะนิสัย 4 : ความกล้าแสดงตัว (Extroversion)

HR19 กล้าพูด กล้าซักถาม

HR20 กล้าแสดงความคิดเห็น

HR21 ชอบเป็นผู้นำหรือหัวหน้า

HR22 ชอบพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น

HR23 ชอบการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ

HR24 กล้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

T5 ลักษณะนิสัย 5 : ความมุ่งมั่น (Aspiration)

HR25 มีความขยันหมั่นเพียร

HR26 มีความอดทน

- HR27 ให้อื่นรู้จักตนด้วยผลงาน
- HR28 ต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน
- HR29 ต้องการให้ผลงานของตนสำเร็จในระดับสูง
- HR30 มีความซื่อสัตย์สุจริต

T6 ลักษณะนิสัย 6 : การพึ่งตนเอง (Self-Reliance)

- HR31 ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
- HR32 รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- HR33 ใช้ความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่
- HR34 ใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างคุ้มค่า
- HR35 ทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง
- HR36 ขอบหารายได้พิเศษ

T7 ลักษณะนิสัย 7 : การมองโลกในแง่ดี (Calculability or Trust)

- HR37 มีความไว้วางใจผู้อื่น
- HR38 ให้อภัยผู้อื่น และไม่ผูกใจเจ็บ
- HR39 เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้น ต้องมีเหตุผลอธิบายได้
- HR40 เกื้อเฟื้อเผื่อแผ่

T8 ลักษณะนิสัย 8 : การชอบกีฬา (Favourite Sports)

- HR41 ชอบการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา
- HR42 สนใจชม หรือเชียร์กีฬา
- HR43 ชอบติดตามข่าวกีฬา
- HR44 ชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง

T9 ลักษณะนิสัย 9 : ความสนุกสนาน อารมณ์ขัน (Funny Emotion)

- HR45 มีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง
- HR46 ชอบเข้าร่วมกิจกรรม หรือเกมส์ที่สนุก
- HR47 ชอบฟัง อ่าน หรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องตลก ขำขัน
- HR48 ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วจะแสดงท่าทางสีหน้าในลักษณะที่พอใจ หรือหัวเราะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพนักธุรกิจ

งานวิจัยในต่างประเทศ

โยเดอร์ (สุจิตรา เหลืองรังสรรค์. 2516 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Yoder. 1961 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะ 13 ประการของนักธุรกิจ จำนวน 240 คน กับนักศึกษาชายระดับวิทยาลัย พบว่านักธุรกิจมีบุคลิกลักษณะสูงกว่านักศึกษาในด้านความมีอำนาจ ความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกท่าทางดี ผ่อนคลาย ความทะเยอทะยาน ความรับผิดชอบ มีขันติ ความสามารถทางสังคม พลังเผชิญหน้า ความร่วมมือ อนุรักษ์นิยม เฉลียวฉลาด และมีบุคลิกภาพด้านความยืดหยุ่นต่ำกว่านักศึกษา

กิลฟอร์ด (สุจิตรา เหลืองรังสรรค์. 2516 : 34 ; อ้างอิงมาจาก Guilford. 1961 : 102) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของนักธุรกิจจำนวน 208 คน กับผู้ให้เทศนาจำนวน 143 คน พบว่านักธุรกิจมีคุณลักษณะสูงกว่าผู้ให้เทศนาในด้านการเก็บตัว-การแสดงตัว กล้าสังคม เต็มใจยอมรับสภาพแวดล้อม อารมณ์ร่าเริง-อารมณ์เศร้าหมอง ความเชื่อมั่นในตนเอง-ไม่เชื่อมั่นในตนเอง ความกระตือรือร้นในงานทุกอย่าง โลกทัศน์กว้าง-โลกทัศน์แคบ สุขุม-ขี้บ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แรนเดิล (Randle. 1956 : 122-134) ได้ศึกษานักธุรกิจฝ่ายผลิตที่ได้จัดว่าเป็นกลุ่มควรรับการส่งเสริมเป็นผู้จัดการฝ่ายผลิตและกลุ่มที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอ ควรได้รับการส่งเสริม พบว่าผู้จัดการฝ่ายผลิต กลุ่มควรได้รับการส่งเสริม มีบุคลิกลักษณะสูงกว่าในด้านพลังขับสูง ความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่ม การยอมรับ พลังจิตใจสูง และลักษณะความยืดหยุ่น

เท็ดเดฟอล์ค (Tedefalk. 1986 : 247) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของผู้ประกอบการโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการหรือเจ้าของกิจการจำนวน 227 คน ใช้เครื่องมือ 4 ชนิด คือ ตัวบ่งชี้ที่เรียกว่า ไมเออร์-บริกส์ (Myers-Briggs) เพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจข้อมูลประชากร ปรากฏผลว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพภายนอกและแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพภายใน ใช้พยากรณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแสดงตัว-เก็บตัว ได้ 8.5 % กลุ่มที่ชอบแสดงออก-ไม่ชอบแสดงออก พยากรณ์ได้ 36.8 % แต่เมื่อใช้ตัวเกณฑ์ทั้ง 4 คุณลักษณะ สามารถพยากรณ์ได้ 62.4 % ฉะนั้นบุคลิกภาพที่พยากรณ์ความเป็นผู้ประกอบการได้ดีตามลำดับมากน้อยดังนี้ กล้าตัดสินใจ-รับรู้ ชอบแสดงออก ชอบคิด-ชอบแสดงความรู้สึก และแสดงตัว-เก็บตัว พยากรณ์ได้น้อยที่สุด

งานวิจัยในประเทศ

สุจิตรา เหลืองรังสรรค์ (2516 : 166-175) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูและนักธุรกิจ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 55 คน และนักธุรกิจประจำบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ Sixteen Personality Factor Questionnaire 16 PF.) Form B. ของ Raymond B. Cattell ซึ่งอาจารย์ ดร.วิริยยุทธ วิเชียรโชติ และอาจารย์ ดร.นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ และคณะ ได้แปลเป็นภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความเกรงใจของ ดร.วิริยยุทธ วิเชียรโชติ และคณะ ปรากฏผลว่าในด้านความวิตกกังวล นักธุรกิจมีประสาทมั่นคง ผ่อนคลาย อารมณ์มั่นคง กล้าสังคม มากกว่าครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการเก็บตัว แสดงตัว นักธุรกิจชอบออกสังคม ทำตามสบาย กล้าสังคม อาศัยกลุ่ม มากกว่าครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ ทำทางต้นตัวอยู่เสมอ นักธุรกิจมีอารมณ์มั่นคง ทำตามสบาย มีเหลี่ยม ชอบเข้าสังคม จิตใจกล้าแข็ง มากกว่าครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05 ในด้านความคล้อยตามผู้อื่น ความอิสระจากผู้อื่น นักธุรกิจอาศัยกลุ่มชอบเข้าสังคมมากกว่าครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านสติปัญญาครูและนักธุรกิจมีสติปัญญาไม่แตกต่างกัน

ธีรบุษ โฉมสกลมงคล (2533 : 128) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ คือ ความกล้าเสี่ยง ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าแสดงตัว ความมุ่งมั่น และการพึ่งตนเอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครนายก จำนวน 630 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทั้งฉบับ 0.910 และ 4.135 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารงานวิจัยของต่างประเทศ

แฮตลีย์ (Cattell. 1957 : 39; citing Hadly) ได้วิจัยเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ประสบความสำเร็จในการสอนสูง และกลุ่มที่ประสบความสำเร็จในการสอนต่ำ โดยใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ 16 ประการของ แคทเทล (Cattell) พบว่าบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการสอนสูงนั้นเป็นบุคคลที่ซื่อตรงต่อหน้าที่ ควบคุมตนเองได้ตรงไปตรงมา

แมกซ์เวลล์ (Harrison. 1960 : 211; citing Maxwell) ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9-12 ของโรงเรียนมัธยม 3 แห่ง ของประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,661 คน ซึ่งในจำนวนนักเรียนจบชั้นมัธยม 1,377 คน และเรียนไม่จบ 284 คน เมื่อใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ (CPI) เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่านักเรียนชายกลุ่มที่เรียนสำเร็จมีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่ากลุ่มที่เรียนไม่สำเร็จ ในด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ การยอมรับตนเอง ความรับผิดชอบ สังคมประกิต การทำตามผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ โบว์แมน และแมททิวส์ นอกจากนี้ยังมีด้านความอดทน การเป็นตัวของตัวเอง สำหรับนักเรียนหญิงกลุ่มที่เรียนสำเร็จมีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่ากลุ่มที่เรียนไม่สำเร็จ ในด้านการยอมรับตนเอง การทำตามผู้อื่น สังคมประกิต และความเป็นตัวของตัวเอง

แฮร์ริสัน (Harrison. 1964 : 191) ได้นำแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ (CPI) ไปวัดบุคลิกภาพของนักเรียนระดับมัธยม ในประเทศอิตาลี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมจากเมืองโคโม (Como) 2 โรงเรียน จากเมืองฟลอเรนซ์ (Florence) 4 โรงเรียน จากเมืองเนเปิ้ลส์ (Naples) อีก 1 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 204 คน และนักเรียนหญิง 137 คน รวมทั้งหมด 341 คน ผลปรากฏว่าองค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดความสำเร็จในการเรียน คือการทำตามผู้อื่น และการเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของแมกซ์เวลล์

ฟลาเฮอร์ตี้ และเรุตเซล (Flaherty and Reutzell. 1965 : 409-411) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนสูง และนักเรียนที่

ประสบความสำเร็จทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเมอร์ทรี โดยพลาเฮอร์ดี ได้ใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 37 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 37 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้คะแนนบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง ความรับผิดชอบ และการทำตามผู้อื่น มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คิมเมล (Kimmel. 1965 : 5765-5766) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพของนิสิตฝึกสอนกับความสำเร็จในการฝึกสอน จากการวิจัยพบว่าองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ในการสอน

ฟิลลิส (Phyllis. 1965 : 5764-A) ได้นำแบบสอบถามชื่อ Guilford Zimmerman Temperament Survey (GZTS) ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนฝึกสอน พบว่าความสามารถในการควบคุมตนเอง การมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน กล่าวคือ นักเรียนที่ได้เกรดเอจากการฝึกสอน และได้เกรดเอจากอาจารย์พี่เลี้ยง จะได้คะแนนบุคลิกภาพสูงด้วย

ซาเวก (Sawage. 1968 : 543) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งเด็กชายและหญิง ผลปรากฏว่า พบความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงตัว และ I.Q. (Intelligence-Quotient) มีค่าเท่ากับ .267 และความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงตัว และ A.Q (Arithmetic-Quotient) มีค่าเท่ากับ .235 โดยสหสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจกล่าวได้ว่านักเรียนยังมีการแสดงตัวมากก็จะมีสติปัญญาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ริดดิ้ง (Ridding. 1967 : 394-398) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชายและหญิงจำนวน 600 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป จากโรงเรียนแมนเชสเตอร์ ผลปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงทางอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ลักษณะที่ชอบแสดงตัว (Extroversion) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตสัน (Watson. 1967 : 10-12) ได้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านต่างๆ กับการถนัดทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ไอโอวา จำนวน 300 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 100 คน กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มปกติ กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัว ซึ่งเป็นนักศึกษาปีที่ 1 และสูงกว่า ปีที่ 1 และในการเลือกผู้ที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัวนั้น วัตสันได้ให้สถาบันแนะแนวของ มหาวิทยาลัยเป็นผู้คัดเลือก โดยใช้นักศึกษาปีการศึกษา 1957-1960 และใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี ที ไอ เป็นเครื่องมือในการวัดบุคลิกภาพ ใช้คะแนนผลจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นคะแนน ความถนัดทางการเรียน และใช้คะแนนเกรดเฉลี่ย เป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาในกลุ่มที่ 1 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ การทำตามผู้อื่น ความรู้สึกว่าตนเองมีความ เป็นอยู่ดี การเป็นตัวของตัวเอง และความอดทน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่ม ที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพด้านการมี อำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง ความอดทน และการเป็นตัวของตัวเอง

คิง (King. 1969 : 3468) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ของความอยากรู้อยากเห็นกับ คุณลักษณะในด้านอื่น ๆ และพบว่า

1. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ
2. เพศ และสติปัญญา ไม่มีผลต่อความอยากรู้อยากเห็น
3. เด็กที่มีการปรับตัวดีจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่มีการปรับตัวไม่ดี
4. เด็กที่มีอายุน้อยจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่มีอายุมาก
5. เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีคนมากจะมีความอยากรู้อยากเห็นต่ำกว่าเด็กที่อยู่ใน ครอบครัวที่มีคนน้อย

6. ระดับทางสังคมและเชื้อชาติไม่มีผลต่อความอยากรู้อยากเห็นโดยตรง

ไอแซงค์ (Eysenck. 1969 : 109-112) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น (Junior Eysenck Personality Inventory) ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนชายหญิง จำนวน 4,000 คน อายุ

11-12 ปี แล้วหาสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า เด็กที่แสดงตัวทั้งชายและหญิง มีความสามารถในการเรียนดีกว่าเด็กที่มีลักษณะเก็บตัว โดยเฉพาะทางด้านเหตุผลและภาษา เด็กที่มีลักษณะอารมณ์ไม่มั่นคงทั้งชายและหญิง มีความสามารถในการเรียนไม่แตกต่างจากเด็กที่มีอารมณ์มั่นคง เด็กที่มีอารมณ์มั่นคงและอ่อนไหว ทำงานด้านการเรียนได้ดีกว่า เด็กที่มีลักษณะด้านอารมณ์เป็นกลาง ๆ

เฮนจัม (Henjum. 1969 : 143-147) ได้ทำการวิจัยนิสิตฝึกหัดครูในมหาวิทยาลัยมินเนโซต้า (Minnesota) จำนวน 78 คน ที่ฝึกสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยม 45 แห่ง โดยใช้แบบทดสอบองค์ประกอบของบุคลิกภาพ 16 ประการ ของแคทเทล (Cattell) ทดสอบเมื่อสิ้นสุดการฝึกสอน พบว่าบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการสอน บุคลิกภาพที่ส่งเสริมความสำเร็จ ก็คือมีอารมณ์มั่นคง มีการแสดงออก ชอบเข้าสังคม และสามารถควบคุมตนเองได้

วิทลา (Whitla. 1969 : 92-93) ได้สรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับบุคลิกภาพดังนี้ นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถ้าหากนักเรียนควบคุมตนเองได้ มีความวิตกกังวลน้อย ชอบความเป็นอิสระ ชอบเข้าสังคม และอารมณ์มั่นคง

ไคลน์ และ เกล (Kline and Grale. 1971 : 90-91) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกของอาการทางประสาท (Neuroticism) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยจำนวน 455 คน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของ ไอแซงค์ (Eysenck Personality Inventory) ผลปรากฏว่า การแสดงออกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์กันเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัสเซล (Russell. 1971 : 137-143) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครูอาฟริกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย จำนวน 69 คน ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของแคทเทล (Cattell) Form c เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่า องค์ประกอบของบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ บุคลิกภาพด้านการชอบเข้าสังคม อารมณ์มั่นคง การถือตนเองเป็นใหญ่

เอกสารงานวิจัยในประเทศ

วันเพ็ญ อายุการ (2512 : 116) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงออก การยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5 ผลปรากฏว่า นักเรียนซึ่งมีลักษณะแสดงตัวและเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแสดงตัว เก็บตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ภัทรา นิคมานนท์ (2517 : 48-50) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษากับนักศึกษาครูประกาศียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2516 วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ จำนวน 336 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการถือศีลห้า แบบทดสอบวัดความรู้สึกรับผิดชอบ แบบทดสอบวัดวินัยในตนเอง แบบทดสอบวัดความเกรงใจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2517 : 75) ได้ทำการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างสุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ และแผนกทั่วไป ของโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา 6 โรงเรียน ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ วัดบุคลิกภาพ และใช้คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตลอดปี เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนในส่วนกลาง มีบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม ความสามารถที่จะบรรลุถึงสภาพ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง และการเป็นตัวของตัวเอง และสำหรับนักเรียนในส่วนภูมิภาค มีบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การทำตามผู้อื่น และความรับผิดชอบ

อุไร สิงห์โต (2521 : 185) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง อายุระหว่าง 15-17 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบ MPI (The Maudsley Personality Inventory) และ

มาตราประเมินค่าจากครูผู้สอน จำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชุดา วิศาลาภรณ์ (2522 : 95) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก จำนวน 436 คน ที่เรียนวิชาเอกต่างๆ 9 วิชาเอก โดยให้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้านของแคทเทล (Cattell) Form B เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่าบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางบวก คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ผ่อนคลาย ชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง และกล้าเข้าสังคม

สมคิด พรหมจัญญ์ (2526 : 121) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 740 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 7 ด้านคือ การชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตัว ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็ง ความเพ้อฝัน และความหวาดกลัว ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชา ทั้งทางบวกและทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และ .01 และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวทางอารมณ์ทั้ง 7 ด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยที่บุคลิกภาพด้านความอ่อนไหวทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภาษาไทย มากกว่าคณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์

อรพิน หงวนศิริ (2533 : 87-91) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโปรแกรมวิทย์-คณิต จำนวน 569 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดคุณลักษณะของบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ คือ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ความรับผิดชอบ ความอยากรู้อยากเห็น ความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความเชื่อมั่นในตนเองและความใจกว้าง ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ในแต่ละ

ด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชา ทั้งทางบวกและทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะพบว่าบุคลิกภาพลักษณะต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ยังไม่มีการศึกษาหาข้อใดศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา ตลอดจนผู้ปกครองจะได้ทราบว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจด้านใด ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและจะได้ส่งเสริม สนับสนุนคุณลักษณะของบุคลิกภาพนั้น ๆ ต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. บุคลิกภาพด้านธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสมเฉพาะวิชาเอก
2. บุคลิกภาพด้านธุรกิจอย่างน้อยหนึ่งด้าน สามารถพยากรณ์เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสมเฉพาะวิชาเอก

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535 สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 4 วิทยาเขต มีห้องเรียน 60 ห้อง และมีนักเรียนทั้งสิ้น 2,231 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535 สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) มีลำดับขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมวลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ($\alpha = .05$) เมื่อเปรียบเทียบกับตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากรแล้วต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง 337 คน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 260 อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967)

ขั้นที่ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) โดยแบ่งออกเป็น 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ สุ่มห้องเรียนโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

สุ่มตามสัดส่วนจากจำนวนห้องเรียน ได้ห้องเรียนจำนวน 10 ห้อง โดยแต่ละสาขาวิชาได้สาขาวิชาบัญชี 5 ห้องเรียน การขาย 2 ห้องเรียน การเลขานุการ 1 ห้องเรียน และภาษาต่างประเทศ 2 ห้องเรียน ได้จำนวนนักเรียนทั้งหมด 380 คน

ขั้นที่ 3 สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มห้องเรียนในแต่ละแผนกที่เหลือจากการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 สาขาวิชาละ 4 ห้องเรียน ได้ 16 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 579 คน

ขั้นที่ 4 สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 2 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มห้องเรียนในแต่ละสาขาวิชาที่เหลือจากการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 สาขาวิชาละ 1 ห้องเรียน ได้ 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 120 คน ดังแสดงในรายละเอียดตาราง 3

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

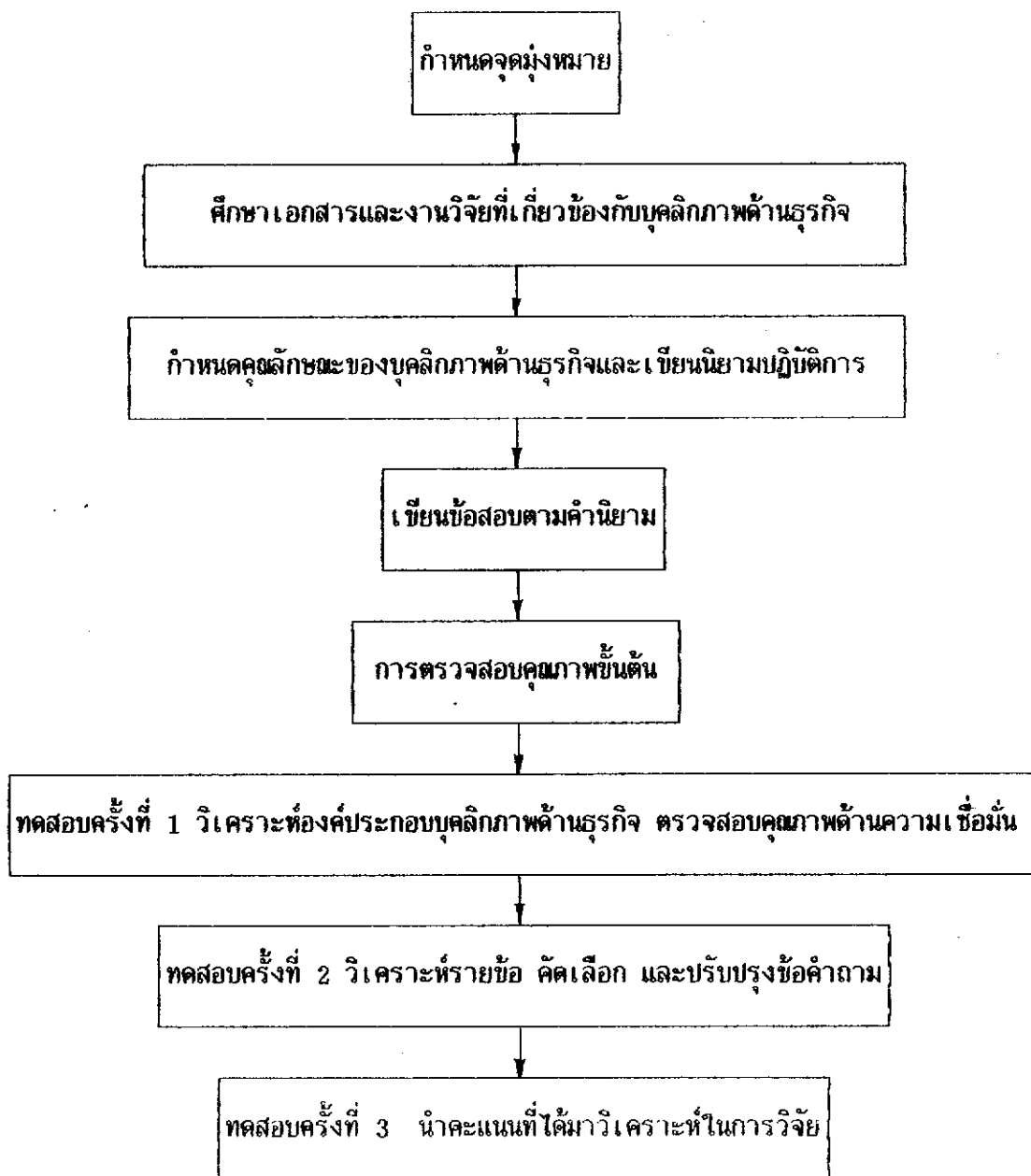
วิทยาเขต/สาขาวิชา	จำนวนประชากร		กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ						กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย		
			ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2					
	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	
พาณิชยการพระนคร	25	971									
	19	745	3	114				4	152		
	4	175	2	68		1		1	36		
	2	51				1					
	16	553									
	4	151				1	30				
	4	127	2	71							
	8	275	2	76		1	32	1		34	
การบัญชี											
การขาย											
การเลขานุการ											
บริหารพิมพ์ มหามกุฏ											
การบัญชี											
การเลขานุการ											
ภาษาต่างประเทศ											

ตาราง 3 (ต่อ)

วิทยาเขต/สาขาวิชา	จำนวนประชากร		กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ				กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	
			ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2			
					จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน		
บัณฑิตพัฒนกิจวรคดี การบัญชี การขยาย การเลขานุการ ภาษาต่างประเทศ จักรพงษ์ภูวนารถ การบัญชี การขยาย การเลขานุการ	11	420						
	3	117	1	38			1	41
	1	36	1	36				
	2	90	1	45			1	48
	5	177	2	58				
	8	287					1	37
	4	150						
	3	102	1	36			1	32
	1	35	1	37				
รวม	60	2,231	16	579	4	120	10	380

วิธีดำเนินการสร้างแบบวัด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัด ตามลำดับขั้นดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงลำดับขั้นของการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

การสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามภาพประกอบ 3 ข้างต้น ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเชื่อมั่นของแบบวัด

2. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้มีบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ศึกษาทฤษฎีการจัดระบบของไอแซกส์ (Eysenck. 1970 : 13-15) และทฤษฎีโครงสร้างบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 99-103) ได้คุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจจำนวน 9 ด้าน คือ ความกล้าเสี่ยง ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าแสดงตัว ความมุ่งมั่น การพึ่งตนเอง การมองโลกในแง่ดี การชอบกีฬา ความสนุกสนาน อารมณ์ขัน

3. จากคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้อ 2 นำมาเขียนนิยามตามพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่วัดได้ในรูปแบบเชิงปฏิบัติการ ซึ่งสรุปจากนิยามและลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่ค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ได้ดังนี้

3.1 ความกล้าเสี่ยง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่ชอบการผจญภัย มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ซึ่งคนอื่นไม่เคยทำมาก่อน มักพอใจและเลือกทำในสิ่งที่ยากพอสมควร เมื่อสามารถทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จจะนำความพอใจมาสู่ตน เป็นการเสี่ยงที่เกิดจากการใช้เหตุผล หลักการ ความรู้ ประสบการณ์และความคิดอย่างรอบคอบ มีลักษณะนิสัยดังนี้

HR1 ชอบการผจญภัยเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

HR2 กล้าตัดสินใจในสิ่งที่คิดว่าดี

HR3 ชอบคาดการณ์ล่วงหน้า

HR4 กล้าริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ

HR5 ชอบทำสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ

HR6 กล้าลงทุนเพื่อหวังผลกำไร

3.2 ความกระตือรือร้น หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่สนใจเอาใจใส่ กระวีกระวาดในการทำงาน ทำงานให้เสร็จสิ้นในเวลาอันสั้น ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง กระทำตามแผนที่วางไว้อย่างดีที่สุดและรวดเร็ว ปฏิบัติงานด้วยความกระฉับกระเฉง มีลักษณะนิสัยดังนี้

- HR7 เอาใจใส่และตั้งใจในการทำงาน
- HR8 ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย
- HR9 ไม่ชอบผัดวันประกันพรุ่ง
- HR10 เมื่อมีโอกาสจะทำตามแผนที่วางไว้ทันที
- HR11 มีพฤติกรรม กิริยาท่าทาง คล่องแคล่วว่องไว

3.3 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่มีความมั่นใจ แน่วใจ และกล้าที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จตามที่ตนตั้งไว้ ถึงแม้จะมีเหตุการณ์หรือสิ่งใดมาเป็นอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ ยังคงตั้งใจกระทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปอีก โดยมีความมั่นใจว่าตนเองจะกระทำได้จนสำเร็จและถูกต้องเหมาะสมตามเหตุผลของตนเอง มีลักษณะนิสัยดังนี้

- HR12 พร้อมที่จะกระทำสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้อง
- HR13 นำชีวิตด้วยตัวของตัวเอง
- HR14 กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ
- HR15 ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น
- HR16 มีจิตใจมั่นคง
- HR17 ไม่ยอมแพ้หรือทอดย้อต่ออุปสรรคหรือปัญหาใด ๆ
- HR18 ไม่เชื่อใครง่าย ๆ

3.4 ความกล้าแสดงตัว หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่สนใจในคนอื่น และโลกภายนอก ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มักมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ร่าเริง มีมนุษยสัมพันธ์ดี แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกออกมาอย่างเปิดเผย สามารถทำตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ดี มีลักษณะนิสัยดังนี้

- HR19 กล้าพูด กล้าซักถาม
- HR20 กล้าแสดงความคิดเห็น
- HR21 ชอบเป็นผู้นำหรือหัวหน้า
- HR22 ชอบพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น
- HR23 ชอบการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ
- HR24 กล้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

3.5 ความมุ่งมั่น หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่มีความปรารถนาให้ตนสำเร็จตามที่ตนมุ่งหวังไว้ในอนาคต พยายามดิ้นรนริเริ่มด้วยตนเอง ต้องการความมีเกียรติ ความรุ่งโรจน์ ความมั่นคงในชีวิต ความสำเร็จ ความมีชื่อเสียง ให้คนอื่นรู้จักตนด้วยผลงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีลักษณะนิสัยดังนี้

- HR25 มีความขยันหมั่นเพียร
- HR26 มีความอดทน
- HR27 ให้คนอื่นรู้จักตนด้วยผลงาน
- HR28 ต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน
- HR29 ต้องการให้ผลงานของตนสำเร็จในระดับสูง
- HR30 มีความซื่อสัตย์สุจริต

3.6 การพึ่งตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่พยายามศึกษาหาความรู้และใช้ความรู้ของตนอย่างเต็มความสามารถก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น มีความประหยัด และเห็นคุณค่าของการหารายได้ด้วยงานสุจริต มีลักษณะนิสัยดังนี้

- HR31 ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
- HR32 รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- HR33 ใช้ความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่
- HR34 ใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างคุ้มค่า
- HR35 ทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง
- HR36 ขอบหารายได้พิเศษ

3.7 การมองโลกในแง่ดี หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่มีความไว้วางใจผู้อื่น ไม่ขี้อิจฉาจนเกินไป ให้อภัยผู้อื่นอยู่เสมอไม่ผูกใจเจ็บ เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลอธิบายได้ และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีลักษณะนิสัยดังนี้

- HR37 มีความไว้วางใจผู้อื่น
- HR38 ให้อภัยผู้อื่น และไม่ผูกใจเจ็บ
- HR39 เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลอธิบายได้
- HR40 เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

3.8 การชอภักฟ้า หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่ชอบการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา สนใจชมหรือเชียร์กีฬา ติดตามข่าวกีฬา ชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง มีลักษณะนิสัยดังนี้

HR41 ชอบการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา

HR42 สนใจชม หรือเชียร์กีฬา

HR43 ชอบติดตามข่าวกีฬา

HR44 ชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง

3.9 ความสนุกสนาน อารมณ์ขัน หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่มีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง ชอบเข้าร่วมกิจกรรมหรือเกมส์ที่สนุก ชอบฟังอ่านหรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องตลกขำขัน ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะแสดงท่าทาง สีสหน้าในลักษณะที่พอใจ หรือหัวเราะ มีลักษณะนิสัยดังนี้

HR45 มีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง

HR46 ชอบเข้าร่วมกิจกรรม หรือเกมส์ที่สนุก

HR47 ชอบฟัง อ่าน หรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องตลก ขำขัน

HR48 ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะแสดงท่าทาง สีสหน้าในลักษณะที่พอใจ หรือหัวเราะ

4. เขียนข้อคำถามตามคำนิยามของพฤติกรรมที่แสดงการมีบุคลิกภาพด้านธุรกิจในแต่ละด้าน

4.1 ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างเป็นลักษณะข้อความที่ถามถึงเหตุการณ์ที่ประสบในชีวิต เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ครอบคลุมคุณลักษณะทั้ง 9 ด้าน ข้อความที่สร้างขึ้น สร้างตาม HR ละ 5 ข้อ ตามลักษณะการสร้างแบบวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าตนเอง แบบลิเคิร์ต กำหนดน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกเพียงระดับใดระดับหนึ่ง

4.2 การให้คะแนนแต่ละข้อคำถาม มีน้ำหนักตั้งแต่ 1-5

ข้อความเป็นบวก

มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงมาก ให้ 4 คะแนน

มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงพอสมควร ให้ 3 คะแนน

มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
<u>ข้อความเป็นลบ</u>	
มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงมากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงมาก	ให้ 2 คะแนน
มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงพอสมควร	ให้ 3 คะแนน
มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำเป็นจริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

4.3 ตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามด้านความเที่ยงตรงเชิงพิพจน์ (Face Validity)

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ (ภาคผนวก ก)

5. ทดสอบครั้งที่ 1 โดยนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาการบริหารธุรกิจ และประเภทพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษาในโลยี่ราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 579 คน

6. วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะด้านธุรกิจและค่านิยมความเชื่อมั่นของแบบวัด

6.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดด้วย

โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science-X) โดยสกัดองค์ประกอบด้วยเทคนิคแกนสำคัญ (Principal Component Analysis) PC และใช้การหมุนแกนแบบอโรทอนอล (Orthogonal) ด้วยวิธีแวนแมกซ์ (Varimax Method)

6.2 แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดชื่อองค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) แต่ละตัวแปรเป็น 0.3 ในองค์ประกอบนั้นมีค่าไอเกน (Eigen Values) มากกว่าหรือเท่ากับ 1 และจำนวนตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบต้องมีอย่างน้อย 3 ตัวแปร

6.3 นำข้อคำถามที่รวมเป็นองค์ประกอบ มาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ทั้งฉบับ และในแต่ละรายด้าน

7. ทดสอบครั้งที่ 2 โดยนำข้อคำถามที่รวมกันเป็นองค์ประกอบในข้อ 6 ไปทดสอบกับ

กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ และประเภท วิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 3 สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน

8. วิเคราะห์ข้อคำถามครั้งที่ 2 นำข้อคำถามที่รวมเป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้าน ธุรกิจมาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยใช้การทดสอบที (t-test) เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสูง-ต่ำ นำมากลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

9. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของเอ็ดวาร์ด (Edward. 1957 : 153)

10. แบบวัดที่ได้ไปทดสอบครั้งที่ 3 กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน และนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้ไปทำการวิเคราะห์ในการวิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมทั้งทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พร้อมทั้งทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์แบบพหุคูณ หาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Stepwise Multiple Regression ของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS-X (Statistical Package for the Social Sciences)

ตัวอย่างข้อสอบและวิธีการตอบ

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นการศึกษาถึงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือการกระทำบางอย่างของท่าน ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยตนเอง เพราะการตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีผลต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

อนึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่ใช่ว่าบ่งชี้ความดีเลวของบุคคลทั้งนั้น
จึงใคร่ขอให้กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจที่สุด โดยไม่ต้องเขียนชื่อ และคำตอบของท่าน
จะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด

ให้พิจารณาข้อความแต่ละข้อที่กำหนดให้ว่า ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความเหล่านั้น
ซึ่งอาจจะ "จริงมากที่สุด" "จริงมาก" "จริงพอสมควร" "จริงน้อย" "จริงน้อยที่สุด" โดย
ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของแต่ละข้อตามความเป็นจริงของท่าน ดังนี้

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
(0)	<u>ความกล้าเสี่ยง</u> ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าชวนข้าพเจ้าไป เล่นหุ้นเพื่อเก็งกำไร ข้าพเจ้าจะร่วม ลงทุนด้วย.....					
(0)	<u>ความกระตือรือร้น</u> เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จโดยเร็ว....					
(0)	<u>ความเชื่อมั่นในตนเอง</u> ในการประชุม ถ้าข้อเสนอของ ข้าพเจ้ามีเหตุผลเพียงพอ แต่ไม่ เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในที่ประชุม ข้าพเจ้าจะแสดงความคิดเห็นจนกว่า ที่ประชุมจะยอมรับ.....					

ตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ความกล้าแสดงตัว</u>					
(0)	ในการทำงาน ถ้ามีการเลือกตั้งระดับ หัวหน้าแผนกหรือผู้จัดการ ข้าพเจ้าจะ ลงสมัครเพื่อรับการเลือกตั้ง.....					
	<u>ความมุ่งมั่น</u>					
(0)	ในการทำงาน ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะ ให้ได้ผลงานเหนือคนอื่น.....					
	<u>การพึ่งตนเอง</u>					
(0)	ถ้าถูกสั่งให้ทำงานประดิษฐ์ขึ้นหนึ่ง แต่ ข้าพเจ้า ไม่มีประสบการณ์ในงานชิ้นนั้น มาก่อน ข้าพเจ้าคิดว่า จะวานให้ คนอื่นทำ					
	<u>การมองโลกในแง่ดี</u>					
(0)	ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าไม่ไว้วางใจใครเลย....					
	<u>การชอบกีฬา</u>					
(0)	เมื่อมีโอกาส ข้าพเจ้าชอบที่จะ ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา.....					
	<u>ด้านสุขภาพ อารมณ์ขัน</u>					
(0)	ตลอดระยะเวลาเกือบทั้งวัน ข้าพเจ้า มักจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริงอยู่เสมอ.....					

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน เวลาในการสอบ
2. ขออนุญาตทางโรงเรียน เพื่อคัดลอกเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสมเฉพาะวิชาเอกของกลุ่มตัวอย่าง
3. จัดเตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ วางแผนดำเนินการสอบ
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการสอบ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่มต้นทำแบบสอบถาม
5. ดำเนินการสอบ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. การวิเคราะห์ข้อความเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t-test แบบเทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

หาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (ลัว่น สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531:170)

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

4. ความเที่ยงตรง (Validity)

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หาโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X สะกิดองค์ประกอบด้วยเทคนิคแกนสำคัญ (Principal Component Analysis) PC และใช้การหมุนแกนแบบอโรทอนอล (Orthogonal Rotation) โดยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax Method)

5. ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่ (R) คำนวณโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS-X (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งใช้สูตรในการคำนวณดังต่อไปนี้

5.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

5.1.1 ค่า Beta Weight (β) (Kerlinger and Pedhazur, 1973 :

25)

$$\beta_i = \frac{SD_i}{SD_y} \cdot b_i$$

$$b_i = \frac{SD_y}{SD_i} \cdot \beta_i$$

เมื่อ β_i แทน ค่า Beta - Weight ของตัวแปรอิสระตัวที่ i

b_i แทน ค่า Score - Weight ของตัวแปรอิสระตัวที่ i

SD_y แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์

SD_i แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ i

5.1.2 ค่า Score Weight (b) (Kerlinger and Pedhazur,

1973 : 87)

$$b_i = r_{iy} \cdot \frac{SD_y}{SD_i}$$

เมื่อ b_i แทน ค่า Score - Weight ของตัวแปรอิสระตัวที่ i

r_{iy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระตัวที่ i กับตัวแปรเกณฑ์ (Y)

SD_y แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์

SD_i แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ i

5.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) (Kerlinger and Pedhazur. 1973:75)

$$R_{y.123\dots m}^2 = \sum \beta_i r_{iy}$$

เมื่อ $R_{y.123\dots m}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระตัวที่ i
ถึง m กับตัวเกณฑ์ (Y)

β_i แทน ค่า Beta - Weight ของตัวแปรอิสระตัวที่ i

r_{iy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระตัวที่ i
กับตัวเกณฑ์ (Y)

6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ
และอังคณา สายยศ. 2522 : 226)

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าจากการแจกแจงแบบที

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

7. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร (Kerlinger
and Pedhazur. 1973 : 75)

$$F = \frac{R^2 / m}{(1 - R^2) / (N - m - 1)}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)
	R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
K	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบวัด
PC	แทน	การสกัดตัวประกอบด้วยวิธีเทคนิคแกนสำคัญ (Principal Component Analysis)
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
HR	แทน	ตัวแปร
X1	แทน	องค์ประกอบ 1 คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น
X2	แทน	องค์ประกอบ 2 คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี
X3	แทน	องค์ประกอบ 3 คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่ม
X4	แทน	องค์ประกอบ 4 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง
X5	แทน	องค์ประกอบ 5 คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา
X6	แทน	องค์ประกอบ 6 คุณลักษณะด้านการเข้าสังคม
X7	แทน	องค์ประกอบ 7 คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

X ₈	แทน	องค์ประกอบ 8 คุณลักษณะด้านความสนุกสนาน
X ₉	แทน	องค์ประกอบ 9 คุณลักษณะด้านความพยายาม
X ₁₉	แทน	คุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้งฉบับ
Y ₁	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสมรวมเฉพาะวิชาเอก สาขาวิชาการบัญชี
Y ₂	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสมรวมเฉพาะวิชาเอก สาขาวิชาการขาย
Y ₃	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสมรวมเฉพาะวิชาเอก สาขาวิชาการเลขานุการ
Y ₄	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสมรวมเฉพาะวิชาเอก สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
Y ₁₄	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณ
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
S.E. _{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
S.E. _b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
F	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. คุณภาพของแบบวัด ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก
2. ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณและบุคลิกภาพด้านธุรกิจบางด้านที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คุณภาพของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ผู้วิจัยหาโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

1.1.1 จำนวนองค์ประกอบ ค่าความร่วมกัน ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม โดยใช้หน่วยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเทคนิคแกนสำคัญ PC (Principal Component Analysis)

ตาราง 4 จำนวนองค์ประกอบ ค่าความร่วมกัน ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวนและค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ

ตัวแปร (HR)	องค์ประกอบ	ค่าความร่วมกัน (Communality)	ค่าไอเกน (Eigen value)	ค่าร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	1	.54112	9.56047	19.9	19.9
2	2	.58207	3.24192	6.8	26.7
3	3	.55669	2.81154	5.9	32.5
4	4	.60590	2.25010	4.7	37.2
5	5	.65468	1.82852	3.8	41.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร (HR)	องค์ประกอบ	ค่าความร่วมกัน (Communality)	ค่าไอเกน (Eigen value)	ค่าร้อยละของ ความแปรปรวน	ร้อยละของ ความแปรปรวน สะสม
6	6	.62212	1.71814	3.6	44.6
7	7	.51510	1.47431	3.1	47.7
8	8	.65223	1.38841	2.9	50.6
9	9	.59091	1.18248	2.5	53.0
10	10	.54732	1.12076	2.3	55.4
11	11	.54556	1.04747	2.2	57.6
12	12	.65788	1.02813	2.1	59.7
13	13	.67900	1.01600	2.1	61.8
14		.66336	.98564	2.1	63.9
15		.58897	.91294	1.9	65.8
16		.63216	.86108	1.8	67.6
17		.66013	.82102	1.7	69.3
18		.59277	.78917	1.6	70.9
19		.61733	.78511	1.6	72.5
20		.65891	.72596	1.5	74.1
21		.56819	.71358	1.5	75.5
22		.56314	.68909	1.4	77.0
23		.64735	.66715	1.4	78.4
24		.72523	.62972	1.3	79.7
25		.62251	.60920	1.3	81.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร (HR)	องค์ประกอบ	ค่าความร่วมกัน (Communality)	ค่าไอเกน (Eigen value)	ค่าร้อยละของ ความแปรปรวน	ร้อยละของ ความแปรปรวน สะสม
26		.54824	.58577	1.2	82.2
27		.64220	.57066	1.2	83.4
28		.63847	.55404	1.2	84.5
29		.62689	.52002	1.1	85.6
30		.55111	.50194	1.0	86.6
31		.59918	.48335	1.0	87.7
32		.70699	.48072	1.0	88.7
33		.56204	.44044	.9	89.6
34		.56078	.43826	.9	90.5
35		.65629	.41754	.9	91.4
36		.62656	.41320	.9	92.2
37		.62580	.39351	.8	93.0
38		.70373	.38337	.8	93.8
39		.53837	.36069	.8	94.6
40		.64859	.35972	.7	95.3
41		.58973	.34137	.7	96.0
42		.69754	.31883	.7	96.7
43		.76285	.28933	.6	97.3
44		.68282	.27625	.6	97.9

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร (HR)	องค์ประกอบ	ค่าความร่วมกัน (Communality)	ค่าไอเกน (Eigen value)	ค่าร้อยละของ ความแปรปรวน	ร้อยละของ ความแปรปรวน สะสม
45		.52189	.27455	.6	98.5
46		.65034	.26664	.6	99.0
47		.61816	.25229	.5	99.5
48		.61904	.21961	.5	100.0

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าค่าความร่วมกันคือผลรวมกำลังสองของน้ำหนักตัวแปรบนองค์ประกอบทั้งหมด ในแต่ละตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง .51510 ถึง .76285 และเมื่อพิจารณาค่าไอเกน (Eigen Values) ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ขององค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่าหนึ่งมีเพียง 13 องค์ประกอบ เมื่อพิจารณาทั้ง 13 องค์ประกอบ ปรากฏว่าความแปรปรวนสะสมทั้ง 13 องค์ประกอบเท่ากับร้อยละ 61.8 ของความแปรปรวนทั้งหมด

1.1.2 การหมุนแกนภายหลังจากการสกัดองค์ประกอบ เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการหมุนแกนแบบออร์ทोगอนอล (Orthogonal Rotation) วิธีแวร์แมกซ์ (Varimax Method) แล้วปรากฏว่าได้แบบแผนองค์ประกอบดังนี้

ตาราง 5 นาฬิกองคประกอบหมนแกนนบอ เรกอนด

ตัวแปร (HR)	องคประกอบ												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	-.225	-.047	.157	.527	.121	-.105	.204	.317	.036	.030	.019	.114	-.027
2	.178	.032	.065	.313	.057	.165	.167	.131	-.107	-.117	.571	-.052	-.123
3	.144	.159	.627	.074	.113	.110	.031	.104	-.172	-.151	-.073	.126	-.006
4	.066	.100	.474	.281	.181	.233	.212	.159	.064	.235	.057	.207	-.151
5	.178	.138	.331	.195	.030	-.001	.083	.231	.097	.463	.233	.182	-.285
6	-.021	.063	.095	-.145	.122	.079	-.052	-.016	.070	.119	.727	.120	.021
7	.273	.556	.052	-.054	.020	.055	-.055	.035	-.181	.176	.181	-.093	.108
8	.752	-.024	.125	-.040	-.013	.066	.101	.049	.032	-.010	-.214	.024	.055
9	.705	.122	.077	-.066	-.132	.002	.144	.040	-.111	.040	-.057	.097	.030
10	.364	.241	.398	.173	.044	-.188	.307	.078	.107	-.019	.131	.013	-.004
11	.138	.383	.336	.002	-.057	.150	.390	-.001	.164	-.036	-.167	.177	-.013
12	.014	.281	.072	.737	.024	.038	.073	.026	.032	.096	.035	-.098	-.009
13	.083	-.057	.183	.145	-.037	-.045	.646	.317	-.012	.115	.129	-.226	-.101
14	.188	-.122	-.036	.665	.016	.147	.093	-.064	.236	.192	-.073	.184	.040
15	.058	-.083	-.155	.089	.079	.136	.116	-.070	.021	.687	-.060	-.052	.153
16	.262	-.249	-.083	.025	.121	.011	.538	-.037	.245	.161	-.038	.313	-.033
17	.387	.100	-.011	.233	.061	.029	.091	.230	.216	.336	.112	.385	-.241
18	.288	.529	.100	.090	.093	-.052	.137	.126	.052	.227	.228	-.214	.108
19	.018	.013	.124	.157	.034	.320	.670	-.015	.111	.023	-.011	.086	.051
20	-.053	.038	.433	.070	.027	.492	.349	.177	.129	.210	.039	-.035	.017
21	.064	-.020	.421	.162	.020	.450	.122	.103	.260	.141	.134	-.153	-.031
22	.014	.279	.009	-.094	-.017	.615	.111	.000	.098	-.031	.171	.206	-.030
23	.249	.043	-.101	.171	.048	.477	-.085	-.077	.359	.010	.344	.162	.158
24	.103	-.014	.064	.055	-.047	.159	.319	.069	.715	.018	-.021	.244	-.003
25	.510	.132	.238	.173	.126	.065	.113	.425	.006	.046	.186	-.070	-.034
26	.304	.161	.274	.095	.010	.006	-.009	.248	.081	.465	.168	.072	.161

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร (HR)	องค์ประกอบ												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
27	.137	.016	.702	.045	-.047	.143	.040	-.065	-.038	.069	.136	-.238	.131
28	.560	.268	.333	.026	-.053	-.045	.059	.089	.111	.020	.287	-.013	-.167
29	.223	.001	.684	-.088	.034	-.124	.049	.052	.268	-.041	.051	-.007	-.047
30	.540	.237	-.055	.151	-.097	-.025	-.033	-.009	-.007	-.104	.108	-.123	.355
31	.474	.119	.194	.088	.067	.334	-.045	.258	-.009	-.046	.132	-.164	-.287
32	.237	-.027	.067	-.002	-.036	.055	.170	.768	.091	.003	.028	.046	.100
33	.598	.104	.156	.017	.013	.106	.056	-.007	.131	.297	.209	.044	-.033
34	.437	-.080	.071	.147	.084	.217	-.053	.440	.012	.287	-.028	.020	.012
35	.728	.052	.076	.034	-.013	.051	-.053	.205	.164	.126	.100	.116	.032
36	.328	.422	.022	.238	-.047	.035	-.159	.428	.223	-.063	-.005	.113	-.057
37	.052	-.072	-.030	.051	-.035	.110	.039	.037	.063	.004	.077	.759	.105
38	.048	-.046	.032	-.000	.060	.063	-.019	.088	.071	.149	-.018	.102	.802
39	.124	.547	.106	.284	.015	.044	.074	.162	-.224	-.042	.107	.181	.013
40	.293	.333	.131	.389	.027	.238	-.019	.150	-.002	-.129	.362	-.070	.218
41	.111	.334	.078	.147	.333	-.057	-.080	.282	.425	.200	.004	.040	.118
42	-.023	.220	.014	.138	.717	.053	.118	.033	.235	.012	.115	-.111	.119
43	-.139	-.076	.020	-.039	.819	-.042	.112	.090	.025	.193	.006	.049	-.028
44	.030	.042	.076	.022	.767	.135	-.155	-.113	-.116	-.091	.078	.003	-.033
45	.193	.099	.079	.126	.264	.498	.135	.062	-.007	.286	-.067	.080	.135
46	.039	.023	.242	.222	.174	.347	.086	.127	.562	.091	.074	-.155	.100
47	.085	.708	-.071	-.087	.060	.177	-.013	-.007	.181	-.087	-.083	.039	-.107
48	-.063	.656	.188	.137	.085	.064	-.144	-.245	.018	-.032	-.003	-.167	-.089

จากตาราง 5 แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ขององค์ประกอบ หลังจากการหมุนแกนแบบออร์โธกอนอล (Orthogonal Rotation) วิธีแวนแมกซ์ (Varimax Method) แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) โดยพิจารณาเลือกน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าตั้งแต่ .3 ขึ้นไป (ไม่ว่าจะมีเครื่องหมาย + หรือ - ก็ตาม) เลือกทีละแถว (รายตัวแปร) ก่อน จากนั้นพิจารณารายคอลัมน์ (องค์ประกอบ) ตัวแปรใดอยู่บนองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ จะเลือกน้ำหนักสูงสุดบนองค์ประกอบนั้น และหากตัวแปรใดมีค่าน้ำหนักใกล้เคียงกันหลายค่าบนองค์ประกอบมากกว่า 1 องค์ประกอบ ถือว่าเป็นตัวแปรซับซ้อนต้องปรับปรุงใหม่

จากการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบไม่ถึง .3 ไม่มี มีแต่ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบใกล้เคียงกันหลายค่า บนองค์ประกอบมากกว่า 1 องค์ประกอบ มี 8 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 10, 11, 17, 20, 21, 34, 36 และ 40 นอกนั้นจัดอยู่ในองค์ประกอบได้ดังนี้ องค์ประกอบ 1 มี 8 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 8, 9, 25, 28, 30, 31, 33 และ 35 องค์ประกอบ 2 มี 5 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 7, 18, 39, 47 และ 48 องค์ประกอบ 3 มี 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 3, 4, 27 และ 29 องค์ประกอบ 4 มี 3 ตัวแปร คือตัวแปรที่ 1, 12 และ 14 องค์ประกอบ 5 มี 3 ตัวแปร คือตัวแปรที่ 42, 43 และ 44 องค์ประกอบ 6 มี 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 22, 23 และ 45 องค์ประกอบ 7 มี 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 13, 16 และ 19 องค์ประกอบ 8 มี 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 32 องค์ประกอบ 9 มี 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 24, 41 และ 46 องค์ประกอบ 10 มี 3 ตัวแปรคือ ตัวแปรที่ 5, 15 และ 26 องค์ประกอบ 11 มี 2 ตัวแปรคือ ตัวแปรที่ 2 และ 6 องค์ประกอบ 12 มี 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 37 องค์ประกอบ 13 มี 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 38 แต่เกณฑ์ขั้นต่ำในการกำหนดจำนวนองค์ประกอบ ต้องมีจำนวนตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป (อุทุมพร ทองอุไทย. 2532 ; อ้างอิงมาจาก Comrey. 1973) ดังนั้นจึงมีจำนวนองค์ประกอบที่ชัดเจนเพียง 9 องค์ประกอบ คือองค์ประกอบ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 และ 10 ดังข้อ 1.1.3

1.1.3 ตั้งชื่อองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้

ชัดเจน 9 องค์ประกอบ

ตาราง 6 องค์ประกอบ 1 (1) ความกระตือรือร้น

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
8	ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย	.752
9	ไม่ชอบผัดวันประกันพรุ่ง	.705
25	มีความขยันหมั่นเพียร	.501
28	ต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน	.506
30	มีความซื่อสัตย์สุจริต	.540
31	ไม่หาความรู้อยู่เสมอ	.474
33	ใช้ความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่	.598
35	ทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง	.728
	ค่าไอเกนเท่ากับ 9.56047	

จากตาราง 6 องค์ประกอบ 1 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 8, 9, 25, 28, 30, 31, 33 และ 35 รวม 8 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .474 ถึง .728 และค่าไอเกนเท่ากับ 9.56047 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความกระตือรือร้น

ตาราง 7 องค์ประกอบ 2(2) การมองโลกในแง่ดี

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
7	เอาใจใส่และตั้งใจในการทำงาน	.556
18	ไม่เชื่อใครง่าย ๆ	.529
39	เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้น ต้องมีเหตุผลอธิบายได้	.547
47	ชอบฟัง อ่าน หรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องตลก ขำขัน	.708
48	ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วจะแสดงท่าทางสีหน้าในลักษณะ ที่พอใจ หรือหัวเราะ	.656
	ค่าไอเกนเท่ากับ 3.24192	

จากตาราง 7 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 7, 18, 39, 47 และ 48 รวม 5 ตัวแปรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .529 ถึง .708 และค่าไอเกนเท่ากับ 3.24192 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า การมองโลกในแง่ดี

ตาราง 8 องค์ประกอบ 3 (3) ความคิดริเริ่ม

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
3	ขอความคิดเห็นล่วงหน้า	.627
4	กล้าริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ	.474
27	ให้คนอื่นรู้จักตนด้วยผลงาน	.702
29	ต้องการให้ผลงานของตนสำเร็จในระดับสูง	.684
	ค่าไอเกนเท่ากับ 2.81154	

จากตาราง 8 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 3, 4, 27, และ 29 รวม 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .474 ถึง .702 และค่าไอเกนเท่ากับ 2.81154 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความคิดริเริ่ม

ตาราง 9 องค์ประกอบ 4 (4) ความกล้าเสี่ยง

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
1	ชอบการผจญภัยเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ	.527
12	พร้อมที่จะกระทำการที่ตนเห็นว่าถูกต้อง	.737
14	กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ	.665
	ค่าไอเกนเท่ากับ 2.25010	

จากตาราง 9 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 1, 12 และ 14 รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .527 ถึง .737 และค่าไอเกนเท่ากับ 2.25010 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความกล้าเสี่ยง

ตาราง 10 องค์ประกอบ 5 (5) การชอบกัฟ้า

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
42	สนใจชม หรือเชียร์กีฬา	.717
43	ชอบติดตามข่าวกีฬา	.819
44	ชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	.767
	ค่าไอเกนเท่ากับ 1.82852	

จากตาราง 10 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 42, 43, และ 44 รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .717 ถึง .819 และค่าไอเกนเท่ากับ 1.82852 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า การชอบกีฬา

ตาราง 11 องค์ประกอบ 6 (6) การเข้าสังคม

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
22	ชอบพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น	.615
23	ชอบการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ	.477
45	มีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง	.498
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.71814		

จากตาราง 11 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 22, 23, และ 45 รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .477 ถึง .615 และค่าไอเกนเท่ากับ 1.71814 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า การเข้าสังคม

ตาราง 12 องค์ประกอบ 7 (7) ความเชื่อมั่นในตนเอง

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
13	นำชีวิตด้วยตัวของตัวเอง	.646
16	มีจิตใจมั่นคง	.538
19	กล้าพูด กล้าซักถาม	.670
	ค่าไอเกนเท่ากับ 1.47431	

จากตาราง 12 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 13, 16, และ 19 รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .538 ถึง .670 และ ค่าไอเกนเท่ากับ 1.47431 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง

ตาราง 13 องค์ประกอบ 8 (9) ความสนุกสนาน

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
24	กล้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	.715
41	ชอบการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา	.425
46	ชอบเข้าร่วมกิจกรรม หรือเกมส์ที่สนุก	.562
	ค่าไอเกนเท่ากับ 1.18248	

จากตาราง 13 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 24, 41, และ 46 รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .425 ถึง .715 และค่าไอเกนเท่ากับ 1.18248 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความสนุกสนาน

ตาราง 14 องค์ประกอบ 9 (10) ความพยายาม

ตัวแปร (HR)	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
5	ชอบทำสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ	.463
15	ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น	.687
26	มีความอดทน	.465
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.12076		

จากตาราง 14 ประกอบด้วยตัวแปรที่ 5, 15, และ 26 รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .463 ถึง .687 และค่าไอเกนเท่ากับ 1.12076 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความพยายาม

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ หาโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ

แบบสอบถาม	K	r_{tt}
ด้านความกระตือรือร้น (X ₁)	32	.8441
ด้านการมองโลกในแง่ดี (X ₂)	20	.7338
ด้านความคิดริเริ่ม (X ₃)	16	.6677
ด้านความกล้าเสี่ยง (X ₄)	12	.5838
ด้านการขบถกึก (X ₅)	12	.8360
ด้านการเข้าสังคม (X ₆)	12	.5994
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (X ₇)	12	.6281
ด้านความสนุกสนาน (X ₈)	12	.7497
ด้านความพยายาม (X ₉)	12	.4913
รวมทั้ง 9 ด้าน (X ₁₉)	140	.9037
รวมทั้งฉบับ	192	.9264

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 15 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ ทั้งฉบับ (192 ข้อ) มีค่าเท่ากับ .9264 ถ้าพิจารณาแต่ละด้านจะพบว่าค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .4913 ถึง .8441 และรวมทั้ง 9 ด้าน (140 ข้อ ที่รวมเป็นองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ) มีค่าเท่ากับ .9037 โดยที่คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้นมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุดเท่ากับ .8441 และคุณลักษณะด้านความพยายาม มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุดเท่ากับ .4962

1.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ จำนวน 140 ข้อ ที่รวมเป็นองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้การทดสอบที (t-test) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ดังแสดงในภาคผนวก ค ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ -5.72 ถึง 6.57 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของเอ็ดเวิร์ด (Edward, 1957 : 153) ได้จำนวน 89 ข้อ

2. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ เป็นรายด้าน (องค์ประกอบ) หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน

ตาราง 16 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

แบบสอบถาม	K	$\bar{X}$	S
ด้านความกระตือรือร้น	23	3.735	.430
ด้านการมองโลกในแง่ดี	11	4.027	.405
ด้านความคิดริเริ่ม	8	3.489	.480
ด้านความกล้าเสี่ยง	4	3.198	.768
ด้านการขบถกีฬา	10	3.104	.713
ด้านการเข้าสังคม	9	3.752	.533
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	6	3.317	.597
ด้านความสนุกสนาน	11	3.462	.502
ด้านความพยายาม	7	3.548	.484
รวมทั้งฉบับ	89	3.618	.343

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 3.618 ถ้าพิจารณาคุณลักษณะแต่ละด้าน คะแนนเฉลี่ยมีค่าตั้งแต่ 3.104 ถึง 4.027 ซึ่งคุณลักษณะทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเกินครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

โดยคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.027 และคุณลักษณะด้านการชอบกีฬา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.104 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .343 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ .405 ถึง .768 โดยคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด และคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Intercorrelation Coefficient) ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ได้แสดงผลดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X19
X1	1.0000	.5414**	.4603**	.2229**	.1401**	.3879**	.4107**	.3069**	.6485**	.7566**
X2		1.0000	.4146**	.0891	.1914**	.3802**	.2372**	.4199**	.4343**	.6449**
X3			1.0000	.2662**	.2715**	.3587**	.4022**	.4659**	.5305**	.6790**
X4				1.0000	.1983**	.3714**	.3785**	.3954**	.2618**	.4748**
X5					1.0000	.3007	.2038**	.4085**	.2821**	.5433**
X6						1.0000	.4128**	.5492**	.3443**	.6851**
X7							1.0000	.4161**	.4585**	.6182**
X8								1.0000	.3303**	.7226**
X9									1.0000	.7154**
X19										1.0000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 17 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ แต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ยกเว้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีกับด้านความกล้าเสี่ยง มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและมีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .0891 ถึง .6485 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะแต่ละด้านกับแบบวัดทั้งฉบับพบว่ามีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า และมีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ .4748 ถึง .7566

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ผลดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สาขาวิชา คุณลักษณะ	Y ₁ <i>1-100</i>	Y ₂ <i>100-200</i>	Y ₃ <i>200-300</i>	Y ₄ <i>300-400</i>	Y ₁₄ <i>50-100</i>
ด้านความกระตือรือร้น	.1596	.0053	-.0149	.1734	.0922
ด้านการมองโลกในแง่ดี	.2166**	-.0108	.2901	.1367	.0751
ด้านความคิดริเริ่ม	.0805	.0322	-.1151	.0758	-.0003
ด้านความกล้าเสี่ยง	-.0901	-.1772	-.0459	-.1003	-.1598**
ด้านการชอบกีฬา	-.1757**	-.2441	-.2596	-.0565	-.1868**
ด้านการเข้าสังคม	-.1029	.0075	-.0374	-.0233	-.1092
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	.0598	.0106	-.2676	-.1958	-.0975
ด้านความสนุกสนาน	-.0263	-.0805	.0099	.0002	-.0611
ด้านความพยายาม	.0437	-.0147	.0286	.0898	.0015
รวมทั้งฉบับ	.0293	-.0880	-.0620	.0490	-.0593

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 18 พบว่าเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีเป็นตัวเกณฑ์ พบว่ามีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ $-.1757$ ถึง $.2166$ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวเกณฑ์สูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ได้แก่ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวเกณฑ์สูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา ส่วนตัวพยากรณ์ที่เหลือมีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขายเป็นตัวเกณฑ์ พบว่ามีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $-.2441$ ถึง $.0322$ ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่ม และตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา

เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการเป็นตัวเกณฑ์ พบว่ามีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ $-.2676$ ถึง $.2901$ ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ได้แก่ คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศเป็นตัวเกณฑ์พบว่ามีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $-.1958$ ถึง $.1734$ ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น และตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ได้แก่ คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

เมื่อใช้เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชาเป็นตัวเกณฑ์ พบว่ามีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ $-.1868$ ถึง $.0922$ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา และด้านความกล้าเสี่ยง ส่วนตัวพยากรณ์ที่เหลือ มีความสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบกับตัวเกณฑ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .0293, -.0880, -.0620 และ .0490 ตามลำดับ โดยที่ตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและบุคลิกภาพด้านธุรกิจบางด้านที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและคุณลักษณะบางด้านของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ได้ผลดังตาราง 19

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการ
 พยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่
 ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี
 เป็นตัวเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
ด้านความกระตือรือร้น	.12989	.00684	.00534
ด้านการมองโลกในแง่ดี	.19171	.02288	.01036
ด้านความคิดริเริ่ม	.08983	.01205	.01116
ด้านความกล้าเสี่ยง	-.07443	-.01222	.01488
ด้านการชอบกีฬา	-.16155	-.01079	.00531
ด้านการเข้าสังคม	-.18408	-.01926	.00908
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	.10616	.01470	.01224
ด้านความสนุกสนาน	.01548	.00132	.00853
ด้านความพยายาม	-.05978	-.00884	.01393

$$R = .35617$$

$$R^2 = .12686$$

$$F = 2.90570^{**}$$

$$S.E.est = \pm .48155$$

$$a = 2.04657$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B,b) มีค่าทั้งทางบวกและทางลบมีค่าตั้งแต่ $-.18408$ ถึง $.19171$ และ $-.01926$ ถึง $.02288$ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางบวกได้แก่ คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่ม ความเชื่อมั่นในตนเอง และความสนุกสนาน โดยคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางลบ ได้แก่ คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง การชอบกีฬา การเข้าสังคม และความพยายาม โดยคุณลักษณะด้านการเข้าสังคมมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ต่ำสุด สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้านกับตัวเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ $.35617$ ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แสดงว่าแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจฉบับนี้มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับตัวเกณฑ์ประมาณร้อยละ 12.686 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .48155$ ได้สมการพยากรณ์ สาขาวิชาการบัญชี ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y_1 = .12989Z_1 + .19171Z_2 + .08983Z_3 - .07443Z_4 - .16155Z_5 \\ - .18408Z_6 + .10616Z_7 + .01548Z_8 - .05978Z_9$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_1 = 2.04657 + .00684X_1 + .02288X_2 + .01205X_3 - .01222X_4 \\ - .01079X_5 - .01926X_6 + .01470X_7 + .00132X_8 - .00884X_9$$

ในการค้นหาคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาบัญชี ผู้วิจัยใช้วิธี Stepwise โดยพิจารณาเลือกตัวพยากรณ์ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุดก่อน และเพิ่มขึ้นทีละตัวตามลำดับ แล้วทำการทดสอบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัวนั้น ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การค้นหาคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สาขาวิชาการบัญชี

ตัวพยากรณ์	R	R ²	F
- X ₂ - - - - -	.21655	.04689	
- - - - - X ₅ - - - - -	.29343	.08610	8.02210**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 20 ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี (X₂) และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านการชอบกีฬา (X₅) พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น (X₁) เข้าไปพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นให้ผลน้อยมาก จึงไม่ควรนำมาใช้เป็นตัวพยากรณ์ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ เข้าไปก็ให้ผลเช่นเดียวกัน คือ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณจะเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ได้แก่คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านการชอบกีฬา

การสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีและด้านการชอบกีฬา ได้ทำการทดสอบความเป็นเส้นตรงของความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ดังตาราง 21

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณสาขาวิชาการบัญชี

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	2	4.11597	2.05799	8.80881**
Residual	187	43.68848	.23363	
Total	189	47.80445		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน และคะแนนดิบรวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของการสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี เป็นตัวเกณฑ์ (เฉพาะตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
X_2	.23613	.02818	.00838
X_5	.19897	-.01328	.00469

$$R = .29343$$

$$R^2 = .08610$$

$$F = 8.02210^{**}$$

$$S.E.est = \pm .48335$$

$$a = 2.12512$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 22 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี กับตัวพยากรณ์ คือ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านการชอบกีฬา มีค่าเท่ากับ .29343 โดยที่ตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวนี้สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ได้เพียงร้อยละ 8.61 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .48335$ ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Y}_1 = .23613Z_2 - .19897Z_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_1 = 2.12512 + .02818X_2 - .01328X_5$$

5.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และคุณลักษณะบางด้านของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย ได้ผลดังตาราง 23

ตาราง 23 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขายเป็นตัวเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
ด้านความกระตือรือร้น	.08982	.00339	.00811
ด้านการมองโลกในแง่ดี	-.02436	-.00211	.01535
ด้านความคิดริเริ่ม	.09652	.00973	.01900
ด้านความกล้าเสี่ยง	-.29074	-.03413	.01818
ด้านการชอบกีฬา	-.27104	-.01390	.00695
ด้านการเข้าสังคม	.20294	.01726	.01523
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	-.01580	-.00184	.01749
ด้านความสนุกสนาน	-.03514	-.00215	.01129
ด้านความพยายาม	-.06623	-.00831	.02621

$$R = .35595$$

$$R^2 = .12670$$

$$F = .935$$

$$S.E.est = \pm .39783$$

$$a = 2.56314$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (p,b) มีค่าทั้งทางบวกและทางลบ มีพิสัยตั้งแต่ -.29074 ถึง .20294 และ -.03413 ถึง .01726 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางบวก ได้แก่ คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่ม และการเข้าสังคม โดยคุณลักษณะด้านการเข้าสังคมมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางลบ ได้แก่ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี ความกล้าเสี่ยง การชอบกีฬา ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสนุกสนาน และความพยายาม โดยคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ต่ำสุด สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน กับตัวเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .35595 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจฉบับนี้มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับตัวเกณฑ์ประมาณ ร้อยละ 12.67 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .39783$ ได้สมการพยากรณ์สาขาวิชาการขาย ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \Delta Y_2 = & .08982Z_1 - .02436Z_2 + .09652Z_3 - .29074Z_4 - .27104Z_5 \\ & + .20294Z_6 - .01580Z_7 - .03514Z_8 - .06623Z_9 \end{aligned}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} Y_2 = & 2.56314 + .00339X_1 - .00211X_2 + .00973X_3 - .03413X_4 \\ & - .01390X_5 + .01726X_6 + .00184X_7 - .00215X_8 - .00831X_9 \end{aligned}$$

ในการค้นหาคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย ผู้วิจัยใช้วิธี Stepwise โดยพิจารณาเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุดก่อน และเพิ่มขึ้นทีละตัวตามลำดับแล้วทำการทดสอบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัวนั้นดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 การค้นหาคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สาขาวิชาการขาย

ตัวพยากรณ์	R	R ²	F
----- X ₅ -----	.24413	.05960	4.18290*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 24 พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด ที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือ
คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา (X₅) แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง (X₄)
เข้าไป พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าตัวพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นให้
ผลน้อยมาก จึงไม่สมควรนำมาใช้เป็นตัวพยากรณ์ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ เข้าไปก็ให้ผล
เช่นเดียวกัน คือค่าสหสัมพันธ์เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวพยากรณ์ที่ดี
ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการขาย ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา

การสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้คุณลักษณะด้านการชอบกีฬาได้ทำการทดสอบความเป็น
เส้นตรง ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน
(Analysis of Variance) ดังตาราง 25

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณสาขาวิชาการขาย

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	1	.62647	.62647	4.18290*
Residual	66	9.88471	.14977	
Total	67	10.51118		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดี กับตัวเกณฑ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน และคะแนนดิบ รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของ
 การพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และ
 ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย
 เป็นตัวเกณฑ์ (เฉพาะตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
X_5	-.24413	-.01252	.00612

$$R = .24413$$

$$R^2 = .05960$$

$$F = 4.183^*$$

$$S.E.est = \pm .387$$

$$a = 2.78087$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 26 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์คือ ผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย กับตัวพยากรณ์ คือ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา มีค่า .24413
 สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขายได้เพียงร้อยละ 5.96 ความคลาดเคลื่อน
 มาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .387$ ได้สมการพยากรณ์สาขาวิชาการขาย ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$\wedge$

$$Y_2 = -.24413Z_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_2 = 2.78087 - .01252X_5$$

5.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และคุณลักษณะบางด้านของบุคลิกภาพ ด้าน
ธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการเลขานุการ ได้ผลดังตาราง 27

ตาราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของ
การพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$)
และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา
การเลขานุการเป็นตัวเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
ด้านความกระตือรือร้น	-.21181	-.00573	.00583
ด้านการมองโลกในแง่ดี	.56640	.03534	.01409
ด้านความคิดริเริ่ม	-.39435	-.03116	.01654
ด้านความกล้าเสี่ยง	.17060	.01713	.02092
ด้านการขบถกึก	-.23334	-.01032	.00723
ด้านการเข้าสังคม	.01461	.00103	.01440
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	-.44838	-.04088	.01929
ด้านความสนุกสนาน	.08814	.00445	.01156
ด้านความพยายาม	.26356	.02347	.01858

$$R = .62724$$

$$R^2 = .39343$$

$$F = 2.23416^*$$

$$S.E.est = \pm .24606$$

$$a = 2.48399$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (p,b) มีค่าทั้งทางบวกและทางลบ มีพิสัยตั้งแต่ -.39435 ถึง .56640 และ -.04088 ถึง .03534 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางบวกได้แก่ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี ความกล้าเสี่ยง การเข้าสังคม ความสนุกสนาน และความพยายาม โดยคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางลบ ได้แก่ คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่ม การชอบกีฬา และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยคุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ต่ำสุด สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบจำลองคลิสิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน กับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .62724 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบจำลองคลิสิกภาพด้านธุรกิจฉบับนี้มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับตัวเกณฑ์ประมาณร้อยละ 39.343 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 2.4606 ได้สมการพยากรณ์ สาขาวิชาการเลขานุการ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y_3 = -.21181Z_1 + .56640Z_2 - .39435Z_3 + .17060Z_4 - .23334Z_5 \\ + .01461Z_6 - .44838Z_7 + .088147Z_8 + .26356Z_9$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_3 = 2.48399 - .00573X_1 + .03534X_2 - .03116X_3 + .01713X_4 \\ - .01032X_5 + .00103X_6 - .04088X_7 + .00445X_8 + .02347X_9$$

ในการค้นหาคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาเลขานุการ ผู้วิจัยใช้วิธี Stepwise โดยพิจารณาเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุดก่อน และเพิ่มขึ้นทีละตัวตามลำดับ แล้วทำการทดสอบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัวนั้น

ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี (X_2) ทำการทดสอบพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ไม่มีตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่จะพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ

5.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และคุณลักษณะบางด้านของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ผลดังตาราง 28

ตาราง 28 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศเป็นตัวเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
ด้านความกระตือรือร้น	.28038	.01195	.00732
ด้านการมองโลกในแง่ดี	.09457	.00851	.01361
ด้านความคิดริเริ่ม	.08305	.00851	.01563
ด้านความกล้าเสี่ยง	-.09945	-.01435	.01735
ด้านการขบถกึกกั	.08308	.00627	.01010
ด้านการเข้าสังคม	-.07411	-.00647	.01348
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	-.45979	-.05129	.01687
ด้านความสนุกสนาน	.05329	.00370	.01053
ด้านความพยายาม	.08378	.00962	.02157

$$R = .41525$$

$$R^2 = .17243$$

$$F = 1.66690$$

$$S.E.est = \pm .40527$$

$$a = 2.21090$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (p,b) มีค่าทั้งทางบวกและทางลบ มีทั้งสิ้นตั้งแต่ $-.45979$ ถึง $.28038$ และ $-.05129$ ถึง $.01195$ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางบวกได้แก่ คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่ม การชอบกีฬา ความสนุกสนาน และความพยายาม โดยคุณลักษณะด้านความกระตือรือร้นมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางลบ ได้แก่ คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง การเข้าสังคม และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยคุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ต่ำสุด สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน กับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ $.41525$ ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจฉบับนี้มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับตัวแปรเกณฑ์ประมาณร้อยละ 17.243 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $+.40527$ ได้สมการพยากรณ์ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y_4 = .28038Z_1 + .09457Z_2 + .08305Z_3 - .09945Z_4 + .08308Z_5 \\ - .07411Z_6 - .45979Z_7 + .05329Z_8 + .08378Z_9$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_4 = 2.21090 + .01195X_1 + .00851X_2 + .00851X_3 - .14353X_4 \\ + .00627X_5 - .00647X_6 - .05129X_7 + .00370X_8 + .00962X_9$$

ในการค้นหาคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยใช้วิธี Stepwise โดยพิจารณาเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุดก่อน และเพิ่มขึ้นทีละตัวตามลำดับ แล้วทำการทดสอบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัวนั้น

ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือคุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (X_7) แล้วทำการทดสอบพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ไม่มีตัวพยากรณ์ที่ดีที่จะพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

5.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และคุณลักษณะบางด้านของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ

ตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชาเป็นตัวเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
ด้านความกระตือรือร้น	.16065	.00870	.00394
ด้านการมองโลกในแง่ดี	.05389	.00647	.00774
ด้านความคิดริเริ่ม	.02697	.00376	.00895
ด้านความกล้าเสี่ยง	-.12827	-.02236	.01001
ด้านการขบถก้า	-.18161	-.01364	.00419
ด้านการเข้าสังคม	-.10182	-.01136	.00714
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	-.08795	-.01315	.00925
ด้านความสนุกสนาน	.07323	.00651	.00618
ด้านความพยายาม	-.00438	-.00069	.01143

$$R = .29746$$

$$R^2 = .08848$$

$$F = 4.00146^{**}$$

$$S.E.est = \pm .51730$$

$$a = 2.88534$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (p,b) มีค่าทั้งทางบวกและทางลบ มีพิสัยตั้งแต่ $-.18161$ ถึง $.16065$ และ $-.01364$ ถึง $.00870$ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางบวกได้แก่ คุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่ม ความสนุกสนาน โดยคุณลักษณะด้านความกระตือรือร้นมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มีค่าในทางลบได้แก่ คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง การชอบกีฬา การเข้าสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง และความพยายาม โดยคุณลักษณะด้านการชอบกีฬามีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ต่ำสุด สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน กับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ $.29746$ ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แสดงว่าแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจฉบับนี้มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับตัวเกณฑ์ประมาณร้อยละ 8.848 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .51730$ ได้สมการพยากรณ์ สายวิชาการบริหารธุรกิจ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Δ

$$Y_{14} = .16065Z_1 + .05389Z_2 + .02697Z_3 - .12827Z_4 - .18161Z_5 \\ - .10182Z_6 - .08795Z_7 + .07323Z_8 - .00438Z_9$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_{14} = 2.88534 + .00870X_1 + .00647X_2 + .00376X_3 - .02236X_4 \\ - .01364X_5 - .01136X_6 - .01315X_7 + .00651X_8 - .00069X_9$$

ในการศึกษาคุณลักษณะของบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สายวิชาการบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยใช้วิธี Stepwise โดยพิจารณาเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์สูงสุดก่อน และเพิ่มขึ้นทีละตัวตามลำดับ แล้วทำการทดสอบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัวนั้น ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 การค้นหาคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (รวมทุกสาขาวิชา, N = 380 คน)

ตัวพยากรณ์	R	R ²	F
----- X5 -----	.1868	.0349	
----- X4 -----	.2249	.0506	
X1 -----	.2691	.0724	9.80919**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 30 ปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด ที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือคุณลักษณะด้านการชอบกีฬา (X5) เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง (X4) พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น (X1) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (X7) เข้าไป พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นให้ผลน้อยมากจึงไม่สมควรนำมาใช้เป็นตัวพยากรณ์ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ เข้าไป ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน คือ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณจะเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความกระตือรือร้น

การสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความกระตือรือร้น ได้ทำการทดสอบความเป็นเส้นตรงของความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ดังตาราง 31

ตาราง 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณสายวิชาการบริหารธุรกิจ

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	3	7.88629	2.62876	9.80919**
Residual	377	101.03218	.26799	
Total	380	108.91847		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่คู่กับตัวเกณฑ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน และคะแนนดิบรวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E.est$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เมื่อใช้เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา เป็นตัวเกณฑ์ (เฉพาะตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

ตัวพยากรณ์	β	b	$S.E.b$
X5	-.17664	-.01327	.00382
X4	-.15873	-.02767	.00901
X1	.15236	.00825	.00277

$$R = .26908$$

$$R^2 = .07241$$

$$F = 9.80919^{**}$$

$$S.E.est = \pm .51768$$

$$a = 2.97962$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 32 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ คือ เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา กับตัวพยากรณ์คือคุณลักษณะด้านการชอบกีฬา ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความกระตือรือร้น มีค่าเท่ากับ .26908 โดยที่ตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวนี้สามารถพยากรณ์ เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกวิชาได้เพียงร้อยละ 7.241 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .51768$ ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสายวิชาชีพบริหารธุรกิจ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

^

$$Y_{14} = -.17664Z_5 - .15873Z_4 + .15236Z_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_{14} = 2.97962 - .01327X_5 - .02767X_4 + .00825X_1$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ของบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สายวิชาบริหารธุรกิจ 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และ ภาษาต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2535 จำนวน 380 คน สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ที่เป็นแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำบางอย่างของผู้ตอบ ที่สร้างตามการสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ทโดยกำหนดน้ำหนักความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ แบบวัดนี้ประกอบด้วย 9 ด้าน

ได้แก่ ด้านความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่ม ความกล้าเสี่ยง การชอบท้าทาย การเข้าสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสนุกสนาน และด้านความพยายาม จำนวนทั้งสิ้น 89 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน เวลาในการสอบ
2. ขออนุญาตทางโรงเรียน เพื่อคัดลอกเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสมเฉพาะวิชาเอก ของกลุ่มตัวอย่าง
3. จัดเตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ วางแผนดำเนินการสอบ
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการสอบ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่มต้นทำแบบสอบถาม
5. ดำเนินการสอบ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. คุณภาพของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ
2. ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และบุคลิกภาพด้านธุรกิจบางด้านที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์

องค์ประกอบ ปรากฏว่าได้จำนวนองค์ประกอบรวม 13 องค์ประกอบตัวแปรที่รวมอยู่ในองค์ประกอบ จำนวน 48 ตัวแปร มีค่าความร่วมกันอยู่ระหว่าง .51510 ถึง .76285 และมีความแปรปรวนสะสม ทั้ง 13 องค์ประกอบร้อยละ 61.8 แต่เนื่องจากบางองค์ประกอบมีตัวแปรน้อยกว่า 3 ตัว หรือ ตัวแปรบางตัวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบใกล้เคียงกันหลายค่า บนองค์ประกอบมากกว่า 1 องค์ประกอบ จึงตัดองค์ประกอบออกไป 4 องค์ประกอบ เหลือที่นำมาใช้เป็นแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ 9 องค์ประกอบ องค์ประกอบรวมทั้ง 9 นั้น ผู้วิจัยได้ตั้งชื่อดังนี้ องค์ประกอบ 1 ความกระตือรือร้น องค์ประกอบ 2 การมองโลกในแง่ดี องค์ประกอบ 3 ความคิดริเริ่ม องค์ประกอบ 4 ความกล้าเสี่ยง องค์ประกอบ 5 การชอบกีฬา องค์ประกอบ 6 การเข้าสังคม องค์ประกอบ 7 ความเชื่อมั่นในตนเอง องค์ประกอบ 8 ความสนุกสนาน และองค์ประกอบ 9 ความพยายาม

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ แต่ละด้านทั้ง 9 ด้าน มีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้านความกระตือรือร้น .8441 การมองโลกในแง่ดี .7338 ความคิดริเริ่ม .6677 ความกล้าเสี่ยง .5838 การชอบกีฬา .8360 การเข้าสังคม .5994 ความเชื่อมั่นในตนเอง .6281 ความสนุกสนาน .7497 และความพยายาม .4913 ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้ง 9 ด้าน มีค่าเท่ากับ .9037

1.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ มีค่าตั้งแต่ -5.72 ถึง 6.57 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปตามเกณฑ์ของเอ็ดวาร์ด (Edward. 1957 : 153) ได้จำนวนทั้งสิ้น 89 ข้อ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบวัดคุณลักษณะด้านธุรกิจ พบว่าคะแนนเฉลี่ยมีค่าเกินครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มทุกค่า และคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 3.618 คะแนน เฉลี่ยแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ 3.104 ถึง 4.027 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .343 และแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ .405 ถึง .768

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ยกเว้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่าง คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีกับความกล้าเสี่ยง มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .0891 ถึง .6485 และ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้านกับแบบวัดทั้งฉบับ พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยมีพิสัยของ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ .4748 ถึง .7566

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาบัญชีมีพิสัยตั้งแต่ -.1757 ถึง .2166 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดบุคลิกภาพด้านการมองโลกในแง่ดีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี มีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะด้านการชอบก็ฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี มีความสัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ที่เหลือ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ มีพิสัยตั้งแต่ -.2441 ถึง .0322

4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ มีพิสัยตั้งแต่ -.2676 ถึง .2901

4.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติมีพิสัยตั้งแต่ -.1958 ถึง .1734

4.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน กับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา มีผลตั้งแต่ $-.1868$ ถึง $.0922$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านการชอปปิ้ง และด้านความกล้าเสี่ยง กับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ที่เหลือกับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจรวมทั้ง 9 ด้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ มีค่าเท่ากับ $.0293$, $-.0880$, $-.0620$ และ $.0490$ ตามลำดับ มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและบุคลิกภาพด้านธุรกิจบางด้านที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีได้ร้อยละ 8.61 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .48335$ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ $.29343$ และมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y_1 = .23613Z_2 - .19897Z_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_1 = 2.12512 + .02818X_2 - .01328X_5$$

(X_2 คือ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี, X_5 คือคุณลักษณะด้านการชอปปิ้ง)

5.2 ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย พบว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขายได้ร้อยละ 5.96 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .387$ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ $.24413$ และมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Y}_2 = - .24413Z_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_2 = 2.78087 - .01252X_5$$

(X_5 คือคุณลักษณะด้านการชอบกีฬา)

5.3 ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการพบว่า บุคลิกภาพด้านธุรกิจ ทั้ง 9 ด้าน ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการได้

5.4 ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศพบว่า บุคลิกภาพด้านธุรกิจ ทั้ง 9 ด้าน ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศได้

5.5 ในการทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา พบว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ทั้ง 9 ด้าน สามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชาได้ร้อยละ 7.241 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .51768$ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .26908 และมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Y}_{14} = - .17664Z_5 - .15873Z_4 + .15236Z_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_{14} = 2.97962 - .01327X_5 - .02767X_4 + .00825X_1$$

(X_5 คือคุณลักษณะด้านการชอบกีฬา, X_4 คือคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง, X_1 คือคุณลักษณะด้านความกระตือรือร้น)

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ปรากฏว่ามี 9 ด้าน คือ ด้านความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่ม ความกล้าเสี่ยง การชอบกีฬา การเข้าสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความสนุกสนาน และด้านความพยายาม โดยในการ

วิเคราะห์องค์ประกอบนั้น ปรากฏว่าได้จำนวนองค์ประกอบที่มีค่าไอเกนมากกว่า 1 อยู่ 13 องค์ประกอบ และได้ค่าความแปรปรวนสะสมเท่ากับร้อยละ 61.8 ของความแปรปรวนทั้งหมด หมายความว่า ร้อยละ 61.8 ของความแปรปรวนระหว่างตัวแปรทั้งหมด 48 ตัวแปรสามารถอธิบายได้ด้วยองค์ประกอบทั้ง 13 องค์ประกอบ แสดงว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านธุรกิจครั้งนี้ มีความแปรปรวนระหว่างตัวแปร ที่ใช้ในการอธิบายองค์ประกอบได้เกินครึ่งหนึ่งของความแปรปรวนทั้งหมดซึ่งอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ แต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ .4913 ถึง .8441 และรวมทั้ง 9 ด้านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9037 จะเห็นได้ว่าแบบวัดคุณลักษณะด้านความพยายาม ความกล้าเสี่ยง การเข้าสังคม และด้านความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าความเชื่อมั่นต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบวัดในแต่ละด้านที่กล่าวมา มีจำนวนด้านละ 12 ข้อ และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ระดับเดียวกันทั้งหมด ดังที่ ฮันต์ ศรีโสภณ (2525 : 77 - 80) ได้กล่าวไว้ว่า จำนวนข้อในแบบวัด และกลุ่มตัวอย่างเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงต่อค่าความเชื่อมั่น กล่าวคือ ถ้าเราเพิ่มจำนวนข้อมากขึ้นค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดจะมีค่าสูงขึ้น และในทำนองเดียวกันถ้าลดจำนวนข้อลงก็จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลดลงด้วยสำหรับกลุ่มตัวอย่างนั้นถ้าหากว่ากลุ่มของนักเรียนที่ทดสอบแตกต่างกันมาก หรือเป็นวิวิธพันธ์ (Heterogeneous Group) ก็จะได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เป็นเอกพันธ์ (Homogeneous Group) ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของเอ็ดวาร์ด (Edwards. 1957 : 153) ได้จำนวนทั้งสิ้น 89 ข้อ

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ยกเว้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีกับด้านความกล้าเสี่ยง มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้านกับแบบวัดทั้งหมด พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้านมีความสอดคล้องภายในสูง

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาการบัญชี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี กล่าวคือนักเรียนที่มีคุณลักษณะด้านนี้สูง แนวโน้มจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีสูงด้วย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านการชอบก็ฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี มีความสัมพันธ์กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคุณลักษณะด้านการชอบก็ฬามีความสัมพันธ์แบบตรงข้ามกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี กล่าวคือนักเรียนที่ชอบก็ฬามากมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีต่ำ หรือนักเรียนที่ชอบก็ฬาน้อยมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีสูง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบวัดบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ที่เหลือ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี มีความสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจแต่ละด้านกับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านการชอบก็ฬ่าและด้านความกล้าเสี่ยง กับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าด้านการชอบก็ฬ่าและด้านความกล้าเสี่ยง มีความสัมพันธ์แบบตรงข้ามกันกับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา กล่าวคือนักเรียนที่มีคุณลักษณะด้านเหล่านี้สูง แนวโน้มจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชาต่ำ หรือนักเรียนที่มีคุณลักษณะด้านเหล่านี้ต่ำ แนวโน้มจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชาสูง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้าน

อื่น ๆ ที่เหลือกับเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ พบว่ามีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และบุคลิกภาพด้านธุรกิจบางด้านที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ได้แก่ คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านการชอบกีฬา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .29343 ซึ่งหมายความว่า คุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านการชอบกีฬา สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีได้ร้อยละ 8.61 ตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .24413 ซึ่งหมายความว่า คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขายได้ร้อยละ 5.96 ส่วนการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ พบว่าไม่มีตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองสาขาวิชา ตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์เกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา ได้แก่ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความกระตือรือร้น สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบริหารธุรกิจได้ร้อยละ 7.241 จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเปอร์เซ็นต์การพยากรณ์เพียงร้อยละ 5 - 8 นั้น สาเหตุอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนน้อยเกินไป ดังนั้นถ้าจะให้ผลการวิจัยเรื่องนี้เชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น ควรมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นด้วย โดยศึกษาหลายปีการศึกษา หรือถ้ามองอีกแง่หนึ่ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เน้นบุคลิกภาพด้านธุรกิจนั้นอาจทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไม่สามารถดำเนินการทางธุรกิจได้ดี ซึ่งการจะค้นหาคำตอบนี้ต้องทำการวิจัยติดตามผลต่อไปอีก 2 - 3 ปี

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบองค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพด้านธุรกิจมีองค์ประกอบใดบ้าง ดังนั้นหากพัฒนานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้มีบุคลิกภาพด้านธุรกิจ ควรจะพัฒนาบุคลิกภาพทั้ง 9 ด้าน ที่วิเคราะห์ได้จากงานวิจัยนี้ เพราะถือว่าบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
2. ควรจะมีการสัมภาษณ์นักธุรกิจที่มีชื่อเสียงเพื่อหาข้อมูลมาเป็นตัวแปรให้มากกว่านี้ ก่อนที่จะนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
3. ควรทำวิจัยเรื่องนี้ โดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น และน่าจะศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน
4. ควรทำวิจัยติดตามผลว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษา สามารถดำเนินการทางธุรกิจได้ดีหรือไม่

บรรณาการ

บรรณานุกรม

โกศล เพ็ชรสุวรรณ. "เทคโนโลยีกับการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์," วันสถาปนากระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและพลังงาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและพลังงาน, 2527.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. โครงการวิจัย การติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รายงานการวิจัยการสังเคราะห์กรณีศึกษาผู้ประกอบอาชีพในภาค
พาณิชย์กรรมและการบริการ. ม.ป.ท., 2532.

ชิน โสภณพนิช. 2453-2531. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.ท., 2531.

คณัย เทียนพศ. นักบริหารมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2530.

เดโช สนวนานนท์. "บุคลิกภาพความสำเร็จในการทำงาน" วิทยาสาร. 22-23; ตุลาคม 2523.

ต๋อย ชุมสาย, ม.ล. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2508.

ธีรณัฐ โมลิสกุลมงคล. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครนายก. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. :

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

นาบิซิมะ อีเคยูกิ. "เปิดตัวธุรกิจ," มีเดีย. 7(85) : 100-103 ; พฤษภาคม 2534.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. ลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาใน
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

ไพบุลย์ ดำรงชัยธรรม. "ความสำเร็จชื่อ แกรมมี่," แพรว. 11(246) : 161-169;
25 พฤศจิกายน 2532.

ไพบุลย์ ส้าราญญิต. ผู้จัดการขาย. กรุงเทพฯ : สามเกลอ, 2529.

ไพสิน ผ่องใส. การจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ภัทรา นิคมานนท์. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเอง

ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. : กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

มัลลิกา บุญนาค และคนอื่น ๆ. "บัณฑิตบริหารธุรกิจ," เอกสารประกอบการสัมมนาสำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

เย็นใจ เลหาวิช. "การวิจัยเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเอง," วันสถาปนากระทรวงวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและพลังงาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน,

2529.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

ศึกษาพรจำกัด, 2531.

_____. สถิติทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.

แสง, เจ คับลิว. คุณก็เป็นได้นักขายชั้นยอด. แปลและเรียบเรียงโดย เรืองศักดิ์ ปานเจริญ.

กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2531.

วัชร ฐะคำ. จิตวิทยาแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมการฝึกหัดครู, 2524.

วิชุดา วิศาลาภรณ์. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

วันเพ็ญ อายุการ. การศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพกับตัว

แสดงถึงการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล

ในจังหวัดราชบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร, 2512. อัดสำเนา.

วารินทร์ สิ้นสูงสุด. ศิลปการขาย. กรุงเทพฯ : สายใจ, 2525.

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 1) พุทธศักราช 2531 สายวิชาบริหารธุรกิจ. ม.ป.ป.
อัครสำเนา.

วิชาการ, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ, 2533.

เวลเลอร์ เอลเมอร์. จิตวิทยาอดทนทาย. แปลโดย เอลิมพงษ์ จิระรัตน์. ม.ป.ท. 2526.

เวียร์, อี วอลเตอร์. คุณก็เป็นยอดคนทายชั้นยอด. แปลโดย เรืองศักดิ์ ปานเจริญ. กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2531.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชา

พาณิชยกรรม. กรุงเทพฯ : แผนกช่างพิมพ์ โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2531.

สมคิด พรหมจ้อย. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2526. อัครสำเนา.

สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์. "การพัฒนาคณะทำงาน," มนุษยศาสตร์-บริหารศน์. 12(1) : 37-41 ;
ประจำภาคเรียนที่หนึ่ง 2533.

สำอังก์ งามวิชา. การส่งเสริมการขาย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.

ลิริ เปรมจิต. ชีวิตและผลงานเศรษฐีเมืองไทยและเศรษฐีนานาชาติ. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น,
2505.

* สัจจิรา เหลืองรังสรรค์. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักธุรกิจ. ปริญญาานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัครสำเนา.

สุปรีดา ประศาสน์วินิจัย. การจัดการขาย. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

สุวินัย ภรณวลัย. "เศรษฐศาสตร์การเป็น NIC : ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย,"

เศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์. 7(3) : 97-154; กันยายน 2532.

- โสมสกา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. "การถ่ายทอดเทคโนโลยีกับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของ
อุตสาหกรรมไทย," สุทธิปริทัศน์. 5(13) : 33-36 ; มิถุนายน - กันยายน 2533.
- อนันต์ ศรีโสภ. การวัดและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- _____. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2525.
- อรพิน หงวนศิริ. ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- อารีรัตน์ อุตสาหวิริยกิจ. เอกสารหมายเลข 3 คุณสมบัติของบัณฑิตทางด้านการบริหารธุรกิจ.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- อุทัย หิรัญโต. "การศึกษามโนทัศน์ของบุคคลเพื่อประโยชน์ของการบริหาร," ใน นิตยสารท้องถิ่น.
22 (25-29) : มีนาคม 2527.
- อุทุมพร ทองอุไทย. วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- อุไร สิงห์โต. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
อัดสำเนา.
- Cattell, Raymond B. Handbook for the Sixteen Personality Factor
Questionnaire. Institution for Personality and Ability Testing,
Illinois, 1957.
- Edwards, A.L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York :
Appleton - Century - Crafts, 1957.
- Eysenck, H.J. "Personality in Primary School Children Part I,"
The British Journal of Educational Psychology. 39 : 109-122,
June, 1969.
- _____. The Structure of Human Personality. London : Methuen, 1970.
- Flaherty, M.R. and Eileen Reutzell. "Personality Traits of High and Low
Achievers in College," The Journal of Educational Research.
58(9) : 409-410, May-June, 1965.
- Guilford, Joy Paul. Personality. New York : McGraw-Hill, 1959.

- Harrison, G. Gough "Graduation From High School as Predict from the CPI," Reprinted from Psychology in the School. 3(3) : 209-211, July, 1960.
- _____. "A Cross Cultural Study of Achievement Motivation," Journal of Applied Psychology. 48(3) : 191-196, June, 1964.
- Henjum, Arnold, "A Study of Significance of Student Teachers' Personality Characteristics," The Journal of Teacher Education. : 143-147, Summer, 1969.
- Holland, John L. The Psychology of Vocation Choice : A Theory of Personality Types and Model Environments. Mass : Blaisdell Publishing Co., Inc., 1966.
- Kerlinger, F.N., and Pedhazur, E.J. Multiple Regression in Behavioral Research. New York : Holt, Rinehart, and Winston, 1973.
- Kimmel, P.B. "Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching," Dissertation Abstracts International. 10 : 5765-5766, April, 1965.
- King, Johanna Brawley. "Curiosity in Young Children," Dissertation Abstracts. 29 : 3468-B ; March-April, 1969.
- Kline, P. and Grale A. "Extroversion Neuroticism and Performance in a Psychology Examination," The British Journal of Educational Psychology. 41(1) : 90-93, February, 1971.
- Phyllis, F.G.H. "A Comparison of Selected Personality Traits of Student Teachers and Supervising Teachers" Dissertation Abstracts International. 25 : 5764-A, 1965.
- Randle, C.W. "How to Identity Promotable Executive," Harvard Business Review. 34(3) : 1956.
- Ridding, L.W. "An Investigation of Personality Measure Associated with Over and Under Achievement in English and Arithmetic," The British Journal of Educational Psychology. 37 : 397-398, November, 1967.
- Russell, G.W., "The Personality of Zambian Student Teachers in Relation to their Social Behavior and Teaching Ability" Teacher Education in New Countries. 12 : 137-143, 1971.
- Sawage, R.D. "Personality Factor and Academic Attainment in Junior School Children," The British Journal of Education Psychology. 39 : 543, February, 1968.

- Tedefalk, Edyth J. "Entrepreneurs Described Using Measures of, Personality," Dissertation Abstract International. 3647 : 3648; 1986.
- Watson, Charles G. "The California Psychological Inventory as a Predictor of Academic Achievement in Normal and Maladjusted College Males," The Journal of Educational Research. 61(1) : 10-12, September, 1967.
- Whitla, Dean K. "Research in College Admissions," Education Evaluation : New Roles, New Means. National Society for the Study of Education, 1969.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อความที่นำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

1. ความกล้าเสี่ยง

HR1 ชอบการผจญภัยเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

- * 1. ข้าพเจ้าชอบดูภาพยนตร์ ประเภทลึกลับ ผจญภัย
- 2. ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุมากกว่าการไปปาร์ตี้ เล่นกีฬา หรือดิสโก้
- 3. การไปยังสถานที่ที่ไม่เคยรู้จัก ข้าพเจ้าชอบที่จะไปสืบหาด้วยตนเองมากกว่าให้คนรู้จักพาไป
- 4. ข้าพเจ้าคิดว่าจะไปทำงาน ยังต่างประเทศต่างไกล จากถิ่นกำเนิดของตนเอง เพื่อความก้าวหน้า
- 5. ข้าพเจ้าชอบทำงานประจำอยู่ที่สำนักงาน มากกว่าทำงานนอกสำนักงาน หรือออกท่องเที่ยว

HR2 กล้าตัดสินใจในสิ่งที่คิดว่าดี

- 1. ถ้ามีคนมาชวนข้าพเจ้า ไปร่วมลงทุนค้าขายที่ฉันเห็นว่าดี ข้าพเจ้าจะตอบตกลงทันที
- 2. เมื่อจะต้องตัดสินใจ ข้าพเจ้ามักจะถามความเห็นจากพ่อแม่หรือผู้ใกล้ชิดเสมอ
- 3. ข้าพเจ้ามักจะไม่ขัดข้อง เมื่อมีคนมาชวนไปทำบุญ หรือร่วมบริจาคเงินช่วยเหลือคนจน
- * 4. ข้าพเจ้าไม่ชอบเลยหากเพื่อนของข้าพเจ้า ไม่กล้าตัดสินใจ
- 5. ถึงแม้ว่างานบางอย่างจะยากและเสี่ยงอยู่สักหน่อย ถ้าข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลแล้วว่าทำงานชิ้นนี้จะมีความก้าวหน้า ข้าพเจ้าจะตัดสินใจลงมือทำทันที

หมายเหตุ * คือข้อที่ตัดออกหลังจากการหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

HR3 ขอบเขตการผละงาน

1. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานทุกอย่าง ข้าพเจ้าขอบเขตการผละงานว่างานที่ข้าพเจ้าทำจะออกมาดีหรือไม่อย่างไร
2. เมื่อข้าพเจ้าไปคุยกับ ข้าพเจ้าชอบคุยไปเรื่อย ๆ ไม่สนใจว่าใครแพ้หรือชนะ
3. เวลาข้าพเจ้าเรียนวิชาอะไร ข้าพเจ้าสามารถคาดคะเนว่าจะได้เกรดอะไร
4. เมื่อดูภาพยนตร์ ทีวี หรือวิดีโอ ข้าพเจ้าชอบเดาเรื่องล่วงหน้า
- * 5. เวลาที่ข้าพเจ้าไปหาเพื่อนหรือออกไปทำธุระ ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนเวลาที่ไปถึงเสมอ

HR4 กล้าริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ

1. ในการทำงาน ข้าพเจ้าชอบคิดหาวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ
2. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นที่แปลก และไม่เคยมีใครทำมาก่อน ข้าพเจ้าจะไม่กล้าทำ เพราะอายเพื่อน
- * 3. เวลาเรียนข้าพเจ้ามักจะถามคำถามในลักษณะที่แตกต่างจากเพื่อน ๆ
4. ข้าพเจ้าชอบใช้วิธีเดิม ๆ ที่เคยใช้มาแล้วมากกว่าจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ
5. ข้าพเจ้าชอบทดลองของที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ เพราะอยากรู้อยากเห็นว่ามันจะเป็นอย่างไร

HR5 ชอบทำสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ

1. ถ้าเป็นไปได้ ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่ยาก ๆ และท้าทายความสามารถของข้าพเจ้า
- * 2. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบผลการเรียนกับบุคคลที่มีความสามารถสูงกว่า
3. ข้าพเจ้าเบื่อและไม่อยากทำงานที่ยาก ๆ และที่ต้องใช้ความสามารถมาก
4. ไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงาน ข้าพเจ้าชอบแข่งขันกับบุคคลที่มีฝีมือหรือมีความสามารถค่อนข้างเหนือกว่าตัวข้าพเจ้า
5. ถึงแม้ว่า ข้าพเจ้าจะทราบว่าสิ่งนั้นยาก หรือทำให้สำเร็จได้ลำบาก ข้าพเจ้าก็ยังอยากทำ

HR6 กล้าลงทุนเพื่อหวังผลกำไร

- * 1. ถ้าข้าพเจ้ามีเงินจำนวนหนึ่งที่มีมากพอ ข้าพเจ้าคิดว่าจะนำไปฝากธนาคาร
- 2. มีผู้เสนอให้ข้าพเจ้านำสินค้ามาขายในงานแสดงสินค้าเพื่อหารายได้
ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า
- 3. ถ้าข้าพเจ้ามีเงินจำนวนหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่าจะนำเงินไปลงทุนค้าขาย
หรือเล่นหุ้น เพื่อหวังเก็งกำไร
- 4. ในชีวิตของคนเรา ถ้าไม่กล้าลงทุนทำอะไรแล้ว ชีวิตนั้นก็ไร้ความหมาย
- 5. ถ้าข้าพเจ้าจะซื้อบ้าน ข้าพเจ้าจะซื้อบ้านที่เป็นตึกแถวอยู่ริมถนนเพื่อ
สามารถเปิดกิจการได้ มากกว่าบ้านที่อยู่ในซอย

2. ความกระตือรือร้น

HR7 เอาใจใส่และตั้งใจในการทำงาน

- 1. ข้าพเจ้าให้ความสำคัญและเอาใจใส่งานที่ต้องรับผิดชอบ
- 2. ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานให้เสร็จ และมีงานส่งอาจารย์ครบก็ถือว่าใช้ได้แล้ว
- 3. เมื่อเพื่อนขอร้องให้ข้าพเจ้าช่วยทำงานอะไร ข้าพเจ้าก็จะให้ความ
ช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ
- 4. หากมีปัญหาในระหว่างทำงาน ข้าพเจ้าจะขอคำแนะนำจากผู้ที่มี
ประสบการณ์มากกว่า
- * 5. งานอะไรที่ข้าพเจ้า ไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากทำ

HR8 ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย

- * 1. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
- 2. ข้าพเจ้าจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย เมื่อจวนจะถึงเวลาที่กำหนดให้ส่ง
- 3. ข้าพเจ้าชอบทำงานไปเรื่อย ๆ เสร็จเมื่อไรก็ส่งเมื่อนั้น
- 4. ข้าพเจ้าสามารถทำงานเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- 5. ถ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรีบลงมือทำทันที

HR9 ไม่ชอบผัดวันประกันพรุ่ง

1. ในการปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าจะวางแผนปฏิบัติงานให้เสร็จตามกำหนด
- * 2. พอข้าพเจ้าทำงานเหนื่อย ข้าพเจ้าก็จะหยุดพักทุกครั้ง
3. เมื่อเวลาทำงาน ข้าพเจ้า จะต้องทำให้เสร็จ เพื่อจะได้ไม่กังวล
4. เมื่อถึงเวลาพักผ่อน ถึงแม้งานจะยังไม่เสร็จ ข้าพเจ้าก็จะหยุดทำงานทันที
5. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าทำงานส่งอาจารย์ไม่ทันตามกำหนดเวลา

HR10 เมื่อมีโอกาสจะทำตามแผนที่วางไว้ทันที

1. ข้าพเจ้าครุ่นคิดที่จะแสวงหาโอกาสที่จะทำงานตามที่ตั้งใจไว้
2. เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าจะรีบลงมือทำงานตามแผนที่ข้าพเจ้าคิดไว้
3. ถ้ามีโอกาสให้ทำอะไรตามแผนที่วางไว้ แต่ไม่ได้ทำ ข้าพเจ้าจะรู้สึกเสียตายนั่นมาก
4. ข้าพเจ้ามักจะลงเลใจ ไม่กล้าทำในสิ่งที่คิดหรือวางแผนไว้
- * 5. ข้าพเจ้ามักคิดถึงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเรียนหรือการทำงาน ทำให้พลาดโอกาสที่ดีไปหลายครั้ง

HR11 มีพฤติกรรม กิริยาท่าทาง คล่องแคล่วว่องไว

1. ข้าพเจ้าเป็นคนที่พูดจาคล่องแคล่ว ว่องไว
2. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่รับมอบหมายให้ทำงาน แล้วมัวแต่โอ้อวดไม่รับคำแนะนำเป็นคนที่น่าเบื่อหน่าย
3. เพื่อนของข้าพเจ้า มีความเห็นว่าข้าพเจ้าดี ทำอะไรข้า
- * 4. ข้าพเจ้ามักทำข้อสอบเสร็จ และส่งก่อนเพื่อน ๆ
5. เวลาเดินไปไหนกับกลุ่มเพื่อน ข้าพเจ้ามักจะเดินตามเพื่อน ๆ ไม่ค่อยทัน

3. ความเชื่อมั่นในตนเอง

HR12 พร้อมที่จะกระทำให้สิ่งที่ตนเองเห็นว่าถูกต้อง

1. ถ้ามีคนมาขอความช่วยเหลือในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันที
2. เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าการกระทำใดถูกต้อง ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่โดยไม่หวั่นต่อการนิทา
3. เมื่อเพื่อนชวนข้าพเจ้าไปออกค่ายหรือพัฒนาชนบท ข้าพเจ้าจะรับปากทันที
4. ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าการก่อกบฏเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าจะไปร่วมกับเขาด้วย
- * 5. ข้าพเจ้าพร้อมที่จะกระทำในสิ่งที่คิดว่าดีเสมอ

HR13 นำชีวิตด้วยตัวของตัวเอง

1. ไม่ว่าการเรียน หรือการทำงาน ข้าพเจ้ามักตัดสินใจด้วยตัวของข้าพเจ้าเองแทบทุกครั้ง
2. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนตามลำพัง
3. ข้าพเจ้าชอบให้มีคนคอยช่วยเหลือหรือแนะนำ ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม
4. ข้าพเจ้าสามารถทำอะไรโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร
- * 5. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่ตนเองปรารถนา

HR14 กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ

- * 1. เวลาเพื่อนโต้เถียงและทะเลาะกันค่อนข้างรุนแรง ข้าพเจ้าจะหาทางหลีกเลี่ยงให้พ้น เพราะไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้อง
2. ข้าพเจ้าไม่อยากไปพบคนที่ข้าพเจ้าเกรงกลัว แม้ว่าจะได้รับคำสั่งให้ไปพบก็ตาม
3. ถ้าใครมาเชิญให้ไปร่วมงานที่ไม่เคยไป และไม่คอยรู้จักใคร ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่ไป

4. แม้ว่าทางโรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมการออกค่าย การเดินทางไกลและการพัฒนาในถิ่นทุรกันดาร ข้าพเจ้าก็ไม่อยากไปร่วมกิจกรรมนั้น
5. ถ้าข้าพเจ้าต้องเข้าร่วมกับเพื่อน ๆ ในการก่อม็อบ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าถูกต้องข้าพเจ้าไม่หวังว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น

HR15 ไม่หวังไหวต่อคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น

1. หากสิ่งที่ข้าพเจ้าคิด เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ข้าพเจ้ามักจะเสนอความคิดเห็นโดยไม่หวังต่อสิ่งใด
2. ในงานพิธีงานหนึ่ง แม้ว่าข้าพเจ้าจะทำอะไร ไม่ถูกต้องและทำให้คนอื่นดูแคลน ข้าพเจ้าก็จะรู้สึกเฉย ๆ
3. ในการประชุม ถ้าข้อเสนอของข้าพเจ้าไม่เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในที่ประชุม ข้าพเจ้าจะยุติการเสนอนั้น
4. ข้าพเจ้ามักเก็บคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่นไปคิดเสมอ
- * 5. คำพูดที่ดูถูกเหยียดหยามของคนอื่น ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจที่จะต่อสู้เอาชนะให้จงได้

HR16 มีจิตใจมั่นคง

1. เมื่อตัดสินใจทำอะไรไปแล้ว ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนใจบ่อย ๆ
2. ขณะที่ปฏิบัติงาน ถ้ามีคนมาจ้องมองดูข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะมีอสังหรือทำอะไรไม่ถูก
3. ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตัวเอง
4. ถ้าข้าพเจ้าทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง แต่ปรากฏว่า มีคนซุบซิบนินทาเกี่ยวกับการกระทำของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าไม่ค่อยแน่ใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
- * 5. เพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าชวนข้าพเจ้าไปดูภาพยนตร์ ข้าพเจ้าบอกกับเพื่อน ๆ ว่าไม่ไปตั้งแต่แรก แต่เพื่อน ๆ ก็ยังคะยั้นคะยออีก จนในที่สุดข้าพเจ้าก็ใจอ่อนไปดูกับเพื่อน ๆ จนได้

HR17 ไม่ยอมแพ้หรือท้อถอยต่ออุปสรรคหรือปัญหาใด ๆ

1. จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ถ้าทำงานแล้วเกิดปัญหา และอุปสรรค ข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุง และแก้ไขจนสุดความสามารถ
2. ข้าพเจ้ารู้สึกหมดกำลังใจในการทำงาน หากมีปัญหเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน
3. ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสได้เลือกทำงาน ข้าพเจ้าจะเลือกงานที่ง่ายและไม่มีอุปสรรคมากนัก
4. ถ้าข้าพเจ้าลงแข่งขันเกมส์ หรือกีฬาอะไรสักชนิดหนึ่ง ถ้าข้าพเจ้าแพ้ฝ่ายตรงข้ามในเกมส์แรก ข้าพเจ้าก็ไม่อยากลงแข่งขันต่อไป
- * 5. ข้าพเจ้าไม่ชอบ ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้ายอมแพ้อะไรง่าย ๆ

HR18 ไม่เชื่อใครง่าย ๆ

1. ถ้าข้าพเจ้าสงสัยอะไร ข้าพเจ้าจะซักถามจนหายสงสัย และเมื่อข้าพเจ้าได้รับคำตอบแล้ว ข้าพเจ้าก็จะเชื่อตามคำตอบนั้น
2. หากมีคนแปลกหน้ามาพูดคุยด้วย ข้าพเจ้าจะรับฟังไว้เฉย ๆ โดยยังไม่เชื่ออะไรมากนัก
3. เมื่อข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจในเรื่องใด ข้าพเจ้าจะซักถามเพื่อให้ได้คำตอบในเรื่องนั้น ๆ
4. ข้าพเจ้าจะรับฟังคนที่พูดอย่างมีเหตุผล มากกว่าคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอย ๆ
- * 5. ข้าพเจ้าศรัทธา เชื่อถือและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูอาจารย์

4. ความกล้าแสดงตัว

HR19 กล้าพูด กล้าซักถาม

1. ถ้าข้าพเจ้าต้องการถามข้อสงสัยกับคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จัก ข้าพเจ้าจะขอให้เพื่อนช่วยถามให้
2. ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนทั่ว ไป ได้อย่างสบายใจ
3. ก่อนพูดหรือซักถามอะไร ข้าพเจ้าต้องรวบรวมความกล้าไว้ก่อน จะพูดหรือจะถาม
- * 4. เวลาเรียนเมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจอะไร ข้าพเจ้าก็จะถามอาจารย์
5. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปพูดหน้าชั้น ข้าพเจ้าจะออกไปพูดโดยไม่ตื่นเต้น

HR20 กล้าแสดงความคิดเห็น

1. เมื่อมีการประชุมพิจารณาในเรื่องการใช้เงินทำกิจกรรมต่าง ๆ ข้าพเจ้ามีส่วนเสนอความคิดเห็นของตนเอง
2. ขณะพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน หากความคิดเห็นไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าก็จะเสนอความคิดเห็นตามที่ข้าพเจ้าคิด
- * 3. ข้าพเจ้าชอบคิด แต่ไม่ชอบพูด
4. ข้าพเจ้ามักเป็นตัวแทนของห้อง ในการไปร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
5. ข้าพเจ้ามักจะมีอาการสั่นหรือพูดไม่ออก เมื่อถูกเรียกให้แสดงความคิดเห็น

HR21 ชอบเป็นผู้นำหรือหัวหน้า

1. ข้าพเจ้าคิดว่าการเป็นหัวหน้าหรือผู้นำเป็นภาระ และน่าเบื่อหน่าย
2. ถ้าเพื่อน ๆ เลือกให้ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้า ข้าพเจ้ายินดีที่จะตอบรับ
3. ข้าพเจ้ามักจะได้รับเชิญให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อถกเถียงขัดแย้งกันของผู้อื่น
4. ข้าพเจ้าสามารถชักจูงคนอื่นให้ปฏิบัติตามที่ข้าพเจ้าปรารถนา
- * 5. ข้าพเจ้าชอบแนะนำคนอื่นว่าควรทำอย่างไร

HR22 ชอบพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น

1. ถ้าเป็นไปได้ ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียว
2. ข้าพเจ้าไม่ชอบพบปะคนที่เคยรู้จักกันใหม่ ๆ
3. ถ้าข้าพเจ้าต้องการรู้จักใครสักคน ข้าพเจ้าจะเข้าไปทำความรู้จักด้วยตนเอง
- * 4. ข้าพเจ้าชอบเล่นกีฬาประเภทเป็นทีม
5. ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคน ที่ยังติดต่อกันอยู่เสมอ

HR23 ชอบการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ

1. ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ ถ้าต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนจำนวนมาก ๆ
2. ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้ามีคนมาขอความร่วมมือให้เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ

3. ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานเป็นหมู่คณะนั้น น่ารำคาญ ยุ่งยาก ตกลงกันลำบาก
- * 4. ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้ข้าพเจ้ามีเพื่อนเพิ่มขึ้น
5. ข้าพเจ้าคิดว่าการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ สามารถทำประโยชน์ให้กับส่วนรวมได้มาก

HR24 กล้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

1. ในการแข่งขันกีฬามหาสนุก ซึ่งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เล่นข้าพเจ้าจะเล่นเมื่อถูกขอร้องเท่านั้น
2. ข้าพเจ้าจะทำอะไรไม่ถูก เมื่อถูกขอร้องให้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ
3. ถ้ามีการจัดกิจกรรม ข้าพเจ้าชอบอยู่ภายนอก มากกว่าที่จะเข้าไปร่วม
- * 4. ข้าพเจ้าเต็มใจและสมัครใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน
5. เวลาเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าจะรู้สึกเขินอาย

5. ความมุ่งมั่น

HR25 มีความขยันหมั่นเพียร

1. ถึงแม้ว่าจะหมดเวลาทำงาน แต่งานที่ทำยังค้างอยู่ ข้าพเจ้าจะทำต่อโดยไม่คำนึงถึงเวลา
2. ในวันหยุด ข้าพเจ้าชอบหางานอดิเรกทำ
3. เมื่อถูกเรียกให้ไปช่วยทำงาน ถ้าข้าพเจ้าหลีกหนีได้ ข้าพเจ้าจะหลีกหนีทันที
- * 4. ข้าพเจ้าชอบนอนหลับพักผ่อน เมื่อมีเวลาว่าง
5. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเพื่อค้นคว้าหาความรู้

HR26 มีความอดทน

1. ถ้านายจ้างตำหนิว่าข้าพเจ้าทำงานไม่เป็นที่พอใจ ข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น
2. ถ้าข้าพเจ้าต้องการที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น หากเขาตอบปฏิเสธ แสดงว่าไม่พอใจ ข้าพเจ้าจะลองพยายามใหม่อีกครั้งเมื่อมีโอกาส

3. เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำอะไรแล้ว ไม่ได้รับผลตามที่หวังไว้ ข้าพเจ้าก็จะเลิกทำ
- * 4. ข้าพเจ้าคิดว่าอยู่เฉย ๆ จะดีกว่า ถ้าต้องทำงานที่ยากและเหนื่อย
5. แม้ว่าจะลำบากยากเย็นเพียงใด ข้าพเจ้าก็จะพยายามต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ

HR27 ให้คนอื่นรู้จักตนด้วยผลงาน

1. ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจมาก ถ้าคนอื่นรู้จักข้าพเจ้าเพราะผลงาน
2. หากมีการจัดประกวดผลงานอะไรก็ตาม ข้าพเจ้ามักส่งผลงานไปเข้าร่วมด้วย
3. ข้าพเจ้ามักจะทำงานทุกชิ้นอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมองเห็นความสามารถของข้าพเจ้า
- * 4. ข้าพเจ้าคิดว่าคนส่วนใหญ่รู้จักข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนขยันพูด
5. ข้าพเจ้าคิดว่าคนส่วนใหญ่รู้จักข้าพเจ้า เพราะครอบครัวของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จด้านการงาน

HR28 ต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน

1. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จอย่างคนอื่นบ้าง
2. เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหรือมีตำแหน่งใด ข้าพเจ้าพยายามทำงานนั้นเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น
3. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะพัฒนางานอาชีพของตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเมื่อมีโอกาส
- * 4. ข้าพเจ้าต้องการดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน ที่ได้รับความเชื่อถือและยกย่องในผลงานของข้าพเจ้า
5. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น

HR29 ต้องการให้ผลงานของตนสำเร็จในระดับสูง

1. ข้าพเจ้าต้องการทำงานให้มีผลงานเหนือคนอื่น
2. ถ้าจะทำอะไรสักอย่างเพื่อส่งเข้าประกวด ข้าพเจ้าตั้งใจว่าถ้าส่งเข้าประกวดแล้ว จะต้องได้รับรางวัล

- * 3. ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่สำคัญ ๆ ให้สำเร็จ
- 4. ในการทำงาน ข้าพเจ้าไม่สนใจ ว่าผลงานจะออกมาอย่างไร
- 5. ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานให้เสร็จ และมีงานส่งอาจารย์ ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้ว

HR30 มีความซื่อสัตย์สุจริต

- 1. หากข้าพเจ้ายืมเงินเพื่อนมาใช้ ข้าพเจ้าจะคืนให้ครบจำนวนอย่างแน่นอน
- 2. ข้าพเจ้ามาเรียน และกลับบ้านตรงเวลาสม่ำเสมอ
- 3. หากข้าพเจ้าเก็บกระเป๋าสตางค์ของคนอื่นได้ ข้าพเจ้าจะหาวิธีส่งคืนเจ้าของให้ได้
- 4. ข้าพเจ้าไม่ชอบหลอกลวงใคร
- * 5. ข้าพเจ้าชอบคบเพื่อน ที่สามารถทำงานให้ข้าพเจ้าได้เท่านั้น

6. การพึ่งตนเอง

HR31 ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ

- 1. ถ้ามีประกาศรับสมัครการฝึกอบรมในเรื่องที่เป็นประโยชน์กับข้าพเจ้าถ้าข้าพเจ้ามีเวลาข้าพเจ้าจะสมัครทันที
- 2. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ
- 3. ข้าพเจ้าชอบแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
- * 4. ข้าพเจ้าจะไม่ค่อยสนใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นจนกว่ามีคนมาบอกข้าพเจ้า
- 5. ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมการฝึกอบรมแทบทุกครั้ง แม้ว่าเรื่องที่ฝึกอบรมนั้นข้าพเจ้าเคยทราบมาบ้างแล้วก็ตาม

HR32 รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

- 1. เมื่อมีเวลาว่าง ข้าพเจ้าหางานพิเศษทำ
- * 2. ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการพักผ่อน
- 3. ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้โดยสมัครเรียน พิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ หรือ อบรมภาษาอังกฤษ เพิ่มเติม นอกเวลาเรียน

4. เมื่อมีเวลาว่าง ข้าพเจ้ามักจะดูโทรทัศน์ ทีวีไอ หรือเล่นเกมส่กดเสมอ
5. เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบไปดูภาพยนตร์ หรือไปเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า

HR33 ใช้ความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่

1. ในการทำงานเป็นกลุ่มข้าพเจ้าคิดว่าควรใช้ความรู้ ความสามารถเพียงเล็กน้อยก็พอ เพราะคนอื่นมีความสามารถอยู่แล้ว
- * 2. ข้าพเจ้ามักได้รับความไว้วางใจให้ทำงานชิ้นสำคัญ ๆ
3. ในการทำงานทุกครั้ง ข้าพเจ้าจะใช้ความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่
4. หากงานชิ้นใดข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็จะทำงานชิ้นนั้นให้เสร็จไปเท่านั้น
5. ไม่ว่าทำอะไรก็ตาม ถ้าไม่ดี ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขให้ดีที่สุด

HR34 ใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างคุ้มค่า

1. เมื่อซื้ออาหารมารับประทาน ถ้าอาหารนั้นไม่อร่อย ไม่ถูกปาก ข้าพเจ้าจะรับประทานเพียงเล็กน้อย ส่วนที่เหลือก็ทิ้งไป
2. เมื่อมีสิ่งของเครื่องใช้เกิดชำรุด ข้าพเจ้ามักจะเก็บไว้เฉย ๆ หรือนำไปทิ้ง
3. ของใช้ที่เป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น เสื้อผ้า รองเท้า ฯลฯ ข้าพเจ้าใช้อย่างทะนุถนอม รักษาความสะอาด ถ้าชำรุดก็ซ่อมแซมนำกลับมาใช้อีก
- * 4. ข้าพเจ้ามักซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ตามสมัยนิยม
5. ข้าพเจ้าสามารถใช้เศษวัสดุมาประดิษฐ์ เป็นเครื่องใช้อย่างอื่น ๆ ได้

HR35 ทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง

1. ในการทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นทำให้
- * 2. การทำงาน ถ้าเป็นงานที่ง่ายไม่ต้องใช้ความรู้มากนัก หากให้ข้าพเจ้าทำข้าพเจ้าก็สามารถทำได้ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยชอบ
3. ถ้าครูสั่งให้ทำงานประดิษฐ์ชิ้นหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์ในงานชิ้นนั้นมาก่อน ข้าพเจ้าคิดว่าจะวานให้คนอื่นทำ

4. ข้าพเจ้าจะทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้สำเร็จด้วยตนเองเสมอ
5. งานบางชิ้นถึงข้าพเจ้าจะไม่ชอบก็ตาม ข้าพเจ้าก็ต้องทำให้เสร็จด้วยตัวเองเสมอ

HR36 ชอบหารายได้พิเศษ

1. ข้าพเจ้าคิดว่าการหารายได้พิเศษ เป็นสิ่งที่น่าทำมากที่สุด
2. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานหารายได้พิเศษ เพราะจะทำให้เหนื่อย
- * 3. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ชอบหารายได้พิเศษ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ต้องเป็นคนยากจนแน่ ๆ
4. ข้าพเจ้าชื่นชมคนที่สามารถหารายได้พิเศษ หากมีโอกาสข้าพเจ้าจะทำเช่นนั้นบ้าง
5. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ชอบหารายได้พิเศษ เป็นบุคคลที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

7. ด้านการมองโลกในแง่ดี

HR37 มีความไว้วางใจผู้อื่น

1. ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าไม่ไว้วางใจใครเลย
2. ข้าพเจ้าคิดว่าการที่คนอื่นทำความดีให้กับข้าพเจ้า คนนั้นจะต้องหวังสิ่งตอบแทนจากข้าพเจ้าด้วย
3. ข้าพเจ้าจะเชื่อใจเฉพาะคนที่ข้าพเจ้ารู้จักดี
4. ข้าพเจ้าจะไม่ไว้วางใจคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักอย่างเด็ดขาด
- * 5. ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าแนะนำเพื่อนใหม่ให้กับข้าพเจ้ารู้จัก ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อใจหรือไว้วางใจเขา

HR38 ให้อภัยผู้อื่น และไม่ผูกใจเจ็บ

- * 1. ในการทำงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง ถ้าข้าพเจ้าทำงานชิ้นนั้นเสร็จแล้ว ปรากฏว่าเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้ามาทำงานของข้าพเจ้าเสียหายหรือพังข้าพเจ้าจะไม่พอใจมาก
2. ถ้าข้าพเจ้าและเพื่อน ไปเที่ยวดิสโก้เธค บังเอิญข้าพเจ้าก็ออกไปเต้นรำกับเพื่อน ๆ ด้วยและในระหว่างเต้นรำมีคนที่ไม่รู้จัก มาเหยียบเท้าข้าพเจ้า

โดยไม่ตั้งใจครั้งแรกข้าพเจ้ารู้สึกเฉย ๆ แต่พอคนนั้นมาเหยียบเท้าข้าพเจ้าหลาย ๆ ครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเหยียบเท้าเขาคืนบ้าง

3. แม้ว่าเพื่อนของข้าพเจ้ามาแกล้งข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ผูกใจเจ็บ
4. ถ้าข้าพเจ้าจับได้ว่าเพื่อนของข้าพเจ้าขโมยของ ที่ข้าพเจ้ารักไป แต่ไม่มีพยานหลักฐานที่จะจับผิดเพื่อนคนนี้ได้ ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าก็คิดที่จะแก้แค้นคืนบ้าง
5. ถ้าเพื่อนทำของที่ข้าพเจ้าหวงมากหาย ข้าพเจ้าจะรู้สึกโกรธ

HR39 เชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลอธิบายได้

1. เวลาเห็นคนอื่นทำอะไรผิด ข้าพเจ้าคิดว่าเขาต้องมีเหตุผลอธิบายได้
- * 2. ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนหรือคนอื่น ๆ ขอบพุดคุยกันในห้องเรียนขณะอาจารย์สอน ข้าพเจ้าคิดว่าเขา ไม่มีเหตุผลอะไรที่ต้องพุดคุยกัน
3. เวลาเห็นเพื่อนหรือคนอื่น ๆ มาโรงเรียนสาย ข้าพเจ้าคิดว่าเขาเป็นคนขี้เกียจ ไม่น่าจะมีเหตุผลอื่น
4. ครูหรือผู้ใหญ่มักจะขอบพุดว่า "ห้ามขี้หลังสุนัข เพราะจะถูกฟ้าผ่า" ข้าพเจ้าอาจไม่เชื่อในเหตุผลนี้เพราะคิดว่าน่าจะมีเหตุผลอื่นที่ดีกว่า
5. เวลาเห็นเพื่อนทำงานพิเศษอะไรซึ่งเขาจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่าเขามีเหตุผลในการทำงานนั้น ๆ

HR40 เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

1. ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าค่อนข้างยากจนหากข้าพเจ้าช่วยเหลืออะไรเขาได้ ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือเขาทันที
- * 2. เวลาข้าพเจ้าเห็นคนยากจนหรือขอทาน ข้าพเจ้าไม่ยอมเข้าใกล้
3. เวลาข้าพเจ้าเห็นคนพิการ ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือทุกครั้งที่พบเห็น
4. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยากทันที
5. ข้าพเจ้ามักจะกระวีกระวาด หรือดีใจที่ได้มีโอกาสทำบุญหรือช่วยเหลือคนอื่น

8. ด้านการชอบกีฬา

HR4.1 ชอบการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา

1. เมื่อมีโอกาส ข้าพเจ้าชอบที่จะออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา
2. ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าชวนข้าพเจ้าให้ไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา
ข้าพเจ้าคิดว่าเอาเวลาไปดูหนังสือ ดูทีวี หรือทำอย่างอื่นจะดีกว่า
- * 3. ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสได้เลือกงาน ข้าพเจ้าจะเลือกงานที่เกี่ยวกับการ
ออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา
4. ข้าพเจ้าคิดว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬานั้นน่าเบื่อ
5. ในวันหนึ่ง ๆ ถ้าข้าพเจ้าได้ออกกำลังกายบ้างก็จะเป็นดี

HR4.2 สนใจชม หรือเชียร์กีฬา

- * 1. ช่วงที่มีกีฬาสี ข้าพเจ้ามักขาดเรียนบ่อย ๆ
2. ถ้าเปิดดูทีวี ข้าพเจ้ามักเปิดดูช่องที่มีกีฬา
3. ถ้าเพื่อนหรือคนรู้จักของข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ข้าพเจ้ามักจะไปเชียร์เวลา
ที่เขาแข่งขันเสมอ
4. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาที่ได้ชมหรือเชียร์กีฬา
5. ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่เห็นเพื่อน ๆ ไปนั่งชมหรือนั่งเชียร์กีฬาของโรงเรียน

HR4.3 ชอบติดตามข่าวกีฬา

1. เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้ามักเปิดอ่านหน้าที่มีข่าวกีฬา
2. เวลาเปิดทีวี ถ้ามีรายงานข่าวกีฬา ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนไปดูช่องอื่นทันที
3. ถ้าข้าพเจ้าไปตามแผงหนังสือ ข้าพเจ้าชอบหยิบดูหนังสือที่เกี่ยวกับ
การรายงานข่าวกีฬา
- * 4. ถ้าให้ข้าพเจ้าเลือกเป็นนักข่าว ข้าพเจ้าอยากเป็นนักข่าวทางด้านกีฬา
5. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจมากที่ได้ ติดตามข่าวกีฬา

HR44 ขอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง

1. ถ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าอยากเห็นต้อง คิซย์ฉ่อย ตัวจริงมากกว่าในทีวีหรือหนังสือพิมพ์
2. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง เช่น ต้อง เขาทราย เป็นต้น
- * 3. ถ้าข้าพเจ้าเล่นกีฬา ข้าพเจ้าอยากเล่นกีฬาเพื่อให้เก่งและมีชื่อเสียง
4. เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าพูดถึงถึงเรื่องกีฬาแล้ว ข้าพเจ้าชอบพูดถึงนักกีฬาที่มีชื่อเสียง
5. เวลาข้าพเจ้าดูกีฬา ข้าพเจ้าชอบดู ต้อง เขาทราย หรือปิยะพงษ์ณรงค์ แข่งขันเสมอ

9. ด้านสนกสนาน อารมณ์ขัน

HR45 มีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง

1. ข้าพเจ้ามักจะมีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริงอยู่เสมอ
2. ขณะที่อยู่บนรถประจำทาง ถึงแม้จะเบียดกันอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่หงุดหงิด
3. ข้าพเจ้าจะมีอารมณ์แจ่มใส รื่นเริง เฉพาะตอนเวลาพักผ่อนหรือไปเที่ยวเท่านั้น
4. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานถึงแม้ว่าข้าพเจ้าต้องเร่งรีบทำงานนั้นเพราะทำงานไม่เสร็จแต่ข้าพเจ้าก็ยังมีความสุข
- * 5. ถ้าข้าพเจ้าถูกเพื่อนล้อเล่นหรือล้อเลียน ข้าพเจ้าจะไม่พอใจหรือหงุดหงิดขึ้นมาทันที

HR46 ชอบเข้าร่วมกิจกรรม หรือเกมส์ที่สนุก

1. เวลาจัดกิจกรรม ข้าพเจ้ามักจะชอบเข้าร่วมเสมอ ๆ
2. ข้าพเจ้ามักจะสมัครเข้าร่วมกิจกรรม หรือการเล่นเกมส์ต่าง ๆ
3. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบพอใจเป็นอย่างมาก เวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือร่วมเล่นเกมส์
4. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาไปทัศนศึกษา
- * 5. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบเวลาไปร่วมแสดงกิจกรรมหน้าชั้นเรียน

HR47 ชอบฟัง อ่าน หรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องตลก ขำขัน

1. เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าเพื่อนคนใด เล่าเกี่ยวกับตลกขำขันข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง
2. ถ้ามีโอกาสให้ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะเล่านิทาน ข้าพเจ้าจะเลือกเล่านิทานที่ตลกขบขัน
- * 3. เวลาอยู่ตามแผงหนังสือ ข้าพเจ้าชอบซื้อหนังสือการ์ตูน ตลก ขบขันอ่าน
4. ข้าพเจ้าไม่ชอบฟังนิทานตลก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ
5. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบ ถ้าได้ยินหรือพบเห็นตลกราคาตลก

HR48 ถ้าชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะแสดงท่าทาง สีสหน้าในลักษณะพอใจหรือหัวเราะ

- * 1. เวลาอยู่กับเพื่อน ๆ ถ้าเพื่อนเล่านิทานเรื่องตลกที่ข้าพเจ้าชอบ
ข้าพเจ้ามักจะยิ้มหรือหัวเราะ
2. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าเห็นหน้าเพื่อนบางคนข้าพเจ้าก็รู้สึกนึกขำขึ้นมาทันที
3. ข้าพเจ้าจะแสดงสีหน้าพอใจอย่างมาก ถ้าได้ไปเที่ยวในสถานที่ที่ข้าพเจ้าชอบ
4. ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าทำท่าทางตลก ๆ ข้าพเจ้า ไม่อาจจะอดกลั้นที่จะยิ้มหรือหัวเราะได้
5. ข้าพเจ้าแสดงสีหน้าพอใจเป็นอย่างมาก เวลาที่เพื่อนไปเที่ยวแล้วซื้อของที่ข้าพเจ้าชอบมาฝาก

ภาคผนวก ข

แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่นำไปทดสอบครั้งที่ 1

หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ และหาค่าความเชื่อมั่น

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นการศึกษาถึงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือการกระทำบางอย่างของท่าน ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยตนเอง เพราะการตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีผลต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

อนึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่ใช้ตัวบ่งชี้ความดีเลวของบุคคลทั้งสิ้น จึงใคร่ขอให้กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจที่สุด โดยไม่ต้องเขียนชื่อ และคำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด

ให้พิจารณาข้อความแต่ละข้อที่กำหนดให้ว่า ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความเหล่านั้น ซึ่งอาจจะ "จริงมากที่สุด" "จริงมาก" "จริงพอสมควร" "จริงน้อย" "จริงน้อยที่สุด" โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของแต่ละข้อ ตามความเป็นจริงของท่าน ดังนี้

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงพอสมควร	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะกระทำในสิ่งที่คิดว่าดีเสมอ.....	.. ✓ ..				
00	ข้าพเจ้ามักทำข้อสอบเสร็จและส่งก่อนเพื่อน ๆ			.. ✓ ..		
000	ข้าพเจ้าชอบดูภาพยนตร์ ประเภทลิเกลับผจญภัย					.. ✓ ..

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุมากกว่าการไป ป็นเขา เดินป่า หรือตั้งแคมป์.....					
2.	ถ้ามีคนมาชวนข้าพเจ้าไปร่วมลงทุนค้าขาย ที่มีแนวโน้มว่าจะก้าวหน้า ข้าพเจ้าจะตอบ ตกลงทันที.....					
✓ 3.	ถ้าเป็นไปได้ ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่ ยาก ๆ และท้าทายความสามารถของ ข้าพเจ้า.....					
4.	มีผู้เสนอให้ข้าพเจ้านำสินค้ามาขายในงาน แสดงสินค้าเพื่อหารายได้ ข้าพเจ้า เห็นด้วย เพราะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า....					
✓ 5.	ถ้ามีคนมาขอความช่วยเหลือในเรื่องที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคม ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้ ความช่วยเหลือทันที.....					
6.	เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานทุกอย่าง ข้าพเจ้า ชอบคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่างานที่ข้าพเจ้า ทำจะออกมาดีหรือไม่อย่างไร.....					
✓ 7.	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในงาน ที่ต้องรับผิดชอบ.....					
✓ 8.	ข้าพเจ้าจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย เมื่อ จวนจะถึงเวลาที่กำหนดให้ส่ง.....					
9.	ข้าพเจ้าครุ่นคิดที่จะแสวงหาโอกาสที่จะ ทำงานตามที่ตั้งใจไว้.....					
10.	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ถูกด่าดุด่าคลั่ง ว่องไว					
✓ 11.	ในการทำงานข้าพเจ้าชอบคิดหาวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ.....					
12.	เมื่อจะต้องตัดสินใจ ข้าพเจ้ามักจะถาม ความเห็นจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ใกล้ชิดเสมอ...					
✓ 13.	เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าการกระทำใดถูกต้อง ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่ โดยไม่หันต่อ การนิทา.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
✓ 14.	หากสิ่งที่ข้าพเจ้าคิด เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม ข้าพเจ้ามักจะเสนอความคิดนั้น โดยไม่หวั่นต่อสิ่งใด.....					
15.	การไปยังสถานที่ที่ไม่เคยรู้จัก ข้าพเจ้า ชอบที่จะไปสืบหาด้วยตนเอง มากกว่าให้ คนรู้จักพาไป.....					
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของ ตัวเอง.....					
✓ 17.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานให้เสร็จ และ มีงานส่งอาจารย์ครบก็ถือว่าใช้ได้แล้ว...					
✓ 18.	ในการปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าจะวางแผน ปฏิบัติงานให้เสร็จตามกำหนด.....					
✓ 19.	ข้าพเจ้าเบื่อและไม่อยากทำงานที่ยาก ๆ และที่ต้องใช้ความสามารถมาก.....					
20.	ถ้าข้าพเจ้ามีเงินจำนวนหนึ่ง ข้าพเจ้า คิดว่าจะนำเงินไปลงทุนค้าขาย หรือเล่นหุ้น เพื่อหวังเก็งกำไร.....					
✓ 21.	เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าจะรีบลงมือทำงาน ตามแผนที่ข้าพเจ้าคิดไว้.....					
✓ 22.	ถ้าข้าพเจ้าสงสัยอะไร ข้าพเจ้าจะซักถาม จนหายสงสัย.....					
23.	ไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงาน ข้าพเจ้าชอบแข่งขันกับบุคคลที่มีฝีมือหรือ มีความสามารถค่อนข้างเหนือกว่า ตัวข้าพเจ้า.....					
24.	ข้าพเจ้าไม่อยากไปพบคนที่ข้าพเจ้า เกรงกลัว แม้ว่าจะได้รับคำสั่ง ให้ไปพบก็ตาม.....					
25.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการถามข้อสงสัยกับคนที่ ข้าพเจ้าไม่รู้จัก ข้าพเจ้าจะขอให้เพื่อน ช่วยถามให้.....					
26.	เมื่อข้าพเจ้าไปดูกีฬา ข้าพเจ้าชอบดูไป เรื่อย ๆ ไม่สนใจว่าใครแพ้หรือชนะ....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
✓ 27.	ข้าพเจ้าคิดว่าการเป็นหัวหน้าหรือผู้นำ เป็นภาระ และน่าเบื่อหน่าย.....					
✓ 28.	เมื่อเพื่อนชวนข้าพเจ้าไปออกค่ายหรือ พัฒนาชนบท ข้าพเจ้าจะรับปากทันที.....					
29.	ข้าพเจ้าคิดว่าจะไปทำงาน ยังต่างจังหวัด ห่างไกล จากถิ่นกำเนิดของตนเองเพื่อ ความก้าวหน้า.....					
✓ 30.	ถึงแม้ว่าจะหมดเวลาทำงาน แต่งานที่ทำ ยังค้างอยู่ ข้าพเจ้าจะทำต่อโดย ไม่คำนึงถึงเวลา.....					
✓ 31.	เมื่อเวลาทำงาน ข้าพเจ้าจะต้องทำให้ เสร็จ เพื่อจะได้ไม่กังวล.....					
32.	ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าไม่ไว้ใจใครเลย.....					
33.	ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปทำกิจกรรม หน้าชั้นที่แปลกและไม่เคยมีใครทำมาก่อน ข้าพเจ้าจะไม่กล้าทำ เพราะอายเพื่อน..					
34.	ในการทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ข้าพเจ้า ชอบให้คนอื่นทำให้.....					
35.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าเห็นหน้าเพื่อนบางคน ข้าพเจ้าก็รู้สึกนึกขำขึ้นมาทันที.....					
36.	ข้าพเจ้าชอบทำงานประจำอยู่ที่สำนักงาน มากกว่าทำงานนอกสำนักงาน หรือออกท่องเที่ยว.....					
37.	ในงานพิธีงานหนึ่ง แม้ว่าข้าพเจ้าจะ ทำอะไรไม่ถูกต้องและทำให้คนอื่นดูแคลน ข้าพเจ้าก็จะรู้สึกเฉย ๆ.....					
38.	ถ้าข้าพเจ้าทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง แต่ปรากฏว่า มีคนขบขันนินทาเกี่ยวกับ การกระทำของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้า ไม่ค่อยแน่ใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ.....					
39.	เมื่อมีการประชุมพิจารณาในเรื่องการ ใช้เงินทำกิจกรรมต่าง ๆ ข้าพเจ้า มีส่วนเสนอความคิดเห็นของตนเอง.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
40.	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจมาก ถ้าคนอื่นรู้จัก ข้าพเจ้าเพราะผลงาน.....					
41.	ข้าพเจ้ามักจะไม่ขัดข้อง เมื่อมีคนมาชวน ไปทำบุญ หรือร่วมบริจาคเงินช่วยเหลือ คนจน.....					
42.	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ อย่างคนอื่นบ้าง.....					
43.	ข้าพเจ้าคิดว่าการหารายได้พิเศษเป็นสิ่ง ที่น่าทำ.....					
44.	ข้าพเจ้าชอบใช้วิธีเดิม ๆ ที่เคยใช้มาแล้ว มากกว่าจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ.....					
45.	ข้าพเจ้าต้องการทำงานให้มีผลงาน เหนือคนอื่น.....					
46.	ในการทำงานเป็นกลุ่มข้าพเจ้าคิดว่าควร ใช้ความรู้ความสามารถเพียงเล็กน้อยก็พอ เพราะคนอื่นมีความสามารถอยู่แล้ว.....					
47.	ถ้านายจ้างตำหนิว่าข้าพเจ้าทำงานไม่เป็น ที่พอใจ ข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น.....					
48.	เมื่อถึงเวลาพักผ่อน ถึงแม้งานจะยังไม่ เสร็จ ข้าพเจ้าก็จะหยุดทำงานทันที...					
49.	หากข้าพเจ้ายืมเงินเพื่อนมาใช้ ข้าพเจ้า จะคืนให้ครบจำนวนอย่างแน่นอน.....					
50.	เวลาข้าพเจ้าเรียนวิชาอะไร ข้าพเจ้า สามารถคาดคะเน ว่าจะได้เกรดอะไร...					
51.	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนทั่วไปได้ อย่างสบายใจ.....					
52.	เวลาจัดกิจกรรม ข้าพเจ้ามักจะชอบ เข้าร่วมเสมอ ๆ.....					
53.	ถ้าเพื่อน ๆ เลือกให้ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้า ข้าพเจ้ายินดีที่จะตอบรับ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
54.	ถึงแม้ว่างานบางอย่างจะยากและเสี่ยงอยู่สักหน่อย ถ้าข้าพเจ้าคิดหาเหตุผลแล้วว่าทำงานชิ้นนี้จะมีความก้าวหน้า ข้าพเจ้าจะตัดสินใจลงมือทำทันที.....					
55.	ในการประชุม ถ้าข้อเสนอของข้าพเจ้าไม่เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในที่ประชุม ข้าพเจ้าจะยุติการเสนอนั้น.....					
56.	ถ้ามีประกาศรับสมัครการฝึกอบรมในเรื่องที่เป็นประโยชน์กับข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้ามีเวลาข้าพเจ้าจะสมัครทันที.....					
57.	ถ้าเปิดคู่มือ ข้าพเจ้ามักเปิดคู่มือที่มีก๊ฬา.....					
58.	ข้าพเจ้ามักจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริงอยู่เสมอ.....					
59.	เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้ามักเปิดอ่านหน้าที่มีข่าวก๊ฬา.....					
60.	เมื่อดูภาพยนตร์ ทีวี หรือวีดีโอ ข้าพเจ้าชอบดูเรื่องล่งหน้า.....					
61.	ถ้ามีโอกาสให้ทำอะไรตามแผนที่วางไว้แต่ไม่ได้ทำ ข้าพเจ้าจะรู้สึกเสียดายโอกาสนั้นมาก.....					
62.	เมื่อเพื่อนขอร้องให้ข้าพเจ้าช่วยทำงานอะไร ข้าพเจ้าก็จะให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ.....					
63.	ครูหรือผู้ใหญ่มักจะชอบพูดว่า "ห้ามขี้หลังสุนัขเพราะจะถูกพ้าผ่า" ข้าพเจ้าอาจไม่เชื่อในเหตุผลนี้เพราะคิดว่าน่าจะมีเหตุผลอื่นที่ดีกว่า.....					
64.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่รับมอบหมายให้ทำงานแล้วมัวแต่โอ้อวดไม่รีบดำเนินการเป็นคนที่น่าเบื่อหน่าย.....					
65.	ในชีวิตของคนเรา ถ้าไม่กล้าลงทุนทำอะไรแล้ว ชีวิตนั้นก็จะได้ความหมาย....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
66.	หากมีการจัดประกวดผลงานอะไรก็ตาม ข้าพเจ้ามักส่งผลงานไปเข้าร่วมด้วย.....					
67.	เมื่อซื้ออาหารมารับประทาน ถ้าอาหารนั้น ไม่อร่อย ไม่ถูกปาก ข้าพเจ้าจะรับประทาน เพียงเล็กน้อย ส่วนที่เหลือก็ทิ้งไป.....					
68.	ถ้าข้าพเจ้าลงแข่งขันเกมส์ หรือกีฬาอะไร สักชนิดหนึ่ง ถ้าข้าพเจ้าแพ้ฝ่ายตรงข้ามใน เกมส์แรกข้าพเจ้าก็ไม่อยากลงแข่งขัน ต่อไป.....					
69.	ข้าพเจ้ามักจะได้รับเชิญให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ย ข้อขัดแย้งกันของคนอื่น					
70.	ข้าพเจ้ามาเรียน และกลับบ้านตรงเวลา สม่ำเสมอ.....					
71.	ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าการก่อกบฏเป็นสิ่งที่ ถูกต้อง ข้าพเจ้าจะไปร่วมกับเขาด้วย...					
72.	ข้าพเจ้าชอบทดลองของที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ เพราะอยากทราบว่ามันจะเป็นอย่างไร..					
73.	ข้าพเจ้าชอบทำงานไปเรื่อย ๆ เสรี เมื่อไรก็ส่งเมื่อนั้น.....					
74.	ถึงแม้ว่า ข้าพเจ้าจะทราบว่าสิ่งนั้นยาก หรือทำให้สำเร็จได้ลำบากข้าพเจ้าก็ยัง อยากทำ.....					
75.	หากมีคนแปลกหน้ามาพูดคุยด้วย ข้าพเจ้า จะรับฟังไว้เฉย ๆ โดยยังไม่เชื่ออะไร มากนัก.....					
76.	ข้าพเจ้ารู้สึกไร้ค่าถ้า ต้องทำกิจกรรม ร่วมกับคนจำนวนมาก ๑.....					
77.	ถ้าข้าพเจ้าและเพื่อน ไปเที่ยวดิสโก้เทค บังเอิญข้าพเจ้าก็ออกไปเต้นรำกับเพื่อน ๆ ด้วยและในระหว่างเต้นรำมีคนที่ไม่รู้จักมา เหยียบเท้าข้าพเจ้าโดยไม่ตั้งใจครั้งแรก ข้าพเจ้ารู้สึกเฉย ๆ แต่พอคนนั้นมาเหยียบ เท้าข้าพเจ้าหลาย ๆ ครั้งข้าพเจ้ารู้สึก อยากเหยียบเท้าเขาคืนบ้าง.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
78.	ถ้าข้าพเจ้าจะซื้อบ้าน ข้าพเจ้าจะซื้อบ้านที่เป็นตึกแถวอยู่ริมถนนเพื่อสามารถเปิดกิจการได้มากกว่าบ้านที่อยู่ในซอย.....					
79.	เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าเพื่อนคนใด เล่าเกี่ยวกับตลกขำขันข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง...					
80.	เพื่อนของข้าพเจ้ามีความเห็นว่าข้าพเจ้าดีทำอะไรซ้ำ.....					
81.	จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ถ้าทำงานแล้วเกิดปัญหา และอุปสรรค ข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุง และแก้ไขจนสุดความสามารถ.....					
82.	ก่อนพูดหรือซักถามอะไร ข้าพเจ้าต้องรวบรวมความกล้าไว้ก่อนจะพูดหรือจะถาม.....					
83.	ในวันหยุด ข้าพเจ้าชอบหางานอดิเรกทำ.....					
84.	ข้าพเจ้าคิดว่าการที่คนอื่นทำความดีให้กับข้าพเจ้า คนนั้นจะต้องหวังสิ่งตอบแทนจากข้าพเจ้าด้วย.....					
85.	หากมีปัญหาในระหว่างทำงาน ข้าพเจ้าจะขอคำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า.....					
86.	ข้าพเจ้าจะแสดงสีหน้าพอใจอย่างมากถ้าได้ไปเที่ยวในสถานที่ที่ข้าพเจ้าชอบ.....					
87.	ข้าพเจ้าสามารถทำงานเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด.....					
88.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ.....					
89.	ในการทำงานทุกครั้งข้าพเจ้าจะใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่.....					
90.	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าทำท่าทางตลก ๆ ข้าพเจ้าไม่อาจจะอดกลั้นที่จะยิ้มหรือหัวเราะได้.....					
91.	ถ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรีบลงมือทำทันที.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
92.	เมื่อมีโอกาส ข้าพเจ้าชอบที่จะ ออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา.....					
93.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าทำงานส่งอาจารย์ไม่ทัน ตามกำหนดเวลา.....					
94.	ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนตามลำพัง....					
95.	ข้าพเจ้ารู้สึกหมดกำลังใจในการทำงาน หากมีปัญหาก็เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน.....					
96.	เมื่อข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจในเรื่องใด ข้าพเจ้าจะซักถามเพื่อให้ได้คำตอบ ในเรื่องนั้น ๆ.....					
97.	ขณะพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน หากความคิดเห็น ไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าก็จะเสนอความคิดเห็น ตามที่ข้าพเจ้าคิด.....					
98.	ในการแข่งขันกีฬาสานุก ซึ่งเปิดโอกาส ให้ทุกคนได้เล่นข้าพเจ้าจะเล่นเมื่อถูก ขอร้องเท่านั้น.....					
99.	ข้าพเจ้าจะทำอะไรไม่ถูก เมื่อถูกขอร้อง ให้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ.....					
100.	เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหรือมี ตำแหน่งใด ข้าพเจ้าพยายามทำงานนั้น เพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น.....					
101.	ถ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าอยากเห็นต้อง ศิษย์น้อย ตัวจริงมากกว่าในทีวีหรือ หนังสือพิมพ์.....					
102.	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าค่อนข้างยากจน หากข้าพเจ้าช่วยเหลืออะไรเขาได้ ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือเขาทันที.....					
103.	ข้าพเจ้ามักจะลังเลใจ ไม่กล้าทำในสิ่งที่คิด หรือวางแผนไว้.....					
104.	เวลาเดินไปไหนกับกลุ่มเพื่อน ข้าพเจ้ามัก จะเดินตามเพื่อน ๆ ไม่ค่อยทัน.....					
105.	ไม่ว่าการเรียนหรือการทำงาน ข้าพเจ้า มักตัดสินใจด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง แทบทุกครั้ง.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
106.	ข้าพเจ้าขอไม่ให้คนอื่นช่วยเหลือหรือ แนะนำ ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม.....					
107.	ข้าพเจ้าสามารถชักจูงคนอื่นให้ปฏิบัติตามที่ ข้าพเจ้าปรารถนา.....					
108.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการที่จะขอความช่วยเหลือ จากคนอื่น หากเขาตอบปฏิเสธแสดงท่า ไม่พอใจ ข้าพเจ้าจะลงพยายามใหม่ อีกครั้งเมื่อมีโอกาส.....					
109.	ถ้าจะทำอะไรสักอย่างเพื่อส่งเข้าประกวด ข้าพเจ้าตั้งใจว่าถ้าส่งเข้าประกวดแล้ว จะต้องได้รับรางวัล.....					
110.	ข้าพเจ้ามักจะสมัครเข้าร่วมกิจกรรม หรือ การเล่นเกมส์ต่าง ๆ.....					
111.	เมื่อมีเวลาว่าง ข้าพเจ้าหางานพิเศษทำ.....					
112.	หากงานชิ้นใดข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็ จะทำงานชิ้นนั้นให้เสร็จไปเท่านั้น.....					
113.	เวลาเปิดทีวี ถ้ามีรายงานข่าวก็หา ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนไปดูช่องอื่นทันที....					
114.	ข้าพเจ้าสามารถทำอะไรโดยไม่ต้องพึ่งพา อาศัยใคร.....					
115.	ถ้าใครมาเชิญให้ไปร่วมงานที่ไม่เคยไป และไม่ค่อยรู้จักใครข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่ไป.....					
116.	ข้าพเจ้ามักเก็บคำพูดหรือความรู้สึกของ คนอื่นไปคิดเสมอ.....					
117.	ถ้าเป็นไปได้ ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียว....					
118.	ถ้าครูสั่งให้ทำงานประดิษฐ์ชิ้นหนึ่ง แต่ ข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์ในงานชิ้นนั้น มาก่อน ข้าพเจ้าคิดว่าจะวานให้คนอื่นทำ.....					
119.	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานหารายได้พิเศษ เพราะจะทำให้เหนื่อย.....					
120.	ถ้าเพื่อนหรือคนรู้จักของข้าพเจ้าเป็น นักกีฬา ข้าพเจ้ามักจะไปเชียร์เวลา ที่เขาแข่งขันเสมอ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
121.	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง เช่น ต้อง เขาทราย เป็นต้น.....					
122.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบพอใจเป็นอย่างมาก เวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือร่วมเล่นเกมส์.....					
123.	ขณะที่อยู่บนรถประจำทาง ถึงแม้จะเบียดกันอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่หงุดหงิด.....					
124.	แม้ว่าทางโรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมการออกค่าย การเดินทางไกลและการพัฒนาในถิ่นทุรกันดารข้าพเจ้าก็ไม่อยากไปร่วมกิจกรรมนั้น.....					
125.	เมื่อตัดสินใจทำอะไรไปแล้ว ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนใจบ่อย ๆ.....					
126.	ข้าพเจ้ามักเป็นตัวแทนของห้อง ในการไปร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ.....					
127.	หากข้าพเจ้าเก็บกระเป๋าใส่ของของคนอื่นได้ ข้าพเจ้าจะหาวิธีส่งคืนเจ้าของให้ได้.....					
128.	ข้าพเจ้าชอบแสวงหาความรู้เพิ่มเติม.....					
129.	ในการทำงานข้าพเจ้าไม่สนใจว่าผลงานจะออกมาอย่างไร.....					
130.	เวลาเห็นคนอื่นทำอะไรผิด ข้าพเจ้าคิดว่าเขาต้องมีเหตุผลอธิบายได้.....					
131.	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าชวนข้าพเจ้าให้ไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาข้าพเจ้าคิดว่าเอาเวลาไปดูหนังสือ ดูทีวี หรือทำอย่างอื่นจะดีกว่า.....					
132.	ถ้ามีโอกาสให้ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะเล่นกีฬา ข้าพเจ้าจะเลือกเล่นกีฬานานที่ตกลงกัน.....					
133.	ขณะที่ปฏิบัติงาน ถ้ามีคนมาจ้องมองดูข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะมือสั่นหรือทำอะไรไม่ถูก.....					
134.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานเป็นหมู่คณะนั้นน่ารำคาญ ยุ่งยาก ตกลงกันลำบาก.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
135.	เมื่อมีสิ่งของเครื่องใช้เกิดชำรุด ข้าพเจ้ามักจะเก็บไว้เฉย ๆ หรือนำไปทิ้ง.....					
136.	ถ้าข้าพเจ้าต้องเข้าร่วมกับเพื่อน ๆ ในการก่อกบฏ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าถูกต้อง ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้น.....					
137.	ข้าพเจ้าจะเชื่อถือเฉพาะคนที่ข้าพเจ้ารู้จักดี.....					
138.	เวลาเห็นเพื่อนหรือคนอื่น ๆ มาโรงเรียนสาย ข้าพเจ้าคิดว่าเขาเป็นคนขี้เกียจ ไม่น่าจะมีเหตุผลอื่น.....					
139.	ถ้าข้าพเจ้าไปตามแผนหนังสือ ข้าพเจ้าชอบหยิบดูหนังสือที่เกี่ยวกับการรายงานข่าวกีฬา.....					
140.	ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสได้เลือกทำงาน ข้าพเจ้าจะเลือกงานที่ง่ายและไม่มีอุปสรรคมากนัก.....					
141.	ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปพูดหน้าชั้น ข้าพเจ้าจะออกไปพูดโดยไม่ตื่นเต้น.....					
142.	ข้าพเจ้าไม่ชอบพบปะคนที่เคยรู้จักกันใหม่.....					
143.	เมื่อถูกเรียกให้ไปช่วยทำงาน ถ้าข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงทันที.....					
144.	ข้าพเจ้ามักจะทำงานทุกชิ้นอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมองเห็นความสามารถของข้าพเจ้า.....					
145.	แม้ว่าเพื่อนของข้าพเจ้ามาแกล้งข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ผูกใจเจ็บ.....					
146.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาไปทัศนศึกษา.....					
147.	ข้าพเจ้าไม่ชอบฟังนิทานตลก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ.....					
148.	ข้าพเจ้าจะรับฟังคนที่พูดอย่างมีเหตุผลมากกว่าคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอย ๆ.....					
149.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการรู้จักใครสักคน ข้าพเจ้าจะเข้าไปทำความรู้จักด้วยตนเอง.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
150.	ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้ามีคนมาขอความ ร่วมมือให้เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ...					
✓ 151.	ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ ได้ยากทันที.....					
✓ 152.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานให้เสร็จ และมี งานส่งอาจารย์ ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้ว...					
✓ 153.	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้โดยสมัคร เรียนพิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ หรืออบรม ภาษาอังกฤษ เพิ่มเติม นอกเวลาเรียน..					
154.	ข้าพเจ้าคิดว่าการออกกำลังกายหรือการ เล่นกีฬาไม่น่าเบื่อ.....					
155.	ข้าพเจ้าจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริง เฉพาะ ตอนเวลาพักผ่อนหรือไปเที่ยวเท่านั้น....					
156.	ข้าพเจ้ามักจะมีอาการคันหรือพุพองไม่ออก เมื่อถูกเรียกให้แสดงความคิดเห็น.....					
157.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคนที่ยังติดต่อกัน อยู่เสมอ.....					
✓ 158.	เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำอะไรแล้ว ไม่ได้รับ ผลตามที่หวังไว้ ข้าพเจ้าก็จะเลิกทำ....					
159.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนส่วนใหญ่รู้จักข้าพเจ้า เพราะครอบครัวของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ สำเร็จด้านการทำงาน.....					
160.	เมื่อมีเวลาว่าง ข้าพเจ้ามักจะดูโทรทัศน์ วีดีโอ หรือเล่นเกมสีกดเสมอ.....					
161.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาที่ได้ชมหรือ เชียร์กีฬา.....					
✓ 162.	ข้าพเจ้าจะทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ สำเร็จด้วยตนเองเสมอ.....					
✓ 163.	ข้าพเจ้าชื่นชมคนที่สามารถหารายได้พิเศษ หากมีโอกาสข้าพเจ้าจะทำเช่นนั้นบ้าง...					
164.	ถ้าข้าพเจ้าจับได้ว่าเพื่อนของข้าพเจ้า ขโมยของ ที่ข้าพเจ้ารักไป แต่ไม่มีพยาน หลักฐานที่จะจับผิดเพื่อนคนนี้ได้ ถ้ามี โอกาสข้าพเจ้าก็คิดที่จะแก้แค้นคืนบ้าง...					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
✓ 165.	ข้าพเจ้ามักจะกระวีกระวาด หรือดีใจที่ได้ มีโอกาสทำบุญหรือช่วยเหลือคนอื่น.....					
166.	เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าพูดถึงเรื่อง กีฬาแล้ว ข้าพเจ้าชอบพูดถึงนักกีฬาที่มี ชื่อเสียง.....					
✓ 167.	ข้าพเจ้าคิดว่าการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ สามารถทำประโยชน์ให้กับส่วนรวมได้มาก.....					
168.	ถ้ามีการจัดกิจกรรม ข้าพเจ้าชอบอยู่ ภายนอก มากกว่าที่จะเข้าไปร่วม.....					
✓ 169.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ เพื่อค้นคว้าหา ความรู้.....					
✓ 170.	แม้ว่างานจะลำบากยาก เข็ดเพียงใด ข้าพเจ้าก็จะพยายามต่อไปจนกว่า จะสำเร็จ.....					
✓ 171.	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะพัฒนางานอาชีพ ของตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม เมื่อมีโอกาส.....					
172.	เมื่อมีเวลว่างข้าพเจ้าชอบไปดูภาพยนตร์ หรือไปเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า.....					
✓ 173.	ไม่ว่าทำอะไรก็ตาม ถ้าไม่ดี ข้าพเจ้าจะ พยายามแก้ไขให้ดีที่สุด.....					
174.	ของใช้ที่เป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น เสื้อผ้า รองเท้า ฯลฯ ข้าพเจ้าใช้อย่างทะนุถนอม รักษาความสะอาด ถ้าชำรุดก็ซ่อมแซมนำ กลับมาใช้อีก.....					
175.	ข้าพเจ้าจะไม่ไว้วางใจคนที่ข้าพเจ้า ไม่รู้จักอย่างเด็ดขาด.....					
176.	เวลาเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าจะรู้สึก เป็นอาย.....					
✓ 177.	ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จไปวัน ๆ หนึ่ง เท่านั้น.....					
✓ 178.	ข้าพเจ้าไม่ชอบหลงกลวงใคร.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
✓ 179.	ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมการฝึกอบรมแทบ ทุกครั้ง แม้ว่าเรื่องที่ฝึกอบรมนั้น ข้าพเจ้าจะเคยทราบมาบ้างแล้วก็ตาม...					
✓ 180.	งานบางชิ้นถึงข้าพเจ้าจะไม่ชอบก็ตาม ข้าพเจ้าก็ต้องทำให้เสร็จด้วยตัวเองเสมอ					
✓ 181.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ชอบหารายได้พิเศษ เป็นบุคคลที่ใช้จ่ายพุ่มเพื่อย.....					
182.	ถ้าเพื่อนทำงานที่ข้าพเจ้าหวงมากหาย ข้าพเจ้าจะรู้สึกโกรธ.....					
183.	เวลาข้าพเจ้าคู่กีฬา ข้าพเจ้าชอบดู ต้อง เขาทราย หรือปิยะพงษ์ ลงแข่งขันเสมอ.					
184.	เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานถึงแม้ว่าข้าพเจ้า ต้องเร่งรีบทำงานนั้นเพราะทำงาน ไม่เสร็จแต่ข้าพเจ้าก็ยังมัวอารมณ์แจ่มใส..					
✓ 185.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบ ถ้าได้ยินหรือพบเห็น คาราตลก.....					
186.	ข้าพเจ้าแสดงสีหน้าพอใจเป็นอย่างมาก เวลาที่เพื่อนไปเที่ยวแล้วซื้อของที่ข้าพเจ้า ชอบมาฝาก.....					
✓ 187.	ข้าพเจ้าสามารถใช้เศษวัสดุมาประดิษฐ์ เป็นเครื่องมืออย่างอื่น ๆ ได้.....					
✓ 188.	เวลาข้าพเจ้าเห็นคนพิการ ข้าพเจ้าจะ ช่วยเหลือทุกครั้งที่พบเห็น.....					
✓ 189.	เวลาเห็นเพื่อนทำงานพิเศษอะไรซึ่งเขา จะชอบหรือไม่ชอบก็ตามข้าพเจ้าคิดว่าเขา มีเหตุผลในการทำงานนั้น ๆ.....					
190.	ในวันหนึ่ง ๆ ถ้าข้าพเจ้าได้ออกกำลังกาย บ้างก็จะดี.....					
191.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่เห็นเพื่อน ๆ ไปนั่งชม หรือนั่งเชียร์กีฬาของโรงเรียน.....					
192.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจมากที่ได้ ติดตาม ข่าวกีฬา.....					

ภาคผนวก ค

การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ

ตาราง 33 คำอำนาจจำแนกรายข้อ

ข้อ	ข้อความ	t-test
1.	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์โบราณสถาน โบราณวัตถุมากกว่าการไป ป็นเขา เดินป่า หรือตั้งแคมป์.....	- .12
2.	ถ้าเป็นไปได้ ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่ยาก ๆ และท้าทายความสามารถของ ข้าพเจ้า.....	.61
3.	ถ้ามีคนมาขอความช่วยเหลือในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ข้าพเจ้าพร้อมที่ จะให้ความช่วยเหลือทันที.....	1.17
4.	เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานทุกอย่าง ข้าพเจ้าชอบคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่างานที่ ข้าพเจ้าทำจะออกมาดีหรือไม่อย่างไร.....	1.99
5.	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญและเอาใจใส่งานที่ต้องรับผิดชอบ.....	2.69
6.	ข้าพเจ้าจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย เมื่อจวนจะถึงเวลาที่กำหนดให้ส่ง.....	3.44
7.	ในการทำงานข้าพเจ้าชอบคิดหาวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ.....	2.44
8.	เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าการกระทำใดถูกต้อง ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่ โดยไม่หันต่อการนิทา.....	.99
9.	หากสิ่งที่ข้าพเจ้าคิด เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ข้าพเจ้ามักจะเสนอ ความคิดนั้นโดยไม่หันต่อสิ่งใด.....	2.39
10.	การไปยังสถานที่ที่ไม่เคยรู้จัก ข้าพเจ้าชอบที่จะไปสืบหาด้วยตนเอง มากกว่าให้คนรู้จักพาไป.....	.99
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตัวเอง.....	- .10
12.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานให้เสร็จ และวิ่งงานส่งอาจารย์ครบก็ถือว่าใช้ได้แล้ว...	- .23
13.	ในการปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าจะวางแผนปฏิบัติงานให้เสร็จตามกำหนด.....	2.87
14.	ข้าพเจ้าเบื่อและไม่อยากทำงานที่ยาก ๆ และที่ต้องใช้ความสามารถมาก.....	2.58
15.	ถ้าข้าพเจ้าสงสัยอะไร ข้าพเจ้าจะซักถามจนหายสงสัย.....	2.33

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
16.	ไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงานข้าพเจ้าชอบแข่งขันกับบุคคลที่มีฝีมือหรือมีความสามารถค่อนข้างเหนือกว่าตัวข้าพเจ้า.....	2.19
17.	ข้าพเจ้า ไม่อยากไปพบคนที่ข้าพเจ้าเกรงกลัว แม้ว่าจะได้รับคำสั่งให้ไปพบก็ตาม.	1.63
18.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการถามข้อสงสัยกับคนที่ข้าพเจ้า ไม่รู้จัก ข้าพเจ้าจะขอให้เพื่อนช่วยถามให้.....	1.93
19.	เมื่อข้าพเจ้าไปคู่กีฬา ข้าพเจ้าชอบดูไปเรื่อย ๆ ไม่สนใจว่าใครแพ้หรือชนะ....	3.28
20.	เมื่อเพื่อนชวนข้าพเจ้า ไปออกค่ายหรือพัฒนาชนบท ข้าพเจ้าจะรับปากทันที.....	1.84
21.	ข้าพเจ้าคิดว่าจะไปทำงาน ยังต่างประเทศห่างไกล จากถิ่นกำเนิดของตนเอง เพื่อความก้าวหน้า.....	.96
22.	ถึงแม้ว่าจะหมดเวลาทำงาน แต่งานที่ยังค้างอยู่ ข้าพเจ้าจะทำต่อ โดยไม่คำนึงถึงเวลา.....	1.91
23.	เมื่อเวลาทำงาน ข้าพเจ้าจะต้องทำให้เสร็จ เพื่อจะได้ไม่กังวล.....	2.76
24.	ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นที่แปลกและไม่เคยมีใครทำมาก่อน ข้าพเจ้าจะไม่กล้าทำ เพราะอายเพื่อน.....	1.75
25.	ในการทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นทำให้.....	1.56
26.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าเห็นหน้าเพื่อนบางคนข้าพเจ้าก็รู้สึกนึกขำขึ้นมาทันที.....	1.36
27.	ข้าพเจ้าชอบทำงานประจำอยู่ที่สำนักงานมากกว่าทำงานนอกสำนักงาน หรือออกท่องเที่ยว.....	2.70
28.	ในงานพิธีงานหนึ่ง แม้ว่าข้าพเจ้าจะทำอะไร ไม่ถูกต้องและทำให้คนอื่นดูแคลน ข้าพเจ้าก็จะรู้สึกเฉย ๆ.....	- .97
29.	ถ้าข้าพเจ้าทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้องแต่ปรากฏว่า มีคนขบขันนินทาเกี่ยวกับ การกระทำของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าไม่ค่อยแน่ใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ.....	2.57

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
30.	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจมาก ถ้าคนอื่นรู้จักข้าพเจ้าเพราะผลงาน.....	1.55
31.	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จอย่างคนอื่นบ้าง.....	1.86
32.	ข้าพเจ้าชอบใช้วิธีเดิม ๆ ที่เคยใช้มาแล้วมากกว่าจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ.....	2.41
33.	ข้าพเจ้าต้องการทำงานให้มีผลงานเหนือคนอื่น.....	1.00
34.	ในการทำงานเป็นกลุ่มข้าพเจ้าคิดว่าควรใช้ความรู้ความสามารถเพียงเล็กน้อยก็พอ เพราะคนอื่นมีความสามารถอยู่แล้ว.....	4.89
35.	ถ้านายจ้างตำหนิว่าข้าพเจ้าทำงานไม่เป็นที่พอใจ ข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น.....	5.93
36.	เมื่อถึงเวลาพักผ่อน ถึงแม้งานจะยังไม่เสร็จ ข้าพเจ้าก็จะหยุดทำงานทันที.....	2.65
37.	หากข้าพเจ้ามีเงินเพื่อนมาใช้ ข้าพเจ้าจะคืนให้ครบจำนวนอย่างแน่นอน.....	.67
38.	เวลาข้าพเจ้าเรียนวิชาอะไร ข้าพเจ้าสามารถคาดคะเนว่าจะได้เกรดอะไร..	- .67
39.	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนทั่วไปได้อย่างสบายใจ.....	3.13
40.	เวลาจัดกิจกรรม ข้าพเจ้ามักจะชอบเข้าร่วมเสมอ ๆ.....	1.83
41.	ในการประชุม ถ้าข้อเสนอของข้าพเจ้าไม่เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในที่ประชุม ข้าพเจ้าจะยุติการเสนอนั้น.....	1.39
42.	ถ้ามีประกาศรับสมัครการฝึกอบรมในเรื่องที่เป็นประโยชน์กับข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้ามีเวลาข้าพเจ้าจะสมัครทันที.....	1.68
43.	ถ้าเปิดคู่มือ ข้าพเจ้ามักเปิดดูช่องที่มีภาพ.....	2.86
44.	ข้าพเจ้ามักจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริงอยู่เสมอ.....	2.60
45.	เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้ามักเปิดอ่านหน้าที่มีข่าวกีฬา.....	1.80
46.	เมื่อดูภาพยนตร์ ทีวี หรือวิดีโอ ข้าพเจ้าชอบเดาเรื่องล่วงหน้า.....	1.72

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
47.	เมื่อเพื่อนขอร้องให้ข้าพเจ้าช่วยทำงานอะไร ข้าพเจ้าก็จะให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ.....	4.08
48.	ครูหรือผู้ใหญ่มักจะชอบพูดว่า "ห้ามขี้หลังสุนัขเพราะจะถูกฟ้าผ่า" ข้าพเจ้าอาจไม่เชื่อในเหตุผลนี้เพราะคิดว่าน่าจะมีเหตุผลอื่นที่ดีกว่า.....	1.97
49.	หากมีการจัดประกวดผลงานอะไรก็ตามข้าพเจ้ามักส่งผลงานไปเข้าร่วมด้วย....	- .51
50.	ข้าพเจ้ามาเรียน และกลับบ้านตรงเวลาสม่ำเสมอ.....	- .84
51.	ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าการก่อก๊อปปี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าจะไปร่วมกับเขาด้วย....	- .09
52.	ข้าพเจ้าชอบทดลองของที่แปลกๆ ใหม่ๆ เพราะอยากรู้อยากเห็นว่ามันจะเป็นอย่างไร.	2.67
53.	ข้าพเจ้าชอบทำงานไปเรื่อย ๆ เสร็จเมื่อไรก็ส่งเมื่อนั้น.....	1.38
54.	ถึงแม้ว่า ข้าพเจ้าจะทราบว่าสิ่งนั้นยากหรือทำให้สำเร็จได้ลำบาก ข้าพเจ้าก็ยังอยากทำ.....	3.84
55.	หากมีคนแปลกหน้ามาพูดคุยด้วย ข้าพเจ้าจะรับฟังไว้เฉย ๆ โดยยังไม่เชื่ออะไรมากนัก.....	- .14
56.	ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ ถ้าต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนจำนวนมาก ๆ.....	2.49
57.	เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าเพื่อนคนใด เล่าเกี่ยวกับตลกขำขันข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง.	2.34
58.	ก่อนพูดหรือซักถามอะไร ข้าพเจ้าต้องรวบรวมความกล้าไว้ก่อนจะพูดหรือจะถาม.	-1.47
59.	ในวันหยุด ข้าพเจ้าชอบหางานอดิเรกทำ.....	1.76
60.	หากมีปัญหายุ่งยากในระหว่างทำงาน ข้าพเจ้าจะขอคำแนะนำจากผู้ที่ประสบการณ์มากกว่า.....	5.23
61.	ข้าพเจ้าจะแสดงสีหน้าพอใจอย่างมากถ้าได้ไปเที่ยวในสถานที่ที่ข้าพเจ้าชอบ....	2.90
62.	ข้าพเจ้าสามารถทำงานเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด.....	3.23

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
63.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ.....	2.13
64.	ในการทำงานทุกครั้งข้าพเจ้าจะใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่.....	-5.72
65.	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าทำท่าทางตลก ๆ ข้าพเจ้า ไม่อาจจะอดกลั้นที่จะยิ้มหรือหัวเราะได้.....	1.29
66.	ถ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรีบลงมือทำทันที.....	2.60
67.	เมื่อมีโอกาส ข้าพเจ้าชอบที่จะออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา.....	4.40
68.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าทำงานส่งอาจารย์ไม่ทันตามกำหนดเวลา.....	.87
69.	ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนตามลำพัง.....	- .30
70.	เมื่อข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจในเรื่องใด ข้าพเจ้าจะซักถามเพื่อให้ได้คำตอบในเรื่องนั้น ๆ.....	6.27
71.	ในการแข่งขันกีฬาสนุก ซึ่งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เล่นข้าพเจ้าจะเล่นเมื่อถูกขอร้องเท่านั้น.....	2.38
72.	ข้าพเจ้าจะทำอะไร ไม่ถูก เมื่อถูกขอร้องให้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ.....	3.90
73.	เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหรือมีตำแหน่งใด ข้าพเจ้าพยายามทำงานนั้นเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น.....	1.80
74.	ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าอยากเห็นตอง ศิษย์น้อย ตัวจริงมากกว่าในทีวีหรือหนังสือพิมพ์.....	1.69
75.	ไม่ว่าการเรียนหรือการทำงาน ข้าพเจ้ามักตัดสินใจด้วยตัวของข้าพเจ้าเองแทบทุกครั้ง.....	3.17
76.	ข้าพเจ้าชอบให้มีคนคอยช่วยเหลือหรือนำแนะ ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม.....	.24
77.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น หากเขาตอบปฏิเสธแสดงท่า ไม่พอใจ ข้าพเจ้าจะลองพยายามใหม่อีกครั้งเมื่อมีโอกาส.....	- .61

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
78.	ถ้าจะทำอะไรสักอย่างเพื่อส่งเข้าประกวดข้าพเจ้าตั้งใจว่าถ้าส่งเข้าประกวดแล้วจะต้องได้รับรางวัล.....	.25
79.	ข้าพเจ้ามักจะสมัครเข้าร่วมกิจกรรม หรือการเล่นเกมส์ต่าง ๆ.....	.86
80.	หากงานชิ้นใดข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็จะทำงานชิ้นนั้นให้เสร็จไปเท่านั้น.....	1.89
81.	เวลาเปิดทีวี ถ้ามีรายงานข่าวก็พ้าข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนไปช่องอื่นทันที.....	5.22
82.	ข้าพเจ้าสามารถทำอะไรโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร.....	-1.29
83.	ถ้าใครมาเชิญให้ไปร่วมงานที่ไม่เคยไปและไม่ค่อยรู้จักใครข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่ไป.....	1.89
84.	ข้าพเจ้ามักเก็บคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่นไปคิดเสมอ.....	.78
85.	ถ้าเป็นไปได้ ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียว.....	1.19
86.	ถ้าครูสั่งให้ทำงานประดิษฐ์ชิ้นหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์ในงานชิ้นนั้นมาก่อน ข้าพเจ้าคิดว่าจะวานให้คนอื่นทำ.....	4.55
87.	ถ้าเพื่อนหรือคนรู้จักของข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ข้าพเจ้ามักจะไปเชียร์เวลาที่เขาแข่งขันเสมอ.....	5.86
88.	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง เช่น ต้อง เขาทราย เป็นต้น.....	4.85
89.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบพอใจเป็นอย่างมาก เวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือร่วมเล่นเกมส์..	5.39
90.	ขณะที่อยู่บนรถประจำทาง ถึงแม้จะเบียดกันอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่หงุดหงิด.....	- .88
91.	แม้ว่าทางโรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมการออกค่าย การเดินทางไกลและการพัฒนาในถิ่นทุรกันดารข้าพเจ้าก็ไม่อยากไปร่วมกิจกรรมนั้น.....	3.97
92.	เมื่อตัดสินใจทำอะไรไปแล้ว ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนใจบ่อย ๆ.....	2.77
93.	หากข้าพเจ้าเก็บกระเป๋าสตางค์ของคนอื่นได้ ข้าพเจ้าจะหาวิธีส่งคืนเจ้าของให้ได้.....	4.26

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
94.	ข้าพเจ้าชอบแสวงหาความรู้เพิ่มเติม.....	4.14
95.	ในการทำงานข้าพเจ้าไม่สนใจว่าผลงานจะออกมาอย่างไร.....	4.18
96.	เวลาเห็นคนอื่นทำอะไรผิด ข้าพเจ้าคิดว่าเขาต้องมีเหตุผลอธิบายได้.....	1.73
97.	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าชวนข้าพเจ้าให้ไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาข้าพเจ้าคิดว่า เอาเวลาไปดูหนังสือ ดูทีวี หรือทำอย่างอื่นจะดีกว่า.....	6.57
98.	ถ้ามีโอกาสให้ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะเล่นกีฬา ข้าพเจ้าจะเลือกเล่นกีฬา ที่ตกลงขบขัน.....	1.52
99.	ขณะที่ปฏิบัติงาน ถ้ามีคนมาจ้องมองดูข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะมีสั่นหรือทำอะไรไม่ถูก.....	.24
100.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานเป็นหมู่คณะนั้นน่ารำคาญ ยุ่งยาก ตกลงกันลำบาก.....	4.12
101.	ถ้าข้าพเจ้าต้องเข้าร่วมกับเพื่อน ๆ ในการก่อม็อบ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าถูกต้อง ข้าพเจ้าไม่หวังว่าอะไรจะเกิดขึ้น.....	.20
102.	เวลาเห็นเพื่อนหรือคนอื่น ๆ มาโรงเรียนสาย ข้าพเจ้าคิดว่าเขาเป็นคนขี้เกียจ ไม่น่าจะมีเหตุผลอื่น.....	1.98
103.	ถ้าข้าพเจ้าไปตามแวงหนังสือ ข้าพเจ้าชอบหยิบดูหนังสือที่เกี่ยวกับการรายงาน ข่าวกีฬา.....	2.08
104.	ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปพูดหน้าชั้นข้าพเจ้าจะออกไปพูดโดยไม่ตื่นเต้น.....	2.11
105.	ข้าพเจ้า ไม่ชอบพบปะคนที่เคยรู้จักกันใหม่ ๆ.....	3.29
106.	เมื่อถูกเรียกให้ไปช่วยทำงาน ถ้าข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงทันที....	3.92
107.	ข้าพเจ้ามักจะทำงานทุกชั้นอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมองเห็น ความสามารถของข้าพเจ้า.....	3.15
108.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาไปทัศนศึกษา.....	4.79

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
109.	ข้าพเจ้าไม่ชอบฟังนิทานตลก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ.....	3.45
110.	ข้าพเจ้าจะรับฟังคนที่พูดอย่างมีเหตุผล มากกว่าคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอย ๆ.....	1.69
111.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการรู้จักใครสักคน ข้าพเจ้าจะเข้าไปทำความรู้จักด้วยตนเอง...	1.88
112.	ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้ามีคนมาขอความร่วมมือให้เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ....	4.71
113.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานให้เสร็จ และมีงานส่งอาจารย์ ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้ว..	.50
114.	ข้าพเจ้าคิดว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬานั้นน่าเบื่อ.....	5.82
115.	ข้าพเจ้าจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริง เฉพาะตอนเวลาพักผ่อนหรือ ไปเที่ยวเท่านั้น..	2.65
116.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคนที่ยังติดต่อกัน อยู่เสมอ.....	5.72
117.	เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำอะไรแล้ว ไม่ได้รับผลตามที่หวังไว้ ข้าพเจ้าก็จะเลิกทำ...	3.24
118.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนส่วนใหญ่รู้จักข้าพเจ้า เพราะครอบครัวของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จด้านการทำงาน.....	-1.28
119.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาที่ได้ชมหรือ เขียร์กีฬา.....	4.72
120.	ข้าพเจ้าจะทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จด้วยตนเองเสมอ.....	5.12
121.	เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าพูดคุยถึงเรื่องกีฬาแล้ว ข้าพเจ้าชอบพูดถึงนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....	3.41
122.	ข้าพเจ้าคิดว่าการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะสามารถทำประโยชน์ให้กับส่วนรวมได้มาก	5.13
123.	ถ้ามีการจัดกิจกรรม ข้าพเจ้าชอบดูอยู่ภายนอก มากกว่าที่จะเข้าไปร่วม.....	3.14
124.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเพื่อค้นคว้าหาความรู้.....	1.78
125.	แม้ว่างานจะลำบากยากเย็นเพียงใดข้าพเจ้าก็จะพยายามต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ.	2.93
126.	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะพัฒนางานอาชีพของตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเมื่อมีโอกาส.....	5.48

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	t-test
127.	ไม่ว่าทำอะไรก็ตาม ถ้าไม่ดี ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขให้ดีที่สุด.....	4.53
128.	เวลาเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าจะรู้สึกเหนื่อย.....	2.63
129.	ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น.....	3.70
130.	ข้าพเจ้าไม่ชอบหลอกลวงใคร.....	.42
131.	ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมการฝึกอบรมแทบทุกครั้ง แม้ว่าเรื่องที่ฝึกอบรมนั้น ข้าพเจ้าจะเคยทราบมาบ้างแล้วก็ตาม.....	.73
132.	งานบางชิ้นถึงข้าพเจ้าจะไม่ชอบก็ตาม ข้าพเจ้าก็ต้องทำให้เสร็จด้วยตัวเองเสมอ	4.08
133.	เวลาข้าพเจ้าคุยกีฬา ข้าพเจ้าชอบคุยต่อ เขาทราย หรือบิยะพงษ์ ลงแข่งขันเสมอ	1.50
134.	เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานถึงแม้ว่าข้าพเจ้าต้องเร่งรีบทำงานนั้นเพราะทำงาน ไม่เสร็จแต่ข้าพเจ้าก็ยังมัวอารมณ์แจ่มใส.....	.35
135.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบ ถ้าได้ยินหรือพบเห็นดาราดลก.....	1.46
136.	ข้าพเจ้าแสดงสีหน้าพอใจเป็นอย่างมาก เวลาที่เพื่อนไปเที่ยวแล้วซื้อของที่ ข้าพเจ้าชอบมาฝาก.....	.76
137.	เวลาเห็นเพื่อนทำงานพิเศษอะไรซึ่งเขาจะชอบหรือไม่ชอบก็ตามข้าพเจ้าคิดว่า เขามีเหตุผลในการทำงานนั้น ๆ.....	3.35
138.	ในวันหนึ่ง ๆ ถ้าข้าพเจ้าได้ออกกำลังกายบ้างก็จะดี.....	4.65
139.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่เห็นเพื่อน ๆ ไปนั่งชมหรือนั่งเชียร์กีฬาของโรงเรียน.....	5.27
140.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจมากที่ได้ ติดตามข่าวกีฬา.....	2.81

ภาคผนวก ง

แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจที่นำไปทำวิจัย

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

164

ห้อง..... แผนก.....

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นการศึกษาถึงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือการกระทำบางอย่างของท่าน ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยตนเอง เพราะการตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีผลต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

อนึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่ใช้ตัวบ่งชี้ความดีเลวของบุคคลทั้งสิ้น จึงใคร่ขอให้กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจที่สุด และคำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด

ให้พิจารณาข้อความแต่ละข้อที่กำหนดให้ว่า ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความเหล่านั้น ซึ่งอาจจะ "จริงมากที่สุด" "จริงมาก" "จริงพอสมควร" "จริงน้อย" "จริงน้อยที่สุด" โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของแต่ละข้อ ตามความเป็นจริงของท่าน ดังนี้

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงพอสมควร	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะกระทำในสิ่งที่คิดว่าดีเสมอ.....	✓				
00	ข้าพเจ้ามักทำข้อสอบเสร็จและส่งก่อนเพื่อน ๆ			✓		
000	ข้าพเจ้าชอบดูภาพยนตร์ ประเภทลึกลับผจญภัย					✓

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานทุกอย่าง ข้าพเจ้า ชอบคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่างานที่ข้าพเจ้า ทำจะออกมาดีหรือไม่อย่างไร.....					
2.	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญและเอาใจใส่งาน ที่ต้องรับผิดชอบ.....					
3.	ข้าพเจ้าจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย เมื่อ จนจะถึงเวลาที่กำหนดให้ส่ง.....					
4.	ในการทำงานข้าพเจ้าชอบคิดหาวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ.....					
5.	หากสิ่งที่ข้าพเจ้าคิด เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม ข้าพเจ้ามักจะเสนอความคิดเห็น โดยไม่หวั่นต่อสิ่งใด.....					
6.	ในการปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าจะวางแผน ปฏิบัติงานให้เสร็จตามกำหนด.....					
7.	ข้าพเจ้าเชื่อและไม่อยากทำงานที่ยาก ๆ และที่ต้องใช้ความสามารถมาก.....					
8.	ถ้าข้าพเจ้าสงสัยอะไร ข้าพเจ้าจะซักถาม จนหายสงสัย.....					
9.	ไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงาน ข้าพเจ้าชอบแข่งขันกับบุคคลที่มีฝีมือหรือ มีความสามารถค่อนข้างเหนือกว่า ตัวข้าพเจ้า.....					
10.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการถามข้อสงสัยกับคนที่ ข้าพเจ้าไม่รู้จัก ข้าพเจ้าจะขอให้เพื่อน ช่วยถามให้.....					
11.	เมื่อข้าพเจ้าไปคูหา ข้าพเจ้าชอบคุยไป เรื่อย ๆ ไม่สนใจว่าใครแพ้หรือชนะ....					
12.	เมื่อเพื่อนชวนข้าพเจ้า ไปออกค่ายหรือ พัฒนาชนบท ข้าพเจ้าจะรับปากทันที.....					
13.	ถึงแม้ว่าจะหมดเวลาทำงาน แต่งานที่ทำ ยังค้างอยู่ ข้าพเจ้าจะทำต่อโดย ไม่คำนึงถึงเวลา.....					
14.	เมื่อเวลาทำงาน ข้าพเจ้าจะต้องทำให้ เสร็จ เพื่อจะได้ไม่กังวล.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
15.	ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปทำกิจกรรม หน้าชั้นที่แปลกและไม่เคยมีใครทำมาก่อน ข้าพเจ้าจะไม่กล้าทำ เพราะอายเพื่อน..					
16.	ข้าพเจ้าชอบทำงานประจำอยู่ที่สำนักงาน มากกว่าทำงานนอกสำนักงาน หรือออกท่องเที่ยว.....					
17.	ถ้าข้าพเจ้าทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง แต่ปรากฏว่า มีคนขบขันนิทาเกี่ยวกับ การกระทำของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้า ไม่ค่อยแน่ใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ.....					
18.	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ อย่างคนอื่นบ้าง.....					
19.	ข้าพเจ้าชอบใช้วิธีเดิม ๆ ที่เคยใช้มาแล้ว มากกว่าจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ.....					
20.	ในการทำงานเป็นกลุ่มข้าพเจ้าคิดว่าควร ใช้ความรู้ความสามารถเพียงเล็กน้อยก็พอ เพราะคนอื่นมีความสามารถอยู่แล้ว.....					
21.	ถ้านายจ้างตำหนิว่าข้าพเจ้าทำงานไม่เป็น ที่พอใจ ข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น.....					
22.	เมื่อถึงเวลาพักนอน ถึงแม้งานจะยัง ไม่เสร็จ ข้าพเจ้าก็จะหยุดทำงานทันที...					
23.	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนทั่วไปได้ อย่างสบายใจ.....					
24.	เวลาจัดกิจกรรม ข้าพเจ้ามักจะชอบ เข้าร่วมเสมอ ๆ.....					
25.	ถ้าเปิดคู่มือ ข้าพเจ้ามักเปิดดูช่องที่มีภาพ...					
26.	ข้าพเจ้ามักจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริง อยู่เสมอ.....					
27.	เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้ามักเปิดอ่าน หน้าที่มีข่าวกีฬา.....					
28.	เมื่อเพื่อนขอร้องให้ข้าพเจ้าช่วยทำงาน อะไร ข้าพเจ้าก็จะให้ความช่วยเหลือด้วย ความเต็มใจ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
29.	ครูหรือผู้ใหญ่มักจะชอบพูดว่า "ห้ามขี้หลัง สุนัขเพราะจะถูกพ่าย่า" ข้าพเจ้าอาจ ไม่เชื่อในเหตุผลนี้เพราะคิดว่าน่าจะมี เหตุผลอื่นที่ดีกว่า.....					
30.	ข้าพเจ้าชอบทดลองของที่แปลก ๆ ใหม ๆ เพราะอยากรู้อยากเห็นว่ามันจะเป็นอย่างไร..					
31.	ถึงแม้ว่า ข้าพเจ้าจะทราบว่าสิ่งนั้นยาก หรือทำให้สำเร็จได้ลำบากข้าพเจ้าก็ยัง อยากทำ.....					
32.	ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ ถ้าต้องทำกิจกรรม ร่วมกับคนจำนวนมาก ๆ.....					
33.	เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าเพื่อนคนใด เล่า เกี่ยวกับตลกขำขันข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง...					
34.	ในวันหยุด ข้าพเจ้าชอบหางานอดิเรกทำ.					
35.	หากมีปัญหากลางหว่างทำงาน ข้าพเจ้าจะ ขอคำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า					
36.	ข้าพเจ้าจะแสดงสีหน้าพอใจอย่างมาก ถ้าได้ไปเที่ยวในสถานที่ที่ข้าพเจ้าชอบ...					
37.	ข้าพเจ้าสามารถทำงานเสร็จ ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด.....					
38.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสาร ต่าง ๆ.....					
39.	ถ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะ รีบลงมือทำทันที.....					
40.	เมื่อมีโอกาส ข้าพเจ้าชอบที่จะ ออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา.....					
41.	เมื่อข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจในเรื่องใด ข้าพเจ้าจะซักถามเพื่อให้ได้คำตอบ ในเรื่องนั้น ๆ.....					
42.	ในการแข่งขันกีฬามหาสนุก ซึ่งเปิดโอกาส ให้ทุกคนได้เล่นข้าพเจ้าจะเล่นเมื่อถูก ขอร้องเท่านั้น.....					
43.	ข้าพเจ้าจะทำอะไรไม่ถูก เมื่อถูกขอร้อง ให้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
44.	เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหรือมีตำแหน่งใด ข้าพเจ้าพยายามทำงานนั้นเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น.....					
45.	ไม่ว่าการเรียนหรือการทำงาน ข้าพเจ้ามักตัดสินใจด้วยตัวของข้าพเจ้าเองแทบทุกครั้ง.....					
46.	หากงานชิ้นใดข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็จะทำงานชิ้นนั้นให้เสร็จไปเท่านั้น.....					
47.	เวลาเปิดทีวี ถ้ามีรายงานข่าวกีฬา ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนไปดูช่องอื่นทันที....					
48.	ถ้าใครมาเชิญให้ไปร่วมงานที่ไม่เคยไปและไม่ค่อยรู้จักใคร ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่ไป.....					
49.	ถ้าครูสั่งให้ทำงานพิเศษชิ้นหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์ในงานชิ้นนั้นมาก่อน ข้าพเจ้าคิดว่าจะวานให้คนอื่นทำ.....					
50.	ถ้าเพื่อนหรือคนรู้จักของข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ข้าพเจ้ามักจะไปเชียร์เวลาที่เขาแข่งขันเสมอ.....					
51.	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง เช่น คอง เขาทราย เป็นต้น.....					
52.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบพอใจเป็นอย่างมากเวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือร่วมเล่นเกมส์.....					
53.	แม้ว่าทางโรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมการออกค่าย การเดินทางไกลและการพัฒนาในถิ่นทุรกันดาร ข้าพเจ้าก็ไม่อยากไปร่วมกิจกรรมนั้น.....					
54.	เมื่อตัดสินใจทำอะไรไปแล้ว ข้าพเจ้ามักจะเปลี่ยนใจบ่อย ๆ.....					
55.	หากข้าพเจ้าเก็บกระเป๋าเดินทางคันของคนอื่นได้ ข้าพเจ้าจะหาวิธีส่งคืนเจ้าของให้ได้.....					
56.	ข้าพเจ้าชอบแสวงหาความรู้เพิ่มเติม.....					
57.	ในการทำงานข้าพเจ้าไม่สนใจว่าผลงานจะออกมาอย่างไร.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
58.	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้าชวนข้าพเจ้าให้ไป ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาข้าพเจ้าคิดว่า เอาเวลาไปดูหนังสือ ดูทีวี หรือ ทำอย่างอื่นจะดีกว่า.....					
59.	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานเป็นหมู่คณะนั้น น่ารำคาญ ยุ่งยาก ตกลงกันลำบาก.....					
60.	เวลาเห็นเพื่อนหรือคนอื่น ๆ มาโรงเรียน สาย ข้าพเจ้าคิดว่าเขาเป็นคนขี้เกียจ ไม่น่าจะมีเหตุผลอื่น.....					
61.	ถ้าข้าพเจ้าไปตามตามหนังสือ ข้าพเจ้า ชอบหยิบดูหนังสือที่เกี่ยวกับการรายงาน ข่าวกีฬา.....					
62.	ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกไปพูดหน้าชั้น ข้าพเจ้าจะออกไปพูดโดยไม่ตื่นเต้น.....					
63.	ข้าพเจ้าไม่ชอบพบปะคนที่เคยรู้จักกันใหม่ๆ					
64.	เมื่อถูกเรียกให้ไปช่วยทำงาน ถ้าข้าพเจ้า หลีกเลี่ยงได้ ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงทันที.....					
65.	ข้าพเจ้ามักจะทำงานทุกชิ้นอย่างเต็มความ สามารถ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมองเห็น ความสามารถของข้าพเจ้า.....					
66.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาไปทัศนศึกษา..					
67.	ข้าพเจ้าไม่ชอบฟังนิทานตลก เพราะคิดว่า เป็นเรื่องไร้สาระ.....					
68.	ถ้าข้าพเจ้าต้องการรู้จักใครสักคน ข้าพเจ้าจะเข้าไปทำความรู้จักด้วยตนเอง.....					
69.	ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้ามีคนมาขอความ ร่วมมือให้เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ...					
70.	ข้าพเจ้าคิดว่าการออกกำลังกายหรือการ เล่นกีฬานั้นน่าเบื่อ.....					
71.	ข้าพเจ้าจะมีอารมณ์แจ่มใสรื่นเริง เฉพาะ ตอนเวลาพักผ่อนหรือไปเที่ยวเท่านั้น....					
72.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคนที่ยังติดต่อกัน อยู่เสมอ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
73.	เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำอะไรแล้ว ไม่ได้รับ ผลตามที่หวังไว้ ข้าพเจ้าก็จะเลิกทำ.....					
74.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากเวลาที่ได้ชมหรือ เชียร์กีฬา.....					
75.	ข้าพเจ้าจะทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ สำเร็จด้วยตนเองเสมอ.....					
76.	เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน ถ้าพูดคุยถึงเรื่อง กีฬาแล้ว ข้าพเจ้าชอบพูดถึงนักกีฬาที่มี ชื่อเสียง.....					
77.	ข้าพเจ้าคิดว่าการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะ สามารถทำประโยชน์ให้กับส่วนรวมได้มาก.....					
78.	ถ้ามีการจัดกิจกรรม ข้าพเจ้าชอบอยู่ ภายนอก มากกว่าที่จะเข้าไปร่วม.....					
79.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเพื่อค้นคว้าหา ความรู้.....					
80.	แม้ว่างานจะลำบากยากเย็นเพียงใด ข้าพเจ้าก็จะพยายามต่อไปจนกว่า จะสำเร็จ.....					
81.	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะพัฒนางานอาชีพ ของตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม เมื่อมีโอกาส.....					
82.	ไม่ว่าทำอะไรก็ตาม ถ้าไม่ดี ข้าพเจ้าจะ พยายามแก้ไขให้ดีที่สุด.....					
83.	เวลาเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าจะรู้สึก เป็นอายน.....					
84.	ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จไปวัน ๆ หนึ่ง เท่านั้น.....					
85.	งานบางชิ้นถึงข้าพเจ้าจะไม่ชอบก็ตาม ข้าพเจ้าก็ต้องทำให้เสร็จด้วยตัวเองเสมอ.....					
86.	เวลาเห็นเพื่อนทำงานพิเศษอะไรซึ่งเขา จะชอบหรือไม่ชอบก็ตามข้าพเจ้าคิดว่าเขา มีเหตุผลในการทำงานนั้น ๆ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง พอสมควร	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
87.	ในวันหนึ่ง ๆ ถ้าข้าพเจ้าได้ออกกำลังกาย บ้างก็จะดี.....					
88.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่เห็นเพื่อน ๆ ไปนั่งชม หรือนั่งเชียร์กีฬาของโรงเรียน.....					
89.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจมากที่ได้ ติดตาม ข่าวกีฬา.....					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นายวรรณะ แก้วมณีเยี่ยม นิสิตปริญญาโท

วิชาเอกการวัดผลการศึกษา มศว ประสานมิตร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รศ.ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์	หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ศ.ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
รศ. ล้วน สายยศ	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
รศ.ดร. ดวงเดือน ศาสตรภัทร	หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผศ. ลำอานงค์ งามวิษา	ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายวรรณะ แก้วมณีเอี่ยม

เกิดวันที่ 4 ตุลาคม พุทธศักราช 2506

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 187/45 ถนนไกรเพชร ต.หน้าเมือง อ.เมือง
จ.ราชบุรี 70000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนแคทรายวิทยา ต.คูบัว อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ อ.เมือง จ.ราชบุรี

พ.ศ. 2528 กศ.บ. (วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาโทพลศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2536 กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจมี 4 สาขาวิชา คือ การบัญชี การขาย การเลขานุการ และภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 380 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ วิธีการศึกษาได้ทำการทดสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ ปรากฏว่าได้แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจ 9 ด้าน คือ ด้านความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่ม ความกล้าเสี่ยง การชอบกีฬา การเข้าสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านสนุกสนาน และด้านความพยายาม ความเชื่อมั่นของแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจมีค่าเท่ากับ .9037 การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและพิจารณาคัดเลือกข้อคำถาม การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลงานวิจัยสรุปได้ว่า ในการทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา พบว่า แบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน สามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกสาขาวิชา ได้ร้อยละ 7.241 มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .26908 ตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกวิชา คือ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬา ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความกระตือรือร้นในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า บุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ได้ร้อยละ 8.61 มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .29343 ตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี คือคุณลักษณะด้านการมองโลกในแง่ดี และด้วยการชอบกีฬา ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย พบว่า บุคลิกภาพด้านธุรกิจทั้ง 9 ด้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขายได้ร้อยละ 5.96 มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .24413 ตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการขาย คือ คุณลักษณะด้านการชอบกีฬาเพียงด้านเดียว ส่วนในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ พบว่า ไม่มีแบบวัดบุคลิกภาพด้านธุรกิจด้านใดเลยที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

วรรณะ แก้วมณีเยี่ยม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

มกราคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A RELATIONSHIP BETWEEN PERSONALITY TRAITS IN BUSINESS AND ACADEMIC
ACHIEVEMENT OF DIPLOMA STUDENTS MAJORING IN BUSINESS
ADMINISTRATION OF RAJAMANGALA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY IN BANGKOK

ABSTRACT

BY

WANNA KAEWMANEEIAM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

January 1993

The purpose of this study was to investigate the relationship between personality traits in business and academic achievement of diploma students majoring in Business Administration of Rajamangala Institute of Technology in Bangkok. The subjects were 380 third year students, enrolled in the academic year 1992. Their majoring fields of studies were : Accounting, Selling, Secretary and Foreign Languages. The research instrument was personality traits in business inventory. The data were analyzed by factor analysis, t - test, Pearson Product Moment Correlation, and Stepwise Multiple Regression analysis.

The following conclusions were drawn from this study

1. The personality traits in business were enthusiasm, optimism, imagination, risk-taking, sportsmanlike, sociable, self-confidence, pleasure-seeking, and ambition.

2. The reliability of the personality traits in business inventory was 0.9037.

3. A stepwise multiple regression analysis on personality traits confirmed academic achievement of students majoring in Accounting to be a better predictor of personality traits than academic achievement of students majoring in Selling but failed to confirm the importance of academic achievement of students majoring in Secretary and Foreign Languages.